СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXV | П'ЯТНИЦЯ, 4 ВЕРЕСНЯ 2009 РОКУ | ЧИСЛО 36 | VOL. CXV | FRIDAY, SEPTEMBER 4, 2009 | No. 36

У Польщі відзначено 70-річчя початку Другої світової війни

ҐДАНСЬК, Польща. – У вівторок, 1 вересня, на півострові Вестерплатте біля Ґданська відбулося міжнародне відзначення 70-річчя початку Другої світової війни, в якому взяли участь керівники понад 20 держав світу.

70 років тому, 1 вересня 1939 року, о 4-ій год. 45 хв. німецький військовий корабель „Шлезвіґ-Гольштайн" почав стріляти з гармат по польському потягові на півострові Вестерплатте. У цей же момент німецьке військо увійшло, з трьох напрямів одночасно, на польську територію. А 3 вересня Великобританія, Франція, Австралія та Нова Зеляндія оголосили війну Німеччині у відповідь на її аґресію проти Польщі.

Церемонія відзначення сумного ювілею розпочалася символічно о 4-ій год. 45 хв. за варшавським часом. Президент Польщі Лех Качинський і Прем'єр-міністер Дональд Туск разом з ветеранами Другої світової війни поклали вінки до монумента, присвяченого пам'яті польських захисників Вестерплатте, котрі цілий перший тиждень війни героїчно відбивали атаки німецьких нападників.

Виступаючи з ювілейною промовою, Президент Л. Качинський зокрема ствердив: „В той день Польща дістала удар ножем у спину. Цей удар був заподіяний більшовицькою Росією". Головною причиною аґресії проти його країни Л. Качинський назвав пакт Адольфа Гітлера і Йосифа Сталіна про ненапад. Він також нагадав, що польські вояки чинили опір нацистським аґресорам ще 17 вересня 1939 року, коли радянська армія почала окупувати західну частину України, котра тоді належала Польщі.

Л. Качинський у своїй промові підкреслив, що трагедію Катині можна порівнювати з Голокостом, недивлячись на те, що маштаби злочинів були різними. „Євреї вмирали тому, що були євреями, але й польські офіцери вмирали тому, що були польськими офіцерами", – сказав польський керівник. Відомо, що в Катині радянська служба безпеки розстріляла майже 15 тис. польських офіцерів.

У свою чергу, Прем'єр-міністер Д. Туск звернув увагу, що аґресорів було двоє – гітлерівська Німеччина і Радянський Союз, і ця правда не повинна підлягати забуттю чи зфальсифікуванню.

Серед учасників відзначення 70-річчя початку Другої світової війни були й Прем'єр-

(Закінчення на стор. 3)

Пам'ятник оборонцям Вестерплатте у Ґданську. Фото: Вікіпедія

Українські громади в США відзначили День Незалежности України

Свято, яке завжди з нами

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Ню-Джерзі. – 24 серпня, в день 18-ої річниці Незалежности України, над центральним будинком міської ради під голосний спів українського гимну поруч з американським прапором високо в небо піднявся гордо український національний прапор.

На великій терасі плече до плеча стояли американці і українці, вітаючи один одного потисками руки, усміхалися і робили на згадку спільні фотографії.

У просторій залі міської ради багато гостей: посадник міста Джерзі-Сити Джеремая Гілі, члени міської ради, представники дільниць, на території яких знаходяться Українська католицька церква свв. Петра і Павла і Український народний дім, представники громадських організацій, о. Василь Путера, парафіяни місцевої церкви, голова відділу Українського Конґресового Комітету Америки в Джерзі-Сити Зенко Галькович, голова 71-го Відділу Союзу Українок Америки в Джерзі-Сити Анастазія Сибі і її перша помічниця Тамара Сибі, активні членкині-союзянки. Найстаршому учасникові свята Теодорові Білоусові минуло 90, а наймолодшій Наталочці Часто – два рочки. П'ять поколінь українців...

Учасники свята в Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі, з посадником міста Джеремаєю Гілі.

У першому ряді в яскравих вишиванках сиділи шановані в громаді Галина Гаврилюк, Ніна Ковбаснюк, Стефанія Мацяк, Христина Кахнич, Ольга Доманська, Парскевія Кам'янецька, Стефанія Білоус, Антоніна Тхір.

Урочисту частину свята відкрив мер міста Дж. Гілі. З вітальними промовами виступили А. Сибі, З. Галькович, член міської ради, представниця 5-ої дільниці міста Ніла Лопез. Отець В. Путера промовив перші слова Молитви, яку він написав до Дня Незалежности, всі, стоячи, підтримали його.

І на закінчення члени церковного хору Н. Ковбаснюк і Люба Часто розпочали і ціла група заспівала гимн „Боже, благослови Америку".

А після урочистої частини і піднесення прапора всіх запросили на смачне частування, яке організував Народний дім і запрезентувала церква разом з громадою міста.

Ольга Миханцьо

Святкували кілька днів

ЮНІОНДЕЙЛ, Ню-Йорк. – Відділ Українського Конґресового Комітету Америки на Лонґ-Айленді організував святкування Дня Незалежности України. Свято почалося 17 серпня в Айзенгавер-парку в Іст-Медов, де відбулась імпреза „Українсько-американська ніч".

Пластуни внесли прапори на сцену, український і американський гимни виконали Леся Кузій і Наталя Вальків.

Представник виконавчої влади округи Насау Томас Свазі привітав присутніх та всіх українців з Днем Незалежности України та вручив почес-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

США не зречуться України

ВАШІНҐТОН. — Сполучені Штати Америки не перестануть підтримувати незалежність і суверенність України. Про це йдеться у привітанні Президента США Барака Обами на адресу Президента України Віктора Ющенка з нагоди 18-ої річниці Незалежности України. „Сполучені Штати не відступляться від підтримки України під час її просування шляхом свободи, демократії та благополуччя. Будьте впевнені, що ми стоїмо поруч, коли ви обираєте шлях, який визначить майбутнє вашої країни", – наголосив у своєму привітанні Б. Обама. *(„Кореспондент")*

Реґіонали після відкриття сесії заблькували трибуну

КИЇВ. — 1 вересня депутати від Партії Реґіонів заблькували трибуну Верховної Ради, таким чином відреаґувавши на провальне голосування щодо законопроєкту цієї опозиційної сили про підвищення соціяльних стандартів. За відповідний документ проголосувало лише 200 депутатів. Перед голосуванням провідник Партії Реґіонів Віктор Янукович заявив, що його політична сила ініціюватиме створення національного антикризового центру на базі опозиційного уряду. Виступаючи під час відкриття п'ятої сесії Верховної Ради шостого скликання, він жорстко скритикував економічну політику уряду Юлії Тимошенко. Провідник опозиції заявив, що державний механізм зруйновано, коаліція є фікцією та фантомом, а влада сконцентрована в руках уряду. Він також наголосив на відсутності реальних дій у боротьби з кризою. „Всі розмови влади про нинішню світову економічну кризу – це фіговий листок, який прикриває більш глибоку і серйозну проблему," – заявив В. Янукович. Тому перш за все потрібно допомогти народові подолати кризу, піднявші рівні мінімальних платень та пенсій. Окрім цього, В. Янукович поставив урядові вимогу вже на цьому тижні надати депутатам об'єктивну та повну інформацію щодо стану виконання Державного бюджету, бюджетів національних компаній, а також інформацію щодо структури та обсягу запозичень на внутрішньому і зовнішньому ринках. „Уряд намагається пережити кризу, ідучи по світу з простягнутою рукою. Країну закладено в борг – і не один раз," – сказав, виступаючи з парляментської трибуни, В. Янукович. *(Бі-Бі-Сі)*

В. Ющенко стривожений станом армії

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко надіслав листа Прем'єр-міністрові Юлії Тимошенко, в якому висловив занепокоєння тим, що армія, можливо, не буде здатна виконувати свої функції, якщо у цьому виникне потреба. Президент підкреслив, що економічна ситуація, яка склалася на сьогодні у збройних силах – критична. Згідно з цією заявою Президента, оприлюдненою 28 серпня на його Інтернет-мережі, причиною критичної ситуації є невиконання урядом необхідних заходів для забезпечення обороноздатности і національної безпеки України, як це визначено Конституцією України. „Цьогорічні обсяги бюджетного фінансування Міністерства оборони України не відповідають дійсним потребам і програмам розвитку Збройних Сил України та не дають змоги здійснювати заходи для підтримання їх боєздатности на належному рівні і практично нанівець зводять усі зусилля щодо запобігання неґативним процесам у сфері оборони держави," – сказано у листі. В. Ющенко попросив Ю. Тимошенко невідкладно розглянути ситуацію з фінансуванням Збройних Сил. *(Бі-Бі-Сі)*

Українська влада має подбати про повернення науковців

КИЇВ. — В Україну можуть повернутися науковці, які нині працюють за кордоном. Для цього необхідна цілеспрямована державна політика з підтримки їхніх досліджень. За роки незалежности за кордон на постійне місце проживання виїхало майже 700 українських докторів наук, свідчать дані Державного комітету статистики. Як зазначив 25 серпня завідувач сектору етносоціяльних досліджень Інституту народознавства Національної Академії Наук України Ігор Марков, реальна кількість науковців, які залишили батьківщину, у кілька разів більша. Адже офіційна статистика не враховує тих, хто вже давно виконує міжнародні проєкти і працює на інші країни, не виїжджаючи за межі України. І. Марков відзначив тенденцію, що 2005 року, після подій Помаранчевої революції, вчені стали рідше еміґрувати за кордон. Але чотири роки по тому українські науковці знову почали масово виїжджати до країн Евросоюзу та США. На думку І. Маркова, в Україні руйнується інституційний науковий простір, і саме це штовхає висококваліфікованих кандидатів, докторів наук шукати застосування своїх знань за межами батьківщини. Тому аби втримати вчених в Україні, необхідно проводити цілеспрямовану державну політику з підтримки їхніх досліджень. *(„Німецька хвиля")*

ЦВК назвала дату президентських виборів

КИЇВ. — Член Центральної виборчої комісії Михайло Охендовський підтвердив, що передвиборча кампанія в Україні стартує 19 жовтня, після того, як набудуть чинности зміни до закону про вибори президента. Він також відзначив, що перший тур виборів відбудеться 17 січня 2010 року, а другий тур, у разі потреби, 7 лютого. *(Інститут Масової Інформації)*

Відкрито Прикарпатський військово-спортивний ліцей

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — 31 серпня в місті Надвірна Івано-Франківської області урочисто відкрито Прикарпатський військово-спортивний ліцей. У відкритті нового приміщення ліцею взяли участь міністер реґіонального розвитку і будівництва Василь Куйбіда, голова Івано-Франківської облдержадміністрації Микола Палійчук, голова обласної ради Ігор Олійник, ветерани УПА, батьки ліцеїстів, представники громадськости. Священики освятили навчальний і спальні корпуси, приміщення їдальні і поблагословили студентів на успішне навчання. М. Палійчук зачитав привітання Президента України Віктора Ющенка з нагоди Дня знань. Прикарпатський військово-спортивний ліцей переїхав у приміщення колишньої військової частини з Богородчан, де працював з дня заснування 1996 року. У ліцеї навчаються 325 учнів. Всього на реконструкцію приміщень з державного і обласного бюджету витрачено понад 8 млн. грн. *(„День")*

Росіяни перешкоджають діям судових виконавців

СИМФЕРОПІЛЬ. — Командування Чорноморської фльоти Росії затримало на деякий час українських судових виконавців, які намагалися виконати постанову суду про повернення одного гідрографічного об'єкту Україні. Командування російської фльоти заявило, що судові виконавці намагалися усунути з території маяка на окраїні Севастополя у Криму певний об'єкт. За його твердженням, „рішення місцевих українських судів не мають законної сили стосовно об'єктів", які належать фльоті, незважаючи на те що вони знаходяться в Україні. Чорноморська фльота РФ понад два століття використовує порт Севастопіль як свою базу. У 1997 році Росія і Україна підписали договір про оренду росіянам українського порту до 2017 року. Російська влада висловлює сподівання, що їй вдасться продовжити цю орендну домовленість. *(„Голос Америки")*

Пам'ятник Ленінові вилучено з списку пам'яток національного значення

КИЇВ. — Кабінет Міністрів вилучив пам'ятник Ленінові біля Бесарабської площі в Києві з переліку пам'яток національного значення, повідомив 28 серпня міністер юстиції Микола Оніщук. „Уряд ухвалив рішення щодо цього пам'ятника, а також щодо низки інших пам'ятників", – сказав М. Оніщук. Таке рішення не зумовлює ліквідацію пам'ятника. Як заявив міністер, подальша доля монументу тепер є прероґативою місцевої влади. У червні пам'ятник Ленінові в Києві пошкодили: відламали йому носа і руку. Комуністи вирішили збирати фонди на його відновлення. *(Радіо „Свобода")*

Зростають інвестиції в економіку Хмельниччини

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. — У дев'ять разів більше, ніж торік, вклали в економіку Хмельниччини закордонні вкладники. Загальна сума перевищила 37 млн. дол. США. У п'ятірку найкращих, за інформацією обласного управління статистики, ввійшли Кіпр, Голяндія, Вірґінські Британські острови, Російська Федерація та Німеччина. Загалом фонди надійшли з 34 країн. „Обласна рада дбає про те, щоб наша промисловість та сільське господарство були привабливими для вітчизняних та закордонних підприємців, створює сприятливі умови для вигідного вкладання ними коштів у розвиток відповідної інфраструктури та виробництв", – зазначив 26 серпня начальник Управління з питань місцевого самоврядування та інформаційного забезпечення обласної ради Микола Панасюк.Дві третини фондів, за даними „Хмельницького порталу", вкладники спрямували у промисловість. Найбільш привабливими для чужоземних вкладів на Хмельниччині на сьогодні є підприємства хемічної та нафтохемічної промисловости. *(„День")*

К. Ющенко розповіла, як відчула запах страху

КИЇВ. — Голова наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна 3000" Катерина Ющенко пообіцяла зробити Меморіял пам'яті жертв окупаційних режимів, тюрму на Лонцького у Львові, музеєм европейського зразка. Про це вона заявила 28 серпня під час відвідання Меморіялу. У заході також взяли участь голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко, перший заступник голови Львівської облдержадміністрації Валерій П'ятак, голова Львівської обласної ради Мирослав Сеник, міський голова Львова Андрій Садовий, директор Центру досліджень визвольного руху Руслан Забілий. У супроводі директора галузевого Державного архіву СБУ Володимира В'ятровича гості оглянули приміщення колишньої в'язниці. „Дивлячись на ті жертви, яких зазнав наш народ у роки правління окупаційних режимів, мені хочеться подякувати Богові за те, що ми змогли вижити. Зайшовши до приміщення колишньої тюрми, я відчула страх. Тут досі відчувається запах крови і запах страху", – зазначила К. Ющенко після огляду експозиції тюрми на Лонцького. *(„Кореспондент")*

Українці хочуть реформи освіти

КИЇВ. — Згідно з соціологічним опитуванням, яке провів Інститут Горшеніна, понад половина українців – 65.3 відс. – вважають, що країні необхідна реформа освіти. Опитування, проведене перед початком навчального року, вказує на низку проблем, які існують у системі шкільної освіти. Так, понад половина українців, найбільшою проблемою сучасних шкіл вважає постійний збір грошей на ремонт школи та подарунки вчителям. Третина опитуваних вважає основною проблемою необхідність купувати дорогі підручники та навчальні матеріяли, а чверть – найбільше переймається байдужим ставленням вчителів до дітей. Переповнені шкільні кляси, некомпетентність вчителів та відсталість навчання фіґурують серед проблем, визначених опитуваними, як такі, що викликають занепокоєння. *(Бі-Бі-Сі)*

УАПЦ проситься під омофор Константинопольського патріярхату

КИЇВ. — Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ) 31 серпня звернулася до Патріярха Константинопольського Вартоломія I з проханням про те, щоб він прийняв її під свій омофор.

„Єпископат Української Автокефальної Православної Церкви знову засвідчує перед лицем Матері-Церкви, що заради виходу з штучної канонічної ізоляції та відновлення співпричастя з вселенським православ’ям наша Церква готова та прагне увійти до складу Вселенського патріярхату на правах автономії. Хоча здобуття автокефалії було й залишається стратегічною метою українського автокефального руху, для подолання розколу ми також готові йти на значні поступки, жертвуючи своїми власними інтересами заради загального блага Церкви“, – наголошується у зверненні.

В УАПЦ просять Вартоломія I „не лише молитися за улікування розколу в Україні, а й надати ліки, що зможуть зцілити рани на тілі Української Церкви“. Зокрема в УАПЦ просять залучити провідних богословів Вселенського патріярхату до вирішення української церковної проблеми й відкрити в Києві подвір’я або інформаційно-культурний центр Константинопольського патріярхату.

Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ) є третьою найбільшою Православною Церквою в Україні, окрім промосковської УПЦ МП та офіційно не визнаної у православному світі УПЦ Київського патріярхату.

Каталізатором звернення могла стати жорстка позиція нового Патріярха Російської Православної Церкви Кирила щодо об’єднання православних Церков в Україні. На заклик Президента Віктора Ющенка сприяти створенню в Україні єдиної помісної Православної Церкви, Патріярх РПЦ відповів, що єдиною леґітимною (помісною) Церквою в Україні є УПЦ Московського патріярхату.

Справді, як заявив голова Богословсько-канонічної Комісії УАПЦ Архиєпископ Іоан Модзалевський, „рішення Собору – це відповідь УАПЦ на нову ситуацію в українському православ’ї“.

За умов відсутности компромісу з РПЦ, українським православним єрархам не залишається іншого виходу, як шукати леґітимізації православного життя в Україні через підпорядкування Вселенському Патріярхові Вартоломієві. Історично Київська митрополія була заснована саме за допомогою Константинополя і є старішою від Московської Церкви. Константинопольський Патріярх ніколи не визнавав за Москвою права на Київську Митрополію, і відтак у Києва є можливість для леґітимізації своєї незалежної від Москви Церкви, яка була б визнана у православному світі. *(Бі-Бі-Сі)*

У Києві встановлено пам’ятник письменниці Олені Телізі

КИЇВ. — На площі біля навчального корпусу Національного технічного університету „Київський політехнічний інститут“ 31 серпня відбулося урочисте відкриття пам’ятника Олені Телізі.

О. Теліга народилась в Іллінському під Москвою, в сім’ї гідротехніка Івана Шовгенева. З 1918 року родина мешкала у Києві. У 1920 році батько, урядовець Української Народної Республіки, разом з старшим сином опинилися в Чехословаччині.

Весною 1922 року його дружині разом дочкою та сином Сергієм вдалося вибратися спочатку в Польщу, а потім – до Чехословаччини, де ректором Української господарської академії був її чоловік Михайло Теліга.

У грудні 1939 року в Кракові О. Теліга вступила в Організацію Українських Націоналістів (ОУН), а 22 жовтня 1941 року приїхала до Києва, де організувала Спілку українських письменників, видавала тижневик літератури і мистецтва „Літаври“.

22 лютого 1942 року українську письменницю-патріотку було розстріляно у Бабиному Яру разом з чоловіком та соратниками. У червні цього року в Києві відбулося урочисте відкриття пам’ятника меценатові та почесному громадянинові Києва Миколі Терещенкові.

Пам’ятник українській письменниці Олені Телізі у Києві. Фото: УНІАН

Пам’ятник встановлено на території Науково-практичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії. *(„Кореспондент“)*

В. Ющенко: Демократію в Україні зберегти можна через конституційні зміни

ЧЕРНІВЦІ. – Під час зустрічі зі студентами і викладачами Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича 31 серпня Президент України Віктор Ющенко окреслив основні новації запропонованого ним проєкту конституційних змін. „Україна як держава може відбутися лише у випадку, коли ми збережемо її демократичний устрій, коли тут буде панувати демократія. Жодна тоталітарна модель не здатна дати відповідь на вічність “, – переконаний В. Ющенко .

Насамперед Президент назвав необхідним скасування депутатської недоторканості. „Нація не повинна погоджуватися на формування такої системи влади, коли існує чийсь імунітет. Це не звичай демократичної країни. Недопустимо, що є категорія людей, які недоторкані“, – сказав Президент. За його словами, недоторканість, як одну з загроз, що відбирають демократію, можна зняти лише через Конституцію.

Для припинення криміналізації політики Президент пропонує змінити систему виборів, щоб представницькі органи реально відображали інтереси виборців.

У проєкті Конституції Президент пропонує чітку відповідь на стабільність роботи українського парляменту. Цього можна досягти, запровадивши верхню палату парляменту на основі територіяльного представництва.

Саме верхній палаті – Сенатові – буде передано повноваження позаполітичного характеру. Відповідно до його проєкту Конституції, нижня палата парляменту формуватиме більшість та уряд, прийматиме державний бюджет і закони.

При цьому кількість депутатів нижньої палати парляменту має бути скорочено на третину – до 300 осіб.

Президент нагадав, що у запропонованому ним проєкті Конституції також запропоновано посилити місцеве самоврядування, надавши йому реальних, у тому числі бюджетних, повноважень. *(Головна служба інформаційної політики Президента України)*

У Польщі...

(Закінчення зі стор. 1)

міністер Росії Володимир Путін та канцлер Німеччини Анґела Меркель. Напередодні, в інтерв’ю для німецької телекомпанії „ARD“, А. Меркель висловилася за дружні стосунки з Польщею, але водночас закликала „не ворушити численні рани минулого“. „Німеччина почала Другу світову війну. Ми принесли світові величезні біди. Однак, вигнання понад 12 мільйонів осіб з районів тодішньої Німеччини, сьогоднішньої Польщі, також було очевидною несправедливістю, і речі слід називати своїми іменами“, – сказала А. Меркель.

Замирення з поляками нібито хоче й В. Путін. У своїй статті в „Ґазеті виборчій“ він навіть досить критично оцінив змову між А. Гітлером і Й. Сталіном і закликав польських політиків забути образи минулого століття. Сумнівно, що йому вдасться змінити думку простих поляків, які вважають СРСР одним з двох головних призвідців Другої світової війни. Згідно з оприлюдненими цими днями результатами опитування, 75 відс. поляків чекають від В. Путіна вибачень за події 70-річної давнини. Ледве чи це станеться, якщо врахувати, що декілька тижнів тому на кіноекрани Росії вийшов документальний фільм, в якому провина за розв’язування Другої світової війни покладається на Польщу.

Від України у церемонії відзначення 70-річчя початку Другої світової війни брала участь Прем’єр-міністер Юлія Тимошенко. Як інформувало Посольство України у Варшаві, після церемонії на Вестерплатте мала відбутися півгодинна двостороння зустріч прем’єрів Д. Туска і Ю. Тимошенко, однак, Ю. Тимошенко несподівано скасувала цю заплянована зустріч і того ж дня відлетіла до Лібії, щоб взяти участь у відзначенні 40-річчя Великої Лібійської вересневої революції.

В останній момент стало відомо, що відразу після урочистостей на Вестерплатте відбулася у Сопоті, поблизу Ґданська, двостороння зустріч Ю. Тимошенко і В. Путіна.

Під час цієї бесіди Ю. Тимошенко підкреслила: „Дуже важливо, що за останній рік нам вдалося на рівні урядів налагодити конструктивну працю і досягнути взаєморозуміння. Ми подолали всі газові проблеми і перебуваємо на надійному шляху, на якому ці проблеми вже не виникатимуть“.

В. Путін, в цілому погоджуючись з висловленими Ю. Тимошенко міркуваннями, сказав, що „все ж залишається чимало питань в російсько-українських взаєминах, котрі вимагають нашої постійної уваги“. *(Бі-Бі-Сі, „Кореспондент“)*

У вересні Президент України відвідає США

КИЇВ. – 31 серпня Преидент України Віктор Ющенко своїм указом затвердив плян заходів з підготування робочої візити Президента України до Сполучених Штатів Америки для участи в роботі 64-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН. Відкриття асамблеї ООН запляановано на 15 вересня цього року. *(Головна служба інформаційної політики Президента України)*

АМЕРИКА І СВІТ

Американці віддали останню шану сенаторові Е. Кенеді

ВАШІНҐТОН. — 27 серпня розпочалася остання подорож покійного сенатора США Едварда Кенеді – на вічний спочинок. Е. Кенеді помер 25 серпня у віці 77 років після довгої боротьби з раком мозку. Сім’я Е. Кенеді супроводжувала прах сенатора з його резиденції в прибережному містечку Гаяніс Порт до Бостону, де труна з його тілом була виставлена в приміщенні бібліотеки ім. Президента Джона Ф. Кенеді, одного з його вбитих старших братів. Громадськість мала нагоду відвідати залю і віддати сенаторові останню шану до пізніх годин у п’ятницю, 28 серпня, коли відбулася приватна релігійна відправа. 30 серпня труну з тілом Е. Кенеді було перевезено до Римо-католицької базиліки Пресвятої Богородиці у Бостоні, де відправлено похоронну Літургію, під час якої з прощальною промовою виступив Президент США Барак Обама. Сенатор Е. Кенеді відвідував цю церкву щодня, коли його дочка Кара боролася з раковим захворюванням у 2003 році. Відтак 30 серпня по полудні труну було перевезено на Арлінґтонське національне кладовище неподалік Вашінґтону, де Е. Кенеді було поховано біля його братів Президента Дж. Кенеді і сенатора Роберта Кенеді. (*„Голос Америки“)*

Іран готовий відновити ядерний діялог

ТЕГРАН, Іран. — Представник іранського уряду заявив, що його країна готова відновити обговорення з світовими великодержавами своєї ядерної програми, повідомили 1 вересня державні „масмедія“ Ірану, з посиланням на голову Верховної національної ради безпеки Саїда Джалілі, додавши, що Тегран підготував низку нових пропозицій. Згідно з повідомленнями, С. Джалілі заявив, що нові пропозиції можуть служити основою переговорів з п’ятьма членами Ради Безпеки ООН і Німеччини, які реґулярно обговорюють іранську ядерну програму. Ця група у складі США, Росії, Китаю, Франції, Великобританії і Німеччини пропонує Тегранові торговельні ініціятиви з метою припинення ним програми збагачення урану. При цьому Вашінґтон попередив Іран, що необхідно дати відповідь на пропозиції групи до відкриття сесії Генеральної Асамблеї ООН пізніше цього місяця. Представники шести названих держав проведуть цього тижня у Франкфурті переговори про можливість впровадження жорсткіших санкцій проти Ірану у випадку його відмови у співпраці. Щодо Ірану вже застосовано низку санкцій Ради Безпеки ООН за його ядерну програму. Країни Заходу звинувачують Іран в намаганнях розробити ядерну зброю. Тегран твердить, що його програма призначена виключно для мирних цілей. *(„Голос Америки“)*

Угорці Словаччини – проти закону про мову

БРАТІСЛАВА, Словаччина. — Новий суперечливий закон, який запроваджує жорсткі обмеження на використання мов меншин, 1 вересня набув чинности у Словаччині. Згідно з законом, також запроваджено високі кари – аж до 5,000 евро. Мовний закон запроваджено з метою якнайширшого вживання словацької мови в державних установах, а також в школах та лікарнях. Інші мови можна використовувати лише на теренах, де певна меншина складає понад 20 відс. населення. У зв’язку з цим у Словаччині відбулися виступи протесту тисяч етнічних угорців. Представники угорської громади Словаччини, які складають 10 відс. усього населення Словаччини, а також угорський уряд, кажуть, що закон порушує міжнародні угоди і врешті створить атмосферу страху в країні. Словаччина та Угорщина є партнерами в НАТО та Европейському союзі, але в даний час їхні стосунки – на найнижчому рівні за багато років. Словацьке міністерство закордонних справ наполягає, що закон не порушує европейських норм і ухвалений для того, щоб жоден громадянин Словаччини не відчував дискримінації. Новий закон про мову словацький парлямент ухвалив наприкінці червня, і вже тоді він викликав хвилю обурення в самій Словаччині та за її межами. Угорці вважають, що він порушує угоду 1995 року між Угорщиною та Словаччиною, а також міжнародні та европейські конвенції на підтримку мов меншин. Етнічні угорці плянують провести демонстрацію на знак протесту проти закону в Дунайській Стреді, одному з найбільших угорських центрів в Словаччині. *(Бі-Бі-Сі)*

У Каліфорнії далі шаленіють лісові пожежі

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — В районі Лос-Анджелесу продовжують шаленіти лісові пожежі, спричинені високою температурою і низькою вологістю. Евакуйовано тисячі осіб. З вогнем борються 2,500 пожежників. Перед світанком 1 вересня гори на північ від Лос-Анджелесу були охоплені полум’ям. Подекуди полум’я сягало 30 м. Після сходу сонця концентрація диму досягла небезпечного для людського здоров’я рівня. На схилах гір пожежники намагалися збивати вогонь вогнем. Багато хто з місцевих жителів залишився захищати своє майно. Пожежа загрожує і знаменитій обсерваторії на горі Вилсона, яка обслуговує місцеві теле- і радіостанції, правоохоронні органи і навіть міжнародне летовище Лос-Анджелесу. Багато допопомоги надається з повітря. Але подекуди навіть пожежники мусіли відступати. Двоє пожежників загинуло, коли їхнє авто впало з гірської дороги. Серйозно обгоріло троє цивільних – двоє з них не підкорились розпорядженню про обов’язкову евакуацію. Сам губернатор Каліфорнії Арнолд Шварценеґер неодноразово нагадував жителям штату обов’язково виконувати розпорядження про евакуацію, якщо такі видаються правоохоронними органами. Найпотужніші пожежі – у південній частині штату. Але найбільше шкоди досі заподіяно в районі Сакраменто, де згоріло 60 домів. Райони пожеж розтягнулися на десятки кілометрів. Пожежники прогнозують, що на повне приборкання вогню знадобиться декілька тижнів. *(„Голос Америки“)*

У Лібії відзначають 40-річчя приходу до влади М. Кадафі

ТРІПОЛІ, Лібія. — У Лібії 1 вересня розпочались урочистості з нагоди 40-річчя перебування при владі Муамара Кадафі. Святкування триватимуть тиждень. З европейських провідників у них візьме участь лише президент Сербії Борис Тадич. Запрошення прийняли також провідники Венесуелі, Зімбабве і Судану. М. Кадафі прийшов до влади внаслідок військового перевороту 1969 року, коли був повалений король Ідріс. Лібія тривалий час перебувала в політичній ізоляції через небажання Тріполі відмовитися від програм виготовлення заборонених видів зброї. *(Радіо „Свобода“)*

Вибори в Японії поклали край пануванню ліберал-демократів

ТОКІО. — Провідник японської опозиції Юкіо Гатояма 30 серпня назвав перемогу своєї партії на загальних виборах „революцією“. За попередніми вислідами, його Демократична партія перемогла з колосальним відривом. Партія здобула 300 з 480 місць у японському парляменті і поклала край 50-річному безперервному пануванню Ліберально-демократичної партії Японії. Японський прем’єр Таро Асо заявив, що бере на себе відповідальність за поразку і подає у відставку з посади провідника партії. Вихід з економічної кризи була головною темою кампанії. Японська економіка переживає високий рівень безробіття. Демократична партія заявила, що спрямує державні витрати на підтримку споживачів і робітників, а не на підтримку корпорацій. Білий Дім висловив сподівання, що зможе створити „міцний альянс“ з переможцями. Ю. Гатояма, скоріше за все, очолить новий уряд. Він – вихідець з багатої родини шинного магната, а один з його дідів був прем’єр-міністром Японії від переможеної Ліберально-демократичної партії. Ю. Гатояма сказав також, що плянує розв’язати суперечку за Курильські острови з Росією. (Бі-Бі-Сі)

Британська співдружність виключила зі свого складу Фіджі

ЛОНДОН. — Британська співдружність виключила зі свого складу Фіджі, пояснивши свій крок тим, що острівна держава не рухається шляхом демократії. У 2006 році на Фіджі відбувся військовий переворот під головуванням Франка Байнімарами, який заявляв, що виборів в країні не буде аж до 2014 року, тоді як світова спільнота закликала державу провести вибори не пізніше наступного року. Британська співдружність об’єднує Велику Британію і її колишні колонії. (*Бі-Бі-Сі)*

Швайцарські банки зрадили своїх вкладників

ЖЕНЕВА, Швайцарія. — Франція одержала дані про 3,000 осіб, які мають рахунки в трьох швайцарських банках, заявив 1 вересня міністер бюджету Франції Ерік Верт. Значне число цих осіб „з великим ступенем вірогідности“ приховують доходи від скарбниці. Активи всіх підозрюваних Е. Верт оцінив приблизно в 3 млрд. евро. Велику частину інформації про 3,000 клієнтів уряду добровільно надали два швайцарські банки, що працюють у Франції, іншу податківці зібрали самостійно. Е. Верт закликав співвітчизників вреґулювати взаємини з бюджетом до кінця року, інакше їх притягатимуть до відповідальности. Швайцарія намагається поліпшити взаємини з іншими країнами після того, як Організація економічного співробітництва і розвитку включила її цього року в сірий список податкових офшорів. Минулого тижня Швайцарія підписала угоду про надання з січня 2010 року інформації про клієнтів своїх банків за запитом податкових органів Франції. Раніше в серпні Фінансова служба „UBS“ за посередництва уряду Швайцарії уклала світову угоду з Податковим управлінням США (IRS), яке вимагало назвати йому імена 52 тис. клієнтів банку. „UBS“ видасть США імена 4,450 клієнтів, ще 5,000 імен IRS розраховує одержати за програмою амнестії. Швайцарські банки поки оптимістично дивляться на ситуацію. „Ми знаходимося в дуже неприємній ситуації, але найголовніше — ми не підемо на компроміс в тому, що стосується банківської таємниці“. *(УНІАН)*

Економіка США поступово пожвавлюється

ВАШІНҐТОН. — Серпневі огляди ділової активности у реґіонах США показали поступове пожвавлення економіки країни. Дані, зокрема щодо таких міст, як Чикаґо, Мілвокі та Ню-Йорк (які є показовими для оцінки загального стану економічної ситуації в країні), широко обговорюються в американських засобах масової інформації. Оприлюднені 1 вересня дані підтверджують, що штати середнього заходу вперше за 12 місяців продемонстрували зростання показників промислового виробництва та кількости замовлень. На думку експертів, це є ознакою пожвавлення американської економіки. Наприклад, діловий індекс Чикаґо, що розраховується Інститутом управління постачань („Institute for Supply Management“), у серпні зріс до 50 пунктів, які є граничними для розмежування зростання та стаґнації. Аналітики переконані, що чикаґський показник не лише віддзеркалює ситуацію у реґіоні, але й свідчить про загальнонаціональні економічні тенденції. Водночас Федеральний резерв США наголосив, що ознаки зростання все ще є хисткими, рівень безробіття залишається високим, отже, відсоткова ставка буде низькою. Президент резервного банку Ню-Йорку Вілям Дадлі зазначив, що тенденції до зростання поки не є сталими. „Я вважаю такі висновки дещо передчасними. Економіка все ще не зростає швидкими темпами, і ми маємо високий рівень безробіття“, – підсумував він. *(„Майдан“)*

НА ТЕМИ ДНЯ

Арсеній Яценюк як кандидат-контрреволюціонер

Тарас Кузьо

Арсенія Яценюка обрали до парляменту в 2007 році у першій п'ятірці „Нашої України-Народної самооборони" (НУ-НС). Він наголошував на надзвичайній важливості того, щоб політики брали на себе відповідальність за свої вчинки, та критикував прагнення Юлії Тимошенко до влади як спробу „опортунізму".

Тим не менше, як показує аналіза, справжнім циніком та опортуністом є саме А. Яценюк.

Під час читання його інтерв'ю для президентської кампанії стає очевидним те, що А. Яценюк будує свою передвиборну програму на тотальному запереченні програми „НУ-НС", за якою він був обраний до парляменту у 2007 році.

А. Яценюк є контрреволюційним кандидатом на виборах, й тому його можна поставити на третє місце у списку контрреволюціонерів після Олександра Мороза (липень 2006 року) та Анатолія Кінаха (березень 2007 року), або ж п'ятим, якщо включити до цього списку ще й Сергія Головатого та Андрія Деркача.

Одним з чинників, які вплинули на те, що А. Яценюк став контрреволюціонером у порівнянні з „НУ-НС"-2007, – є русифікація його передвиборної програми. Російські політтехнологи, які розробляли „чорний піар" (такий, як карта трьох „сортів" України) для виборчої кампанії Віктора Януковича 2004 року, зараз проводять виборчу кампанію А. Яценюка. Українських політичних консультантів на чолі з професором Києво-Могилянської академії Ростиславом Павленком у червні від кампанії А. Яценюка усунули.

Російські політтехнологи відштовхують А. Яценюка все далі від українських інтересів та спрямовують ближче до захисту інтересів російських. В інтерв'ю виданню „Кореспондент" 31 липня А. Яценюка запитували про попереднього російського Президента Володимира Путіна, щодо якого він дав позитивний відгук. „Що він зробив? Він врятував країну. Справді врятував країну. Але, звичайно, я не погоджуюся з усіма його методами". Він зазначив, що В. Путін успадкував хаос від олігархів Бориса Єльцина, ослаблену інфраструктуру та дисфункціональну країну, Чечню, сепаратизм і правовий хаос.

А. Яценюк з певних причин думає, що Росія за часів Б. Єльцина лише трохи відрізнялася від сучасної України. Отже, Україна (за ідеєю А. Яценюка) потребує президента, який також буде „рятувати" Україну.

Порівняння Росії та України є нонсенсом. Навіть Леонід Кучма знав, що „Україна – не Росія".

В сучасних умовах А.Яценюк є контрреволюціонером у п'яти напрямках – щодо Помаранчевої революції 2004 року, скасування депутатської недоторканости, ОУН-УПА, енерґетики та НАТО.

Декілька місяців тому, виступаючи у програмі „Свобода" на телеканалі „Інтер" А. Яценюк сказав, що він пишається з того, що не стояв на Майдані у 2004 році, і що тоді він був членом команди Віктора Януковича. Справді, фотографій А. Яценюка на Майдані днів Помаранчевої революції не існує.

Голова парляменту Володимир Литвин та прокучмівський депутат Віктор Пінчук – обоє також члени команди В. Януковича – ходили поміж учасників Помаранчевої революції, а інший дуже близький соратник В. Януковича, Микола Азаров, навіть намагався прокрастися на сцену Майдану за допомогою Петра Порошенка. А. Яценюк же наче навмисне був або дуже зайнятий, або не цікавився Помаранчевою революцією – найбільшим масовим протестом в Европі з часів Другої світової війни – замість того, щоб наслідувати приклад В. Литвина, В. Пінчука та М. Азарова.

Передвиборна програма „НУ-НС" 2007 року містила провідні акценти, що стосувалися скасування депутатської недоторканости та рівности усіх перед законом. А. Яценюк змінив свою думку вже через рік після обрання до парляменту. В „Україні молодій" від 1 березня 2008 року він писав: „Я був одним з найзатятіших противників цього гасла. Бо аж ніяк не вважаю скасування депутатської недоторканности ключовим пріоритетом. Таке гасло визначив штаб (бльоку „НУ-НС"), але, чесно кажучи, я не вважаю, що це було дуже розумно".

У 2009 році А.Яценюк знову був сильним прихильником скасування депутатської недоторканости.

А. Яценюк уже не один раз заявив про свою опозиційність до питання визнання на державному рівні УПА як борців за національну незалежність. У лютому у Львові він висловив переконання, що закон про визнання вояків ОУН-УПА борцями за незалежність України та надання їм статусу учасників війни неможливо прийняти в принципі. На Волині А. Яценюк зізнався, що в разі перемоги на президентських виборах він не буде підтримувати питання про УПА, оскільки воно „не на часі".

В інтерв'ю для „Комсомольської правди" (31 липня-6 серпня) він сказав, що хоче вилучити з внутрішньої політики всі „міти зі старого порядку денного". Мовляв, від 2004 року країна перебуває у полоні „клясичних мітів", до яких належать НАТО, Европейський союз чи Росія, ОУН-УПА та Друга світова війна, а також питання Чорноморської фльоти.

Визнання УПА було однією з головних складових передвиборної програми „НУ-НС" в 2007 році, за якою А. Яценюка обрали до парляменту. Чому ж він погодився входити до першої п'ятірки кандидатів від „НУ-НС", якщо не згоден з визнанням УПА та більшістю поло-

(Закінчення на стор. 18)

Про автора:
Д-р Тарас Кузьо є старшим науковим співробітником Катедри українських студій Торонтського університету та професором-дослідником Карлетонського університету в Отава. Він є редактором видання „Ukraine Analyst".

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Конспірація – це вже анахронізм

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Я довідався про те, що ОУН(б) має нового провідника, коли дістав електронною поштою текст привітання для нього від нашого ґльобального провідника Євгена Чолія, президента Світового Конґресу Українців (СКУ).

Читаю газети, діяспорні і з рідного краю, слухаю радіо, маю трохи знайомих і колег серед журналістів, але про черговий з'їзд бандерівської ОУН і вибори її нового провідника я нічого не знав. Та й дальше не знаю, де і коли обрали Стефана Романова на посаду голови Проводу Організації Українських Націоналістів. Може, ще про це вийде інформація, але покищо маємо привітання президента СКУ і пару заяв про ситуацію в Україні від нового провідника. (Я уживаю саме цю термінологію, замість – голова проводу ОУН, бо я ще з тої дати, коли провідника бандерівців називали просто провідником. А звання „голова Проводу Організації Українських Націоналістів'" мені звучить трохи по-мельниківськи: голова ПУН або голова Проводу Українських Націоналістів, був провідником ОУН(м).

Через збіг обставин, я знаю С. Романова з Києва: зустрічався з ним декілька разів у справі ефективного відзначення Голодомору в Україні. Ці зустрічі організував американський фанат України Морґан Віліямс з Вашінґтону. С. Романів приїжджав до Києва як український активіст з Австралії. Мені ще імпонувало те, що він був радником австралійського уряду. Нам таких більше треба. (Мушу зізнатись, що коли ми пили пиво на Прорізній, я не мав поняття, що С. Романів так високо стоїть у бандерівській єрархії. Ми про ті справи просто не говорили).

І все таки я обурений тим, що не дістав інформації про нового провідника бандерівців з наших засобів масової інформації.

Не можу забути ситуації з понад 20-річної давности: мій покійний батько саме повернувся з черговової поїздки до України. Мені тоді радянські урядовці в'їзної візи до УРСР роками не давали, а батькові, який жив в Канаді, давали і він декілька разів їздив до рідного Львова і Києва, і навіть раз був у Тбілісі. Отож того разу батько повернувся з України, і тільки ми в сіли в авто на летовищі, він запитав: „Слухай, хто тепер є на місце Ярослава Стецька? Мене в Україні питали, і я не знав".

Я мало що не натиснув зненацька гамульці з злости й зворушення, бо я також не знав, хто став наслідником Ярослава Стецька, і це мені ніяк не вміщалося в голові. В той час мене могли б збудити серед ночі і я міг би назвати усі три революційні рухи в Анґолі і імена (а вони довжелезні) усіх провідників. Я міг з'ясувати американську політику щодо Етіопії і її колишньої частини Ерітреї. Я був в курсі того, що ділялось в совєтській імперії, і знав погляди (або вислови) головних компартійних ватажків у Москві і в Києві. Але – я не знав хто очолив бандерівську ОУН після смерти Ярослава Стецька! Як це так? Я українськй журналіст діяспорного (чи як ми себе тоді називали політично-еміґраційного) штибу, не знаю, хто саме в той час є провідником бандерівців.

Ще б пак: в Україні мого батька питали, хто є на місці Я. Стецька, і він не знав – хоч реґулярно читав з десяток українських газет і журналів. Радіо „Свобода", мабуть, повідомило про смерть Я. Стецька, але не повідомило (мабуть, не знало), хто перебрав провід ОУН(р).

На другий день після приїзду батька я подзвонив до декількох людей і довідався, що новим провідником був Василь Олеськів. Я нічого про нього не знав, нічого не чув. Але саме тоді я знав Роберта Муґабе, президента Зімбабве, і знав його ще з того часу, коли він був підпільником в лісах Родезії (і воював за самостійну Зімбабве). Я говорив з ним сам на сам в Мозамбіку і у Вашінґтоні писав про його виступи. Але про провідника ОУН(р) В. Олеськова я ніколи не чув, не читав його виступів, не бачив на очі.

Знаю, знаю, є підпільна конспірація. Але її треба було 80 років тому і після Другої світової війни. А навіщо конспірації тепер, коли на світі є самостійна Україна (пишу це саме у 18-ту річницю її). Без конспірації, попередних провідників ОУН(р) Славу Стецько, Андрія Гайдамаху можна було зустріти в неділю під церквою в Києві (покійну С. Стецько – під церквою св. Миколая на Аскольдовій могилі, А. Гайдамаху – під церквою св. Василія біля Львівської площі). Мабуть, старих звичок тяжко позбутись. Хоч і в ті далекі часи конспірація не була дуже вдала, бо совєтські чекісти швидко знали про зміни у керівництві ОУН. Водій провідника Степана Ленкавського мав звукозаписувач, встановлений у дверях авта, в якому возив шефа. Згодом водій повернувся „на родіну" і про все це розповів совєтським засобам масової інформації.

Маємо нового провідника ОУН(р). Надіюся на С. Романова. Він набрався політичної зрілости в демократичній Австралії, у справжньому політичному котлі, працював з урядом країни, зблизька бачив розвиток демократії в Україні. Ставши провідником, він – як десантник – приземлився на бігу і відразу почав видавати заяви у справі політики України, її релігійного життя. (До мене дійшло вже дві такі заяви). Може, він переконає своїх колег у проводі, що конспірація – це „анахронізація". Гадаю, що він міг би почати з того, щоб скликати прес-конференцію і сказати, де й коли відбувся вибір його головою проводу, хто інші члени нового проводу. А з старої звички „кремльолога" мені ще хочеться дізнатися, яка доля попередника провідника Романова – А. Гайдамахи?

Тепер потрібна пильність

У недавній редакційній статті, присвяченій 18-ій річниці Незалежности України, ми, цілком принагідно, нагадали: „Ґльобалізм, в його ідеальному варіянті, означає тісне співробітництво, співдію, але при цьому треба вберегтися від ілюзії, що хтось прийде в Україну і порозв'язує всі її проблеми. Ні, це обов'язок самих українців, і хоч як би нам бажалося вказувати пальцем на несприятливі обставини, на зовнішні перешкоди, за успіх чи неуспіх нашого національного відродження будемо відповідати перед Богом і перед історією тільки ми". І життя негайно підтвердило істинність цих слів: 26 серпня офіційний представник НАТО Джеймс Апатурай заявив, що Альянс не має наміру надавати Україні військову допомогу, якби виникла загроза для її державного суверенітету і територіяльної цілісности.

Ця заява була зроблена на догоду представництва Росії при НАТО, яке здійняло галас з приводу підписаної Україною і НАТО 21 серпня декларації про додаток до Хартії особливого партнерства між Україною і НАТО, який передбачає право України, у випадку загрози її територіяльній цілісності, негайно скликати комісію „Україна – НАТО". Росія відреаґувала на цей додаток активним протестом: мовляв, це було б втручанням НАТО у внутрішні справи України.

Звертає на себе увагу, що ця зовсім не партнерська позиція НАТО щодо України висловлена відразу після аґресивного звернення російського Президента Дмитра Медведєва до Президента України Віктора Ющенка. Це звернення – не просто грубе втручання у внутрішні справи України, а неприхована ворожість і войовничість щодо неї. Недаремно один з чільних ідеологів відновлення російської імперії, провідник так званого Міжнародного евразійського руху Олександер Дуґін з радістю привітав згадане звернення Д. Медведєва – як доказ, що „Росія оголосила війну Сполученим Штатам Америки на всьому пострадянському просторі... Вже в найближчий час може розпочатися збройний конфлікт у Криму і східній Україні, з подальшим протекторатом Росії над цими територіями".

І не варто цю дуґінську заяву іґнорувати як маячню академіка, схибленого на великодержавному шовінізмі. Реальна ситуація справді небезпечна і разюче нагадує передвоєнну. Хіба не симптоматичною є та безсоромність, з якою Кремль виправдовує підписаний 23 серпня 1939 року секретний протокол між гітлерівською Німеччиною і сталінським СРСР? Хіба не дивною є сьогоднішня полюбовність між Росію і Німеччиною? Хіба не насторожує зустріч Д. Медведєва і канцлера Анґели Меркель в російському місті Сочі на початку серпня, коли російський керівник відверто виказував ненависть до незалежної Української держави, а А. Меркель згідливо мовчала? „Глава найбільшої країни Европейського союзу не запропонувала Україні ніякої підтримки як демократичному партнерові і не намагалася захистити права її громадян самостійно обирати свої керівників", – писала з приводу цієї сочинської зустрічі лондонська газета „Таймз".

На Европу, отже, годі покладатися. Коли Д. Медведєв виступив зі своєю антиукраїнською заявою, віце-президент Европейського парляменту, польський політик Марек Сівєц сказав: „Це початок російського втручання у процес виборів в Україні. Гадаю, що мову імперської політики добре розпізнають в Европі". Що ж тут розпізнавати, як усе видно неозброєним оком? Як і тоді, коли коричневий і червоний фашизми розривали Польщу, а в Европі ніхто й не писнув.

Від Росії з її глибокою економічною, демографічною і екологічною кризою можна чекати всього. Добре, що українці здають собі з цього справу і все більше цінять свою незалежність: 70 відс. їх віком від 18 до 39 років готові захищати Україну зі зброєю в руках („Свобода", ч. 35).

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

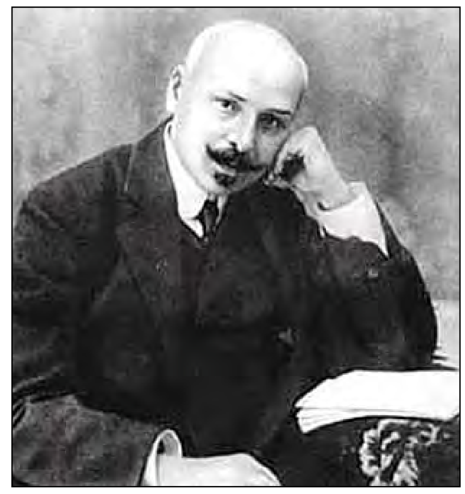
Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„Справжній аристократ духу..."

Михайло Коцюбинський

Декілька років тому мій знайомий, 45-річний американець-еколог, їхав в Україну, вперше в житті, як доброволець Корпусу миру. Він уже дещо повичитував про нашу історію і культуру, а все ж використовував кожну нагоду, щоб довідатися якомога більше, і під час наших зустрічей розпитував не стільки про зовнішню українську реальність, давню і теперішню, скільки про те, як вона сприймається пересічним українцем і що з того стає частиною соборної національної душі. Наприклад, хто ще, окрім Тараса Шевченка, Івана Франка і Лесі Українки, є для нас таким же дорогим і незамінним, як ця перша трійка? Кого ми ще можемо назвати відразу після неї?

А кого б ти, дорогий читачу, назвав? Правда, тяжке запитання? Бо яскравих, понадчасових талантів ми маємо багато, але ж їхню нумерацію за художнім і суспільним значенням ніхто не спускав нам з неба, як Мойсеєві 10 заповідей. Улюблених поетів, новелістів, романістів, композиторів і майстрів пензля кожен з нас обирає по-своєму, згідно зі схильностями власної душі. Наша здатність схвилюватися художнім явищем, піднятися до нього почуттям і розумінням – оце, тільки це, а не хто перший чи другий, є критерієм оцінки й вибору у світі краси і мудрости.

У списку світлих всеукраїнських імен є, поза сумнівом, Михайло Коцюбинський, один з найвидатніших наших прозаїків, один з найближчих до народу письменників і разом з цим – надзвичайно ориґінальний, просто таки неповторний автор, і як нема другого Т. Шевченка, другого І. Франка, другої Лесі Українки, так нема й не буде в українській літературі другого М. Коцюбинського. Писав про нього Сергій Єфремов: „Людина культурна до найменших подробиць, европеєць з голови до п'ят, справжній аристократ духу...".

Ці рідкісні риси повною мірою позначилися і на його творчості – потужно вивели її на европейський рівень. Володіючи такими естетичними скарбами, як повісті М. Коцюбинського „На крилах пісні", „Дорогою ціною", „Fata morgana", „Тіні забутих предків" або новелі „Цвіт яблуні", „Пам'ять душі", „Сон", ми навіть французам, з їхніми Золями і Бальзаками, не дамо себе знітити.

Але, знов таки, – порівняння тут недоречні. М. Коцюбинський дорогий нам не через належання до „европейської школи", а тому, що його твори пройняті живим українським світовідчуванням і світорозумінням. І ще, звичайно ж, тому, що він і творчістю, і особистим життям вособлював генетичну єдність загальноукраїнської духовної традиції.

Народжений на українському Сході, у Вінниці (за новим стилем – 5 вересня 1864 року), біографічно тісно, до кінця життя, пов'язаний з Черніговом, він сприймав український Захід як частину неподільної Великої України, був частим гостем Львова, близьким товаришем І. Франка, разом вони, в групі інших наших письменників, їздили відпочивати і творити на Гуцульщину, в Криворівню, де й народився сюжет безсмертних, осяяних гуцульським кольоритом „Тіней...", котрі під чутливою рукою Сергія Параджанова стали одним з шедеврів світового кіномистецтва.

Чернігівське ж мешкання Коцюбинських було гостинним місцем зустрічей членів „Братства Тарасівців", до заснування якого письменник був безпосередньо причетний.

У цьому домі щотижня сходилася національно свідома літературна молодь міста, тут багато разів гостювали молоді Павло Тичина і Василь Блакитний, Микола Вороний, найчастіше – найближчий друг – Микола Лисенко. Тут виросли діти М. Коцюбинського, яких він ніжно любив, – Юрій, Оксана, Ірина і Роман. Він взагалі був дуже ніжним, сповненим любови до людей і Божого світу, до природи. Його й називали „Соняхом" – так він любив дітей, квіти і сонце.

А життя мав тяжке. Батько помер рано, отож мусів ледве не з дитячих літ дбати про родину, а що душу мав дивовижно вразливу, то не обминули його хвороби, астма і сухоти.

Невиліковного серцевого болю додала й пізня любов до набагато молодшої Олександри Аплаксіної, розривався між нею і обов'язками перед сім'єю, перед дітьми. Про це велике кохання розповідають 300 листів М. Коцюбинського, виданих, хоч і з брутальними цензорськими куп'юрами, в 1938 році Інститутом української літератури Академії Наук України.

Помер письменник і похований таки в Чернігові, над Десною, яку дуже любив. Не прожив на світі й 60 літ. Втім, мабуть, Бог пощадив його, взявши цю чисту душу до себе так рано, щоб вберегти її ще від однієї, може, найбільшої життєвої драми – революційно-більшовицької діяльности сина Юрія, якого Ленін у 1918 році призначив головнокомандуючим збройними силами „Радянської Української Республіки" і які майже всуціль складалися з петроградських і московських україноненависників. Як же ти, Юрію, не зглянувся на пам'ять свого батька, великого сина України, як же ти зважився на криваві злочини проти свого народу? – запитував Ю. Коцюбинського С. Єфремов у знаменитому „Листі без конверта"... А московське українонена-висництво – ненаситне: в 1937 році жертвою сталінських репресій став і Ю. Коцюбинський...

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Поліщуки просять допомогти збудувати церкву

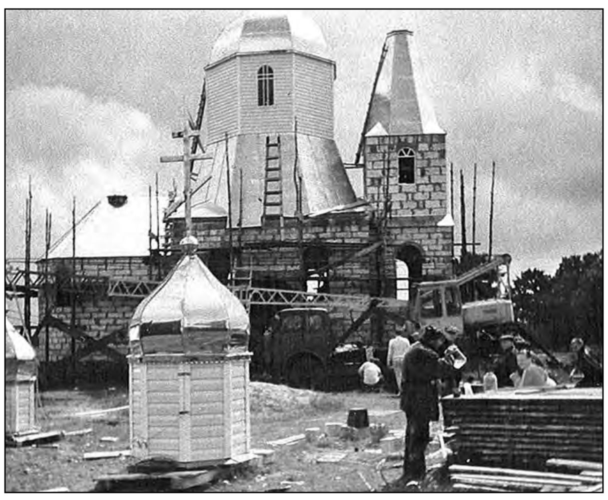
У жовтні 2008 року в „Свободі" було вміщене прохання парафії Української Православної Церкви Київського патріярхату з села Проходи на Волинському Поліссі допомогти їм поставити дах на зведених стінах храму свв. апостолів Петра і Павла. Українська громада відгукнулась на їхнє прохання. Пожертви, складені через Товариство св. Андрія на цю ціль, допомогли парафії поставити дах на стінах храму, які стояли без покрівлі вже два роки.

Настоятель парафії о. Миколай прислав спільну подяку жертводавцям за надану допомогу. Він пише: „Від щирого серця хочу принести подяку за посилену допомогу на святу справу. Хоч між нами є велика відстань, але ми будемо ріднитися духовно, відроджуючи духовність в людських серцях. Без Ваших пожертв ми не змогли б накрити стін храму та зберегти їх від руйнування в зимовий період".

Одначе, будівництво храму не закінчується. Потрібні ще вікна, двері, внутрішне і зовнішне викінчення церкви.

Товариство св. Андрія, знаючи незавидне економічне становище населення на Поліссі, знову долучується до прохання о. Миколая і просить надсилати звільнені від податків пожертви, виставляючи чека на: St. Andrew's Society, 1023 Yorkshire Dr., Los Altos, CA 94024.

Михайло Герець,
заступник голови Товариства,
Ратерфорд, Ню-Джерзі

Будівництво церкви свв. апостолів Петра і Павла на Поліссі, в селі Проходи.

Про Україну – з любов'ю і тривогою

Ряд листів до „Свободи" присвячено 18-ій річниці Незалежної України. **Федір Швець** з Розвілу, Каліфорнія, пише, що попри усі намагання недругів зашкодити Україні, її народ святкує існування цілісної, демократичної, соборної держави.

Вітання з нагоди свята надіслали летунка авіокомпанії „Національні авіолінії України" **Людмила Петраш** з Києва, **Орест Стецик** з Бостону, **Анатолій Сазанський** з Миргороду на Полтавщині, голова управи Наукового Товариства ім. Шевченка у Европі **Микола Железняк** з Франції, компанія **„UkrainaTVteam".**

Сучасній Україні та її історії присвячені статті Антоніни Матвієнко, Богдана Червака, Івана Шпиталя, надруковані в тижневику „Українське слово", які переслав до „Свободи" **д-р Зіновій Мельник** з Сінсінаті, Огайо.

Також **Євген Іванків** з Чикаґо надіслав свою статтю „Особливе духовне посланництво українського народу", яка, судячи з надісланої копії, вже була видрукувана в якомусь виданні.

Алла Кемпер з Дестіну, Фльорида, тривожиться життям в Україні, де має двох дорослих синів. Вона пише: „Через кілька місяців обиратимуть нового президента. Чи оберуть людину, яка дбатиме за Україну?"

Є й критичні листи. **Мирон Масловський** з Рочестеру, Ню-Йорк, не погоджується з появою з рубриці „Липень в нашій історії" (ч. 29) розповіді редактора Левка Хмельковського про один з перших більшовицьких злочинів – розстріл колишнього імператора Росії і його сім'ї. „Автор статті і „Свобода" хочуть переконати читачів, що Україна має спільну з Росією історію", – пише він.

Марія Вишневська з Чикаґо відповіла на адресований їй лист Любови Василів-Базюк з Канади, пояснюючи їй, що українці змушені шукати заробітку за кордоном, тому що не можуть вижити на своїй землі.

Тетяна Будар з Бережан, Тернопільська область, надіслала велику, ґрунтовну розповідь Іллі Лабуньки про його родину, зокрема про батька – д-ра Мирослава Лабуньку, ректора Українського Вільного університету в Мюнхені. І. Лабунька народився 1965 року в Ню-Йорку, вперше відвідав Україну у 1977 році, а у 1998 році переїхав з Америки до Львова, у 2003 році одружився в Києві з Оленою Артемчук, в Київському університеті ім. Тараса Шевченка отримав диплом правника. Він був консультантом і перекладачем художнього фільму „Голод-33".

Що легше – „носити прапорець по майдану" чи „перти плуга"?

На таке риторичне запитання надихнула мене стаття шановного Аскольда Лозинського „Болюче питання мови" у „Свободі", ч. 31, від 31 липня.

Відомий діяч української діяспори висловлює своє щире занепокоєння і незадоволення тим, що в Україні великі маси людей продовжують розмовляти російською мовою, що у Києві українську мову мало чути, що деякі сучасні українські владці „не для камери" говорять російською, що до російськомовної вчительки батьки звертаються російською і т.д.

Дістається і Президенту Вікторові Ющенкові, який, за словами А. Лозинського, на IV Світовому форумі українців у Києві у 2007 році сказав: „Я не можу насильно впроваджувати українську мову". А. Лозинський іншої думки: „Ви, пане Президенте, не тільки можете, але маєте моральний і конституційний обов'язок це робити".

Наразі всі рекомендації А. Лозинського зводяться (якщо брати два відомих ще з давнини способи вирішення питань: „батога" і „бублика") до „батога" щодо російської мови. „Чи у Франції не дискримінують англійську мову? Чи у Польщі не дискримінують німецьку? Чи у Росії – української? Всі дискримінують в користь державної мови. Чи не найвищий час, щоб і в Україні позитивну дискримінацію відчула рідна мова?" – на цьому заклику „дискримінації" на користь української мови А. Лозинський і завершує статтю.

Шановний пане Аскольде! Мушу зауважити, що перш ніж виписувати хворому рецепт, треба вивчити його хворобу. Як Ви уявляєте оту „позитивну дискримінацію" на користь української мови, скажімо, у Донецьку? У Донецькій обласній універсальній науковій бібліотеці у 1991 році було близько 94 відс., а сьогодні – 88 відс. фонду – російською мовою. А в Донецькому національному технічному університеті – близько 95 відс. книг російською мовою.

Які конкретно Ваші пропозиції для покращення цієї ситуації? Дискримінація отих 88 і 95 відс.? Чи, може, очікування 200-300 років, поки теперішніми темпами фонд книг у названих книгозбірнях досягне хоча б 50 на 50 (російська до української)? Може, Ви цього не знаєте? Але ж в останні п'ять років декілька разів побували на східній Україні (наради директорів Світового Конґресу Українців у Харкові та Донецьку у 2005 та 2007 роках). Напевно, ідеєю цієї географії було і вивчення ситуації в цих реґіонах, зближення з ними, залучення до інтеґрації у світове українство. Але цього не сталося.

Ситуація у східній і південній Україні надзвичайно тяжка. І все ж не безнадійна. На Донеччині сьогодні триває процес повернення до української мови – вже з 1,108 шкіл 741 (67 відс.) україномовна, де навчається 40 відс. школярів области. А були ж тут у 1991 році тільки 103 малесенькі і тільки сільські українські школи, де вчилося всього до 3 відс. дітей Донецького краю. Цей суттєвий поступ зроблено за ці роки подвижницькими зусиллями перших масових громадських організацій 1990-их років – Товариства української мови та Народного Руху, які розпочали процес повернення у лоно рідної української мови, ще у 1989-1991 роках буквально протаранили заборолo компартійного спротиву і відновили у Донецьку, Маріюполі, Горлівці, Макіївці, інших основних містах краю українські школи. Зараз, правда, дехто закидає тим 741 школам багато недоліків – просто треба їх долати (є кадрові, матеріяльні проблеми, відлуння недержавности).

Сьогодні вже можна – підкреслюю це – викладати українською мовою у вищих навчальних закладах, але бракує по-справжньому україномовних професорсько-викладацьких кадрів, нових україномовних підручників і посібників. Вже можна фундувати в Україні нові українські видавництва (Микола Плав'юк і Осип Зінкевич це зробили ще 20 років тому, але з багатомільйонної діяспори ніхто більше). Вже можна – і це також підкреслюю – плідно працювати на користь українських засобів масової нформації, розвивати українське підпрриємництво і т.д. Але де вони – подвижники? Де – пасіонарії? Де не ті, що критикують, а ті, що працюють? (на 100 критиків нам би б хоч одного працюючого…).

Я абсолютно впевнений, що перехід чи не перехід на українську мову спілкування буде визначатися не стільки дискримінаційними заходами, скільки успіхами української нації. А також успіхами і прикладом окремих відомих українців – політиків, науковців, спортсменів, військових, письменників, музикантів і т.д. Тільки цей „сукупний успіх" визначить авторитет культури і мови народу. Треба буде в поті чола працювати і, можливо, не одному поколінню, щоб виправити ситуацію з українською мовою та культурою, яку ми отримали у спадок після століть бездержавности. Тільки „праця щира свого ще докаже"! Хіба це не зрозуміло?

Ось Ви, пане Лозинський, були на Донбасі у 2007 році. Бачили все своїми очима. Чи радше могли бачити, бо зустрічей у школах, з шахтарями, металургами, науковцями університетів не було – тільки з мером Донецька та „українською громадою" (це останнє формулювання – згідно програмою зборів Ради директорів СКУ, що було дивно – для нас, донеччан, бо весь Донецьк – український і всі донеччани – українці). Ви виступали разом зі мною в донецькому телебаченні, де ми обговорювали ряд можливих (і реальних!) напрямків співпраці – у науковій, видавничій, туристичній та інших сферах. Для початку (як перший крок) – СКУ з Українським культурологічним центром м. Донецька. Нам всім, українцям на Донбасі, в Криму, у Києві і Львові потрібен успіх! Ми хотіли бачити Ваш і наш успіх на українському сході. Плянували його, говорили у етері про це донеччанам.

Минуло вже два роки, а у практичну площину воно не втілилося... Може, причиною того є закінчення Вашої каденції як голови СКУ? А може, інше – просто простіше „прапорець по майдану носити", ніж „плуга по полю перти"?

д-р Володимир Білецький,
професор Донецького національного технічного університету, голова Українського культурологічного центру

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Створено Центр вивчення української діяспори в США

НЮ-ЙОРК. – Відколи Україна стала незалежною державою, увага нашої діяспори більшою мірою, ніж на власному житті, зосередилася на проблемах України. Також у нашій громадській праці надто рідко використовуються об’єктивні інформації Бюра перепису населення США (United States Bureau of the Census) і від Центру вивчення американського суспільства (American Community Survey), що могло б істотно сприяти ефективній діяльності нашої діяспори.

Для того, щоб заохотити та полегшити дослідження на цю тему, Наукове товариство ім. Шевченка в Ню-Йорку вирішило створити Центр демографічних і соціоекономічних досліджень українців у США.

Ми підготували веб-сторінку, яка містить детальну інформацію про цей Центр, його місію і завдання: http://www.inform-decisions.com/ukrstat/. Вона надає доступ до інтеґрованої бази даних, що включає в себе статистичні показники з переписів та оглядів щодо українців в США. Окрім того, подаємо супровідну базу даних для всього населення США, щоб полегшити порівняння однотипних показників між українцями і загальним населенням США.

Створені бази даних включають статистичні показники за 1980, 1990, 2000 і 2006 роки, а також технічну інформацію, яка потрібна для аналізи. Інформації, що можна отримати за допомогою створеної нами веб-сторінки, надаємо безкоштовно усім, хто бажає довідатися більше про українців в США. Ці дані можна вживати для досліджень або як засіб для управління в плянуванні громадської праці. Наша веб-сторінка містить також динамічні таблиці з ключевою статистичною інформацією про українців в США у розрізі штатів чи метрополітальних центрів.

Центр демографічних і соціяльноекономічних досліджень українців у США запрошує науковців, студентів, громадських діячів та зацікавлених осіб використовувати надані нами інформації.

Ми проєктуємо конкурси для студентів з написання науково-дослідних праць (статтей), які торкатимуться демографічної та соціяльно-економічної проблематики української діяспори в Америці. Будемо ініціювати проведення наукових панелей на конференціях або ініціювати їх проведення в межах тематики діяльности нашого Центру.

Ми також налагодили контакти з рядом університетів в Україні, щоб заохотити викладачів і студентів до досліджень і вживання нашої бази даних.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

Дані з нашої веб-сторінки також постачають важливу інформацію для українських організованих громад в Америці за такими показниками: загальна кількість; структура щодо віку і статі; якою мовою розмовляють вдома; подружній стан; фах; освіта; структура доходу; для іміґрантів – країна народження та рік іміґрації і т. д.

Бази даних містять інформації про тип домашнього господарства – власність дому або винаймання, платіж за заставу (морґедж) чи рент, величина і вартість дому у випадку власників. Також можна мати інформації про структуру родини та її доходи. Усі ці змінні величини (показники) є в створеній базі даних на нашій веб-сторінці.

Аналіза динаміки населення в різних штатах між 1980 і 2006 роками дає можливість побачити, котрі штати і міста втрачають населення, а котрі ростуть, виявити місця творення нових центрів українських поселень в містах, де українців було мало або зовсім не було, і задокументувати внески цього росту міґрантів „четвертої хвилі“, як також відслідковувати процес випроваджування українців з міст, де були великі українські громади. Ці дані допоможуть зрозуміти виклики і можливості, які стоять перед нашими церковними громадами, кооперативами і громадськими огранізаціями.

Центр НТШ-А надаватиме технічну допомогу особам, які бажають використовувати ці дані, в подальшому будемо надавати ґранти для наукових досліджень, організовувати конференції та публікувати результати досліджень.

Успішність цього проєкту потребує великих затрат і залежить від рівня фінансової підтримки з боку членів нашої громади та українських фінансових інституцій.

З метою забезпечення діяльности Центру і функціонування веб-сторінки ми творимо спеціяльний Фонд для підтримки діяльности Центру і закликаємо усіх, хто усвідомлює собі важливість такого проєкту, надати нашому Центру фінансову підтримку.

У справі пожертв і загальних питань про цей Центр просимо телефонувати до НТШ-А: (212) 254-5130 – до д-ра Василя Лопуха, а в технічних питаннях про базу даних та досліджень – до Олега Воловини: (919) 923-1316, електронна пошта: olehw@aol.com

д-р Олег Воловина,
д-р Василь Лопух

Відбувся вечір пам'яті Лідії Крушельницької

ГАНТЕР, Ню-Йорк. – Вечір, присвячений Лідії Крушельницькій, влаштували 15 серпня колишні учні Студії мистецького слова в пам'ять їхньої довголітньої учительки.

Імпрезу відкрила Наталка Соневицька, від Українського культурного центру в Гантері, словами: „Ми зібралися сьогодні, щоб відзначити життя непересічної особистости – однієї з небагатьох, кого ми називаємо аристократами духу, того, хто протягом цілого життя зберігав горду поставу і ту авру, з якої виростають чудові витвори мистецтва. Це – Лідія Крушельницька. Її довгий і крутий шлях від маленького містечка Кути до Ню-Йорку стелився крізь радість і горе, гаразди і злидні, але завжди і усюди з присутністю сцени і України. Яка таємнича сила містилася в її духовності, що з паростків, відірваних від матірнього кореня, вона зуміла виростити два покоління талантів сцени".

Програму розпочав Орест Кебало, член студії, який з теплом і гумором розповів про перебування Л. Крушельницької в Гантері, де вона також проводила проби з учнями серед чарівної природи гантерських гір. Далі були показані уривки з першої дії „Лісової пісні" Лесі Українки – музика Ігоря Соневицького. Ролю Мавки виконала Ксеня П'ясецька-Ференцевич, а Лукаша – Іван Макар. Обоє ввійшли в свої ролі з великим розумінням – Мавка була чутлива і ніжна, а Лукаш – вдумливий, захоплений Мавкою. Цю п'єсу ставила Л. Крушельницька в 1970 році 12 разів в українських громадах США й Канади, та у 1996 році – в Ню-Йорку.

О. Кебало з великим відчуттям виконав вірш Миколи Сингаївського „Сосни".

Як повідомила Н. Соневицька, „в поклоні великому Кобзареві Тарасові Шевченкові, Л. Крушельницька ставила монтажі його віршів понад 20 разів. Перший Шевченківський виступ студії відбувся в Ню-Йорку 1969 року. На імпрезу в Гантері студійці приготували монологи трьох душ з поеми „Великий Льох" у виконанні Софійки Зєлик, Іванки Заяць і Меласі Соневицької-Сербай. Виконання було повне емоцій, драми і з чіткою дикцією, про що так дбала Л. Крушельницька.

Н. Соневицька також згадала, що впродовж 40 років існування студії Л. Крушельницька мала своїх „залізних", професійних співпрацівників – хореографів Рому Прийму-Богачевську і Ольгу Івасівку, композитора І. Соневицького. Це вони разом з режисером зуміли створити те, що називається мистецьким ансамблем. І. Соневицький написав музику до всіх вистав Л. Крушельницької, крім „Голубої хустини". Піяніст Володимир Винницький блискуче виконав музику з вистав студії („Танок вогню" та „Чумак" з вистави „Байки Глібова", „Що посієш, то пожнеш", в якій кожна байка мала свою музичну ілюстрацію, два танці з п'єси „У царстві Оха", та менует зі „Склянки води").

В другій частині програми Тиміш Ганкевич та Адам Гапій виконали фейлетон Едварда Козака „Анґліґ з Коломиї", а Ксеня Зєлик-Івасиків прочитала уривки з книжки Валерія Гайдабури „Летючий корабель Лідії Крушельницької". Дуже вміло і дотепно виконали другий фейлетон Е. Козака „Образи не гарбузи" С. Зелик, М. Соневицька-Сербай і Т. Ганкевич. Присутні нагородили їх рясними оплесками.

На кінець програми був висвітлений фільм „Картини з творчого життя Лідії Крушельницької" роботи К. Пясецької-Ференцевич та Олекси Геврика.

Н. Соневицька подякувала синові мисткині Любкові Крушельницькому за присутність на імпрезі, а він на кінець сказав кілька зворушливих слів. Також присутня була його дружина Оксана, внук Марко з дружиною та дальша родина.

Студійці (зліва): Іван Макар, Христина Каратницька, Софія Зєлик, Ксеня Івасиків, Орест Кебало, Іванка Заяць, Тиміш Ганкевич, Мелася Сербай, Ксеня Ференцевич, Адам Гапій.

Оксана Кузишин

Загальні збори членів Дітройтського відділу НТШ-А

ДІТРОЙТ. – Загальні збори членів Дітройтського відділу Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці (НТШ-А) відбулися 23 травня в Українському культурному центрі, у Ворені, Мишиґен. Відкриваючи їх, д-р Павло Джуль, голова Відділу, привітав д-ра Василя Лопуха, адміністративного директора канцелярії НТШ-А в Ню-Йорку, відтак прочитав протокол попередніх звітних зборів, який був прийнятий без змін і доповнень. Опісля голова подав звіт про діяльність Відділу від 21 січня 2006 року до 23 травня 2009 року.

Під час каденції д-ра П. Джуля Дітройтський Відділ НТШ-А зріс до 33 членів. Управа працювала в такому складі: д-р П. Джуль – голова, Любомир Гевко – заступник голови, Лідія Кизима – секретар, д-р Олександер Серафин – скарбник, д-р Олена Паливода – кореспонденційний секретар. В Контрольній комісії були Василь Колодчин – голова, д-р Микола Григорчук і Богдан Неганів – члени.

Протягом останніх років відійшли у вічність п'ятеро членів Відділу: Ксеня Антипів, д-р Іван Дутко, Ігор Каменецький, В. Колодчин і Олександер Лист. Память їх присутні вшанували однохвилинною мовчанкою.

У звітному часі календарець місцевого Відділу НТШ-А в Дітройті був насичений науковими доповідями, відзначеннями важливих історичних подій. Відділ спонзорував, повністю або частково, лекції відомих вчених, включаючи презентацію колишнього Посла США в Україні Віліяма Мілера на конференції Вейнського університету. Уляна Климишин виступила з доповіддю „Життя і культура індіянського племені Чіппува", Ганна Білинська – з доповіддю „Іван Франко – будівничий української державности", Василь Лопух „Еміґрація з України". Відбулася зустріч з головним редактором „Свободи" і англомовного „Українського тижневика" Ромою Гадзевич та ряд інших цікавих і важливих імпрез.

Опісля д-р О. Серафин подав свій звіт скарбника, а Б. Неганів звітував за Контрольну комісію.

До нової управи відділу НТШ-А в Дітройті увійшли: інж. Л. Гевко – голова, суддя Любомир Яхницький – заступник, д-р О. Паливода – секретар, інж. Б. Неганів – скарбник. Вільні члени управи: мґр. Віра Андрушків, д-р Борис Легета, д-р Богдан Піхурко. Контрольна комісія: д-р Андрій Джуль, д-р Микола Григорчук, д-р О. Серафин. Л. Гевко подякував всім присутнім за довір'я та висловив впевненість у значному творчому потенціялі Відділу.

Після закінчення зборів присутні послухали доповідь д-ра Василя Лопуха на тему „Еміґрація з України – причини і мотивації".

На підставі соціологічного опитування серед представників „четвертої хвилі" США особливою відмінністю нових іміґрантів є високий освітній рівень: понад 60 відс. з них мають університетську освіту. Третина з них потвердила свої дипломи в США.

Мабуть, найцікавішим у презентації д-ра В.Лопуха було те, як іміґранти оцінюють якість життя в США у порівнянні із своєю батьківщиною: лише 37.2 відс. опитаних відповіли, що їхнє життя стало кращим у США, а 46.2 відс. заявили, що якісно їхнє життя було кращим в Україні.

Д-р В. Лопух також представив перший том „Енциклопедії української діяспори".

Любомир Яхницький

Відбувся виховно-вишкільний табір СУМ

Оксана Бартків

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – Цього літа на оселі Спілки Української Молоді відбулося кілька таборів, серед яких виховно-вишкільному таборові надавалося особливого значення. У ньому відбувся вишкіл молодих сумівців віком 15-19 років для подальшої виховної та провідницької праці з молоддю під час інших таборів, в осередках та в громаді.

На оселю прибуло 120 сумівців з різних осередків східного узбережжя, а також з Чикаґо, Канади та України. Заняття проходили з ранку до вечора, а коли випадала вільна хвилина, необхідно було готуватися до іспитів, які відбулися під кінець другого тижня. Учасники табору взяли активну участь в громадських імпрезах, які відбулися на оселі. Під час Свята героїв табір був присутній на Службі Божій і на Панахиді за тих, хто загинули в боротьбі за свою Батьківщину. Таборовики брали участь у підготуванні готелів для гостей, прибиранні оселі, садінні квітів та приготуванні залі до бенкету, присвяченому 60-ій річниці створення СУМ в Америці. Під час бенкету частина сумівців прислуговувала при столах, а інші виступили перед присутніми з концертом, який відбувся завдяки професійному керівництву Андрія Стасева.

У таборі було проведено День Канади, що було подвійно приємно для таборовиків з Канади, відбулася маскарада, під час якої було проведено конкурс на найкращий костюм. Кожен курінь на таборі був зобов'язаний підготувати програму, з якою потім виступити під час

(Закінчення на стор. 18)

Учасники виховно-вишкільного табору на оселі СУМ в Еленвілі, Ню-Йорк.

Пластове таборування в національних парках Канади

ЕДМОНТОН, Канада. – Підготування до практичного пластування влітку, серед природи, розпочалося в едмонтонській станиці Пласту ще весною, коли 15 травня юнацтво з виховниками вирушило на оселю „Camp Warwa", щоб там розтаборитись і провести заняття з практичного пластування. До них приєдналося старше пластунство і сеньйорат. Свято закінчилося ватрою.

Наступний захід станиці – День відкритих дверей – відбувся 30 травня. Це була нагода для широкої громади ознайомитися з працею станиці.

І нарешті настало літо, а з ним – табори. Цього року до Едмонтону з'їхалися пластуни з усієї Канади, щоб від 2 до 15 серпня таборувати в національних парках Скелястих гір. Табори готував організаційний комітет, до якого входили представники станиць Вініпеґу, Едмонтону, Калґарі, Монреалю і Торонто.

Табори відбулися під загальною комендатурою Катрусі Смолинець з Монреалю, а комендантами таборів були Володимир Дашко, Оленка Цьоба і Тарас Хміль (усі – з Торонто), Адріяна Хоптяна та Іванка Сливинська (з Вініпеґу).

Усі мали нагоду познайомитися з історією українських піонерів у Канаді. Під час Першої світової війни канадський уряд інтернував українців. Інтернованих використовувано на розбудові національних парків. Про інтернування розповів юрист Андрій Гладишевський, який брав участь у переговорах з канадським федеральним урядом про відшкодування за кривду, заподіяну українцям.

Іменування Гетьманського скоба: Дарія Градюк-Горбай поздоровляє свого сина. Фото: Андрій Горняткевич

Пластуни 13 серпня перебували у гуртожитку Альбертського університету і сумівському Домі молоді, брали участь у забаві, до якої пригравали оркестри „Евфорія" і „Зорепад", у яких грають також пластуни.

14 серпня всі поїхали до скансену „Село спадщини української культури", де ознайомилися з побутом українських піонерів у Канаді. Там мала відбутися прикінцева ватра, але йшов дощ і було вирішено цей ритуал провести у спортзалі університетського гуртожитку.

Перед ватрою відбулося іменування Гетьманським скобом Тимоша Градюка-Горбая. Це найвищий ступінь, який юнак може здобути в Пласті, і за майже столітню історію організації його здобули тільки 48 юнаків. Це звання надає Начальний пластун, але, на жаль, д-р Любомир Романків не міг особисто прибути на свято, тому його замінила голова Крайової пластової старшини Канади Ганя Шиптур. Першою привітала нового Гетьманського скоба його мати Дарія Градюк-Горбай, яка, ще юначкою, була першою в Едмонтоні, що здобула ступінь Гетьманської вірлиці. Це, мабуть, дотепер унікальний випадок, що мати й син здобули це найвище звання.

„Ватрою" були колоди з електричними „свічечками". Такі свічечки мали в руках усі присутні, і в затемненій залі створився відповідний настрій. Ватру закінчено традиційними піснями „Сіріли у сумерку" і „Ніч вже йде".

15 серпня відбулося закриття табору. Усі, попрощавшись з новими приятелями, вирушили до своїх домівок.

Андрій Горняткевич

Пластуни завжди з піснею.

День відкритих дверей – частування дорослих і маленьких гостей.

Зустріч акторів Театру-студії Йосипа Гірняка і Олімпії Добровольської

НЮ-ЙОРК. – 20 червня в ресторані при Українському народному домі відбулася зустріч колишніх членів-акторів Театру-студії Йосипа Гірняка і Олімпії Добровольської. Минуло 55 років відтоді, як востаннє бачились Тамара Позняківна-Варварів, Лариса Кукрицька-Лисняк і Володимир Лисняк.

Радісно обнялися партнери з „Лісової пісні" Л. Кукрицька-Лисняк (Килина-Русалка) і В. Лисняк (Перелесник) з Т. Позняківною- Варварів (Мавка) після багатьох років життя на різних дорогах. Вистава була поставлена О. Добровольською в Ню-Йорку 1950 року.

На зустрічі була присутня і Діма – відома поетеса, акторка і драматург. З Т. Позняківною-Варварів вони пригадали, як дітьми жили в одному будинку театральних працівників в Харкові, коли їхні батьки працювали в театрі „Березіль", під проводом Леся Курбаса. Театр-студія, пізніше переіменований на Український театр в Америці, ставив дві п'єси Діми – „Пересаджені квіти" і „Хміль" в Ню-Йорку 1955 року.

З приємністю згадували учасники зустрічі спільну творчу працю та улюблених учителів, акторів і режисерів – Й. Гірняка і О. Добровольську. Пом'янули друзів-студійців – Лідію Крушельницьку, Степана Залеського, Ірину Варстабу, побажали доброго здоров'я Миронові Чолганові, Любі Сай і Володимирові Змієві.

Також були обговорені пляни відзначення 60-ої річниці існування Театру-студії в Ню-Йорку, яке призначене на 24 жовтня. Про цю небуденну дату пам'ятають і в Україні. В Києві доктор мистецтвознавства Валерій Гайдабура в журналі „Кіно і театр" помістив публікацію про Й. Гірняка і О. Добровольську, де нагадав, що скоро виповниться 65 років з часу заснування Театру-студії в Ляндеку, Австрія, 1945 року.

Коли прощалися, пішов дощ – добра ознака, на щастя…

Іванка Заяць,
голова Відділу УККА
в Ню-Йорку

Учасники зустрічі (зліва): Тамара Позняківна-Варварів, Іванка Заяць, Володимир Лисняк, Лариса Кукрицька-Лисняк, Діма.

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

ні грамоти Галині Самійло, Оксані Отаманюк, Ярославі Куницькій, Богданові Гориневі за віддану працю в церковних та громадських українських організаціях на Лонг-Айленді.

Привітання виголосив голова відділу УККА на Лонґ-Айленді Богдан Курчак.

Різноманітну, насичену концертну програму розпочала танцювальна група „Сизокрилі" під керівництвом Орландо Паґана традиційним танцем „Привіт". Гарними піснями присутніх порадував ансамбль „Грім". Концерт продовжили жваві, запальні танці юних танцюристів з Асторії. Зачарувала своєю красою й голосом молода співачка Інна Сидорак. Зворушила, схвилювала душі слухачів віртуозним виконанням українських мелодій скрипачка Іннеса Тимочко-Декайло, в супроводі танцювальної групи з сучасними танцями. Танцювальна група „Сизокрилі" майстерно завершила концерт гопаком.

Концертна програма була яскравою й вишуканою завдяки ведучим Робертові Петровському і Б. Гориневі, декораторам сцени Марії Родз, родини Пищимух – Тарасові і Олі, їхнім дочкам Ларисі і Андрійці.

23 серпня святкування було продовжене у церковній залі Православної української церкви св. Михаїла в Юніондейлі.

Церемонія розпочалася внесенням прапорів, молитвою за Україну, яку виголосив о. Василь Гриньків з Української католицької церкви св. Володимира, вшануванням пам'яті загиблих героїв хвилиною мовчання і запалюванням свічок.

З привітанням виступив о. Ярослав Думанський з церкви св. Михаїла, а також заступник голови Відділу УККА на Лонґ-Айленді Петро Піддубний.

Леся Кузій (зліва) і Наталя Вальків виконують український і американський гимни.

Музичну частину концерту підготувала Люда Ґрель. Прозвучали чудові українські пісні у виконанні хору церкви св. Михаїла, а також учнів української суботньої школи при церкві св. Володимира Катрусі Носарьової, Софії Пашняк, Юлі Цвях.

Деклямації віршів підготувала Олександра Сенета.

Під керівництвом голови управи Оксани Атаманюк та голови сестрицтва Ольги Пашняк був приготовлений святковий обід.

24 серпня було піднято українські прапори біля міських рад у Мінеолі, Гемпстеді, Линдергорсті, Ойстербаї, Рівергеді. У Гемпстеді на урочистій церемонії підняття українського прапора разом з членами відділу УККА на Лонґ-Айленді був присутній заступник керівника Торговельно-економічної місії України в США Володимир Процько.

Ярослава Куницька

Учасники святкування Дня Незалежности Україні на Лонґ-Айленді, Ню-Йорк.

Прапор біля міської ради

ВОТЕРВЛІТ, Ню-Йорк. – Хоча у міській раді не було цього року урочистостей з нагоди Дня Незалежности України, усе ж провідники міста погодилися з пропозицією місцевих українців підняти 24 серпня на щоглі прапор України.

Микола Філь

УКРАЇНА І СВІТ

Пластовий табір „Шовкова держава“ в Карпатах

ВІСТОВА, Івано-Франківська область. – Міжстаничний пластовий табір „Шовкова держава“ відбувся 25 липня-3 серпня на відпочинковій базі „Лімниця“, що розташована в селі Вістова Калуського району Івано-Франківської області. Табір мав мистецько-етнографічне спрямування.

Пластуни мандрували Опіллям, Покуттям, Бойківщиною та Гуцульщиною. За час мандрів новаки й новачки вчилися різних мистецьких ремесел: розмальовували скляні пляшки, виготовляли посуд з папьє-маше, вчилися робити іграшки, майстрували вироби з бісеру, вишивали хрестиком, виплітали браслети з ниток, майстрували квіти на деревце для гуцульського весілля, випалювали малюнки на фанері та вистругували з дерева ножики. А ще – співали і танцювали. У репертуарі були народні пісні, обрядові весільні співанки, гаївки, сучасні українські пісні під супровід ґітари, танці стилю „брейк-данс“, а також вальс.

Пластуни стали акторами, соловейками, художниками, приятелями рослин, астрономами і зореплавцями. Саме „Зореплавці“ познайомилися з біографією астронавтки Гайдімарі Стефанишин-Пайпер завдяки відеоматеріялам, які надала Андрея Жаровська з Філядельфії.

Почувалися однією родиною діти з Івано-Франківська, Стрия і Філядельфії.

З Філядельфії приїхали Богдан Нагірняк, Роман Жаровський, Роман Нагірняк, Андрея Жаровська, Христина Вовчук, Олександер і Оксана Жаровські.

Працював Театр української народної казки, в якому акторами одного дня були діти, а іншого – виховники. Був і справжнісінький актор – режисер Стрийського драматичного театру Іван Нагірний, який зіграв ролю Котигорошка в однойменній казці. Служби Божі відправляв пластовий капелян о. Роман Кострабій.

Справжньою радістю для новаків стали спортові естафети і змаги. Перемогу здобув рій „Гуцули“.

78 новаків і новачок стали учасниками табору. Обов'язки коменданта виконувала Оксана Румак. Бунчужним був Андрій Королишин, писарем – Дана Андрухів. інтендантом – Оксана Таран. Їм допомагали 18 виховників з Івано-Франківська, Стрия, Тернополя та Філядельфії. Першуном табору став новак Ярослав Гавриленко з Одеської области, а першункою – новачка Анна Михайлюк з Івано-Франківська.

Пластова іскра, запалена на таборі, підтримує в серцях вогонь щирої дружби.

Анничка Королишин

Учасники пластового табору „Шовкова держава“.

Вісті Фундації імені Івана Багряного
Вересень 2009 року, ч. 109

„Українські вісті" в Европі й Америці

Газета „Українські вісті" – видання унікальне. Хоча б тому, що з-поміж величезної кількости українських періодичних видань (близько 280), які виходили після Другої світової війни на терені Німеччини й Австрії, саме воно виявилося найжиттєздатнішим. Жодне інше, започатковане складної повоєнної пори видання не фукціонувало так довго – від часу завершення війни до початку XXI ст., тобто 55 років (1945-2000).

Зі сторінок „Українських вістей" постає цілісна картина політичного, літературного й загалом культурного життя української політичної еміґрації другої половини минулого століття. Водночас на шпальтах „Українських вістей" знаходимо систематичні публікації про реалії підсовєтської дійсности, зокрема про концтабірне життя.

У цьому немає нічого дивного, адже навколо видання гуртувалися автори, які ще до еміґрації на Захід, у 1930-их роках, зазнали репресій і за свідоме українство й талановиту літературну діяльність відбули роки тюрем і заслань. Мабуть, через те підсовєтську дійсність подано в газеті особливо виразно. Як і Голодомор в Україні 1932-1933 років, адже і авторами, і читачами видання були насамперед ті, чиї родини звідали цю трагедію на власній долі. У 1970-их роках „Українські вісті" стали трибуною українських дисидентів на чужині.

Особливо цінним для нас є те, що редакторами і авторами саме „Українських вістей" були відомі українські письменники й публіцисти, з-поміж яких Юрій Горліс-Горський, Василь Гришко, Петро Одарченко, Тодось Осьмачка, Іван Багряний, Семен Підгайний, Юрій Лавріненко (Дивнич), Григорій Костюк (Подоляк), Олексій Коновал, Іван Кошелівець, Дмитро Нитченко (Чуб), Віталій Бендер, Іван Халява, Докія Гуменна, Леонід Лиман, Михайло Ситник, Леонід Полтава, Борис Олександрів, Світлана Кузьменко, Василь Барка, Улас Самчук, Юрій Шевельов (Шерех), Олекса Веретенченко та багато інших знаних представників української еміґрації.

Після проголошення незалежности України до цього грона долучилися відомі майстри слова з України – Микола Жулинський, Анатолій Погрібний, Іван Дзюба, Євген Сверстюк, Володимир Яворівський, Олександер Шугай, Сергій Гальченко, Михайло Слабошпицький, Олександер Шарварок, Святослав Праск, Юрій Пригорницький, Анатолій Скрипник.

Ксенія Бабенко
„Літературна Україна"

„Навчусь, зміцнію, все зроблю!"

Під таким девізом живуть і навчаються діти з різними вадами слуху і мовлення у комунальному закладі освіти „Багатопрофільний навчально-реабілітаційний центр" під керівництвом Заслуженого працівника освіти України Ірини Родименко в Дніпропетровську.

За її словами, педагогічний колектив – це однодумці-професіонали, які забезпечують дітям усі необхідні умови для отримання середньої освіти, вирішують проблеми корекційно-розвиваючого навчання, реабілітації дітей, всебічного розвитку особистості, підвищення рівня можливостей кожної дитини.

З першої до 10-ої кляси навчається понад 140 дітей, які зможуть отримати робітничі професії швачки, столяра чи оператора комп'ютерного складання. У позаочний час плідно працюють дитячий драматичний театр „Полум'я", клюб „Майстриня" та мережа спортивних гуртків.

Саме в цей незвичайний освітній заклад в травні завітали представники Січеславського відділення Фундації ім. Івана Багряного. Після вступного слова представника Фундації в Дніпропетровській області письменника Фіделя Сухоноса відбувся літературно-музичний виступ багрянівців перед вихованцями й вихователями комунального закладу.

Діти за допомогою професійного сурдоперекладача уважно слідкували за виступами літераторів Марії Бонацької та Євгенії Гаврилюк, які надхненно читали дитячі вірші і загадки.

Своїми дитячими віршами і піснями порадувала присутніх Олена Швець-Васіна, одна з пісень якої, „Так тримати", можливо, стане гімном дитячого закладу.

Валерій Сиротенко доступно розповів дітям про І. Багряного, Конотопську битву, річниця якої відзначається усією країною.

Щирі оплески дітей і вихователів були найдорожчою нагородою гостям. Багрянівці також подарували дітям і педагогам велику кількість різноманітних книг, серед яких були і їхнього авторства.

Несподівано чудовий подарунок підготували господарі шановним гостям – виставку художніх дитячих творів, різнобарвну симфонію унікального декоративного мистецтва та декілька художніх номерів у виконанні талановитих учнів.

Сльози радости за наших дітей, які мають неповний слух і мовлення, але які чудово танцювали, співали перед гостями, омивали серця присутніх.

Олена Швець-Васіна,
Дніпропетровськ

Щиро дякуємо за підтримку!

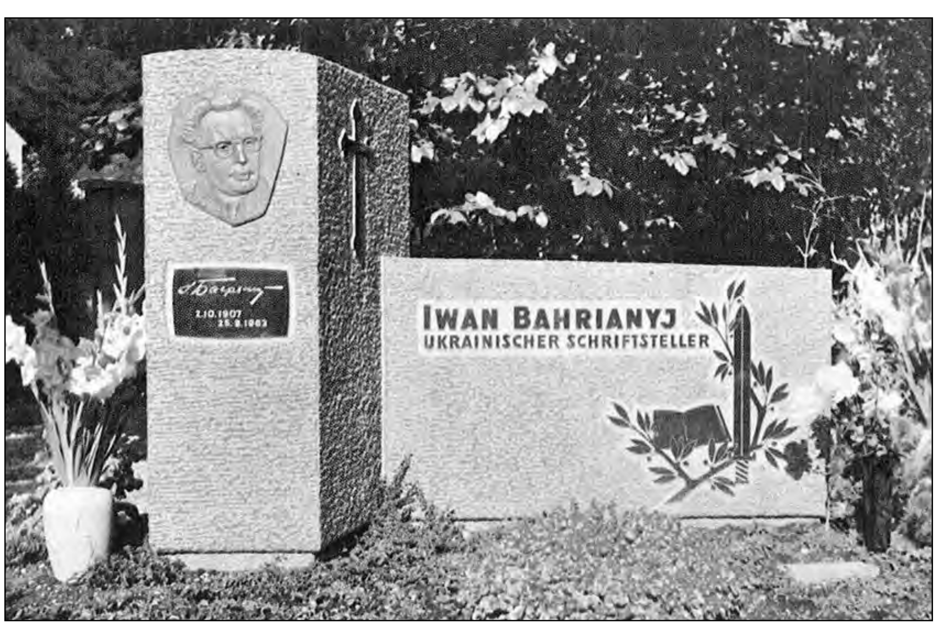
Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 500 дол. – **Григорій Шмигуль** в пам'ять чесних і відданих, котрі відійшли у вічність, не сплямивши світлого імені Івана Багряного; 300 дол. – **Катерина Васильченко** для дітей-сиріт, якими опікується предстоятель Української Православної Церкви Київського патріярхату Філарет; 100 дол. – **Юрій і Юля Татарки** на побудову пам'ятника Іванові Мазепі або Симонові Петлюрі в Полтаві; 75 дол. – **Медислав Литвиненко**; 50 дол. – **Люба і Анатолій Коломийці**.

На видання книги „350-річчя Конотопської битви" у видавництві „Бористен" в Дніпропетровську склали пожертви: 300 дол. – **Анатолій Валюх-Брантон**; по 200 дол. – **Неоніла Личик** та **Іван і Емілія Бреньки;** по 100 дол. – **Ольга і Антон Філімончуки, о. Григорій Подгурець, Катерина Сидоренко, Оля та Ілько Марущаки;** по 50 дол. – **Валентина Чудовська, о. Михайло Земляченко, Лідія Кізима, Т. Ткаченко, Ольга Івасечко** та **Євген і Лідія Михайловичі;** 30 дол. – **Катерина Васильченко**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить українську громаду підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати в Україні навчальним закладам та видавати книги про різні „блага комуністичної системи" в Україні, які невідомі молодому поколінню. „Літературна Україна" – газета Спілки українських письменників, а також ініціятори побудови пам'ятника жертвам Голоду 1933 року в Миргороді на Полтавщині, прохають українську громаду допомогти їм фінансово. Пожертви для них можна прислати на адресу Фундації, а гроші будуть переслані за призначенням.

Леонід Молодожанин – автор пам'ятника на могилі Івана Багряного

Леонід Молодожанин – видатний український скульптор і живописець, який помер 4 липня в Канаді, виготовив проект пам'ятника на могилі Івана Багряного, який помер 25 серпня 1963 року.

Пам'ятник на могилі Івана Багряного в Новому Ульмі, Німеччина. Фото: „Українські вісті"

Цей пам'ятник збудовано на кошти, пожертвувані вдячними читачами його творів та членами Української революційно-демократичної партії (УРДП), яку він очолював, та їхніх прихильників. Похований він в Новім Ульмі, Німеччина, на кладовищі побіч Райнгард-казарм, де був український табір переміщених осіб. В цьому таборі жив І. Багряний та багато інших відомих осіб.

Могила І. Багряного майже коло муру обіч дороги, що йде близько від Райнгард-казарм. Надгробний пам'ятник складається з двох частин. На одній плиті – зображення голови І. Багряного, його підпис та дати народження і смерти. З лівого боку плити на пам'ятникові уривок з його поеми „Мечоносці": „Ми є. Були. І будем. Ми й Вітчизна наша з нами!". А з правої сторони – хрест. На другій плиті вибито німецькою мовою: „Іван Багряний – український письменник", а обіч зображено меч і розгорнуту книгу на тлі гілки калини.

Відкриття і освячення пам'ятника відбулося 3 жовтня 1965 року. У відкритті взяли участь представники Української Національної Ради в екзилі на чолі з її головою Осипом Бойдунником та головою Виконного Органу Української Народної Республіки Миколою Лівицьким. Були присутні представники усіх українських політичних партій діяспори.

Перед відкриттям пам'ятника Літургію в Ново-Ульмівській Українській православній церкві відслужили соборно кілька священиків, а на могилі відправлено Панахиду і освячено пам'ятник.

По обіді в той самий день відбувся концерт на пошану пам'яті І. Багряного. Слово на концерті про І. Багряного та його творчість і діяльність виголосив Віталій Бендер.

Дописи і листи до сторінки Фундації ім. Івана Багряного просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

ПОДИХ ІСТОРІЇ

Гетьман Іван Мазепа і Волинь

Володимир Рожко,
Луцьк

Історичні джерела про зв'язки гетьмана Івана Мазепи з Волинню не аж так широкі, а причиною того була майже 300-літнє нищення всього, що висвітлювало цю видатну постать в документальних та історичних джерелах.

Мені вдалося виявити низку джерел, які розкривають тісні зв'язки гетьмана І. Мазепи з Волинською землею, її тогочасною провідною елітою, пам'ять і шану волинян до великого сина України, волинянина по лінії матері.

Ми не знаємо, чи І. Мазепа відвідував своїх родичів на Волині, одначе, не має жодних сумнівів, що після закінчення київських студій його шлях з рідних Мазепинців до Варшави пролягав через наші землі.

Саме тоді він пізнав красу волинської землі, душу волинян, завів свої перші знайомства серед волинської знаті, які, як показав дальший хід подій, стали йому необхідні у встановленні військового і політичного союзу з шведським королем Карлом XII в ході Північної війни 1700-1721 років.

В 1704 році Карл XII захопив Львів, а на Галичину і Волинь наклав велику контрибуцію. Таку ж контрибуцію було накладено і на Почаївський монастир.

„Тоді на оборону Почаєва, – писав Митрополит Іларіон, – виступив гетьман І. Мазепа, який заступився за монастир, а почаївський ігумен Йосип Саєвич усе найцінніше монастирське майно тихо перевіз до Батурина й передав гетьманові. У 1708 році почаївські скарби згоріли, коли москалі спалили гетьманську столицю".

На прохання московського царя Петра І влітку 1704 року гетьман І. Мазепа з чисельним українським військом пішов на допомогу ставленикові царя , польському королеві Августові Саському, в той час, як шведський король Карл XII посадив на польський престол і підтримував Станіслава Лещинського. І. Мазепа з своїм військом стояв табором біля волинського міста Любар.

Того ж року звільнив він від поляків місто Заславль на Горині, побував в сплюндрованому перед тими московськими військами містечку Губків, що на річці Случ, оглянув замок Любомирських в містечку Степань – духовному серці волинського Полісся. Саме в Степанському замку зустрічався він з прибічниками польського короля С. Лещинського, через якого мав зв'язки з Карлом XII.

Безпосереднім зв'язковим між С. Лещинським і Карлом XII була княжна Дольська-Вишневецька, яка прагнула визволення України з-під московського ярма.

„Однієї ночі у Києві, – знаходимо в історичних джерелах, – в своїй палаті він покликав до себе Орлика, щоб відшифрувати новий лист від княжни Дольської. Вона радила йому передати свій плян (мається на увазі плян українсько-шведського військового і політичного союзу – В. Р.). Він може рахувати на всю шведську армію, що підтримає його на Волині. Усі його побажання будуть здійснені, і небавом вона обіцяє переслати йому поруку, підписану Карлом XII і Станіславом".

Перебуваючи з українським військом на Волині, в 1705 році, гетьман І. Мазепа відвідував княжну Дольську-Вишневецьку у Вишнівці, Збаражі, Крем'янці, мав з нею довгі розмови політичного, військового і приватного характеру. Про це свідчать хрестини княжого нащадка, майбутнього короля Польщі Михайла Вишневецького, в княжому замку в містечку Біла Криниця біля Крем'янця.

Того ж 1705 року гетьман, повертаючись з військом до Батурина, гостював в Дубенському замку, де в присутності чисельних магнатів і вельмож Речі Посполитої отримав орден св. Івана Єрусалимського і звання кавалера Мальтійського ордену.

Гетьман І. Мазепа, буваючи в містах і містечках Волині, не лише оглядав, як військовий стратег, найбільші укріплені замки у Вишнівці, Збаражі, Колодно, Крем'янці, Білій Криниці, Заславлі, Губкові, Степані, а й цікавився станом віри – українським православ'ям, молився в храмах за долю Матері-України.

За історичними джерелам, відома Пересопницька Євангелія – перша Євангелія українською народною мовою, на якій нині присягають президенти України, дійшла до нас як копія, зроблена в часи гетьманства І. Мазепи та його коштом. Гетьман був найщедрішим меценатом Української Православної Церкви, будівничим монастирів і храмів, дарував дорогі церковні предмети.

„В історії української мистецької церковної культури є загальновиз-

(Закінчення на стор. 19)

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

Список охоплює 2008 рік.

Управа Фундації Українського Вільного Університету в Ню-Йорку подає список жертводавців до преси за 2008 рік. Канцелярія не подала наукових титулів, бо не всіх маємо в картотеці, вибачаємось.

Сердечну подяку складаємо за княжий дар 86,165 дол. зі спадку паньства Уршулі й Остапа Балабанів. Пирський Михайло і Анастазія 30,000 дол., Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч в Ню-Йорку 15,000 дол., Микола Д. Максимюк 8,520 дол. – зі спадку, Аркадій Муляк-Яцківський 5,000 дол., Іван Галавай 3,976 дол.

<u>По 1,000 дол. зложили:</u>
Марія Фішер-Слиж, Іванна Ратич, Василь і Ольга Балабан, Орест і Дарія Темницькі, Володимир Ґ. Темницькі, Юрій О. і Рома Л. Темницькі.

<u>По 500 дол. зложили:</u>
Федеральна Кредитова Кооператива Кліфтон, Н. Дж., Александер і Ірина Ховайло, Укр. Кредитова Кооператива Самопоміч Філядельфія, Український Культурний Центр, Ігор і Рома Гайда, Олег і Таня Склепкович.

<u>По 250 дол. зложили:</u>
Стефан і Ірина Нечай, Стефан і Тамара Тимків.

<u>По 200 дол. зложили:</u>
Аркадій Осередко , Надія Шкільник, Ярослав Музичка, Орест Веселий, Богдан і Богданна Худьо, Юліян Е. Куляс, Михайло Калинич, Оксана Герус, Ярослав Оберишин, Мирослав Шміґель, Марія Пятка, Богдан Качор, Тамара Бурда, Марія Андрусяк.

<u>По 150 дол. зложили:</u>
Любомира Лукомський, Юрій і Таня Кузич.

<u>По 100 дол. зложили:</u>
Микола Меґец, Юрій Нестор, Павло Шило, Володимир і Анна Рак, Ярослав і Оксана Даци, Ганна Кухар, Василь Саляк, Богдан Булавка, Ярослав Заплітний, Марія Андрусяк, Модест Захарченко, Дмитро Січ, Джін Кап, Роман і Анна Байляк, Стефан Гішинський, Александер Стрільбицький, Іван і Татяна Макар, Лорі Росоловський, Теодор Кузіо, Ярослав Бігун, Александер Стрільбицький, Юрій Мицак, Христина Свищук, Марія Бакалець, Александра Голюка, Орест Небеш, Богдан Микитин, Любомира Шеремета, Стенлі Поповський, Мирослава Стойко, Микола Петруша, Мирон Масловський, Борис Галаган, Наталя Кравчук, Союз Українців Католиків „Провидіння", Володимир Клебович, Павло Полиняк, Люба Новак, Славка Пилишенко, Наталя Кравчук, Ольга Кузишин, Тарас Шепелявий, Джеймс і Ірина Валлас.

<u>75 дол. зложила:</u>
Галина Козак.

<u>По 50дол. зложили:</u>
Тетяна і Борис Карпенко, Юрій Кап, Анна Думка, Любомира Сілецький, Уляна Дячук, Богдан Футей, Стефан Ярема, Адріян Долинський, Стефан Качарай, Ґеральд Сидорак, Юрій Руб, Людвіг Бах, Юрій Ґелецінський, Лідія Лазуренко, Ольга Чіпак, Лев Григорчук, Марія Іськів, Стефан Іванчук, Михайло Качній, Едвард Рокіский, Зіновія Стецишин, Володимир і Анна Чубатий, Михайло Комічак, Томас Гриньків, Ольга Керницький, Віра Корсунь, Богдан Білоцеркович, Теодор Воляник, Марія Борковський, Василь Микитин, Марія О. Бачинський, Ірена Новак, Оксана Луцький, Микола Лилак, Михайло Боївка, Всеволод Луцкевич, Іван Яриш, Зенон Масловський, Люба Іванчук, Богданна Ґелета, Тетяна Шутер, Іван Парколап, Зеновія Стецишин, Евген Стецьків, Йосиф Ельнік, Надія Бігун, Володимир і Марія Брунец, Ярослав Заплітний, Микола Меґец, Г. Колішинський, Роман Стасів, Іван О. Баш, Юрій і Дарія Кульчицький.

<u>40 дол. зложив:</u>
Атанас Кобрин.

<u>По 30 дол. зложили:</u>
Андрій і Ірина Шульга, Віктор Вініч, Роман Ковальчук, Марія Лисий, Михайло Казаренко.

<u>По 25 дол. зложили:</u>
Александер Руб, Гелен Гайдук, Марія Медюх, Михайло Палій, Роман Копичук, Р. С. Кузмич, Віталій Візір, В. Адриковський, Іван Аттон, Іванна Скарупа, Зіна Іллюк, Ольга Антохій, Мірослава Венке, Василь Білан, Петро Грицак, Анна Хома, Адріадна Бах, Ірина Пачесник, Сюзен Гомішак, Мирон Яросевич, Яр і Богданна Ґелета, Борис Захарчук, Яків Тенюх, Анна Ґарретт, Марта Рудик, Оксана Колінко, Зіновія Кулинич, Любомира Мичковський, Мирон Корнага, Богдан Казанівський, Лариса Савка, Марія Пик, Александер Рівний, Анна Гнатюк, Йосиф Ельнік, Володимир і Катерина Вальчук, Ярослав Сидоренко, Маріян і Романна Тимчишин, Йосиф Васильків, Ігор Мірчук, Аліса Яриш, Володимир Риндич, Семен Мацола, Леонід Карнет-Харченко, Микола Семенюк, Дмитро Коваленко, Марія Задояна, Ромас Стасів, Марія Мосяк, Корнель Саник, Юрій Ференцевич, Іван Половчак, Лідія Стебельський, Леонід Карнетт, Анна Думка, Юрій Заяць, Микола Ярко, Іванна Мачай, Анна Мартін, Йосиф Васильків, Зіна Іллюк, Роман Стефанюк, Василь і Анна Васів, Богдан Кавчак, Марта Рудик, Петро і Оля Матула, Павло Пундій, Ксеня Кучер, Анні Іванок-Ройтер, Любомира і Орест Чапельський, Ярослав Сидоренко, Евген Садовський, Евгенія Вотерс, Іванна Шкарупа, Петро Лотоцький, Наталка і М. Крупський, Михайло Тренза, Борис Орищин, Мирослава Павлишин, родина Тимчишин, Роберт Мехлер, Анна Л. Мичковський, Николас Завіский, Галина Проданюк, Бернард Скаськів, Гаррі Каша, Ігор Пахолюк, Арета і Ві-тор Надозірний.

<u>По 20 дол. зложили:</u>
Елена Робінс, Евген Мороз, Раїса Євтушенко.

<u>По 15 дол. зложили:</u>
Любомира і Орест Чапельський, Михайло Ортинський, Богдан Кузьма, Володимир Тихнович, В олодимир Гриньків, Любомир і Гелен Пиріг, Софія Шашкевич, Магдалина Дякун, Осип Рудницький, Михайло і Оксана Тарапацький, Александер і Анна Пришляк, Володимир Гошко, Ґлорія і Дональд Горбатий, Петро Китастий, Іван Бартків, Ксеня Ільницький, Іван Лобай, Андрій Германський, Володимир Петльований, Марія Павелчак, Станлей, Поповський, Марія Медюк, Ілля Шевчук, Стефан Кинік, Нансі Тихнович, Богдан Казанівський, Михайло Тарапацький, Петро Данилюк, Михайло Василишин, Петро Гомка, Петро Мак, Оксана Колесниченко, Софія Шашкевич, Елена Робінс, Михайло О. Вайне, Лариса Фонтана-Янів, Іван Гафткович, Петро Китастий, Орест Колтинюк, Федір Гайовий, Любомир і Гелен Пиріг, Жуди Джансон.

<u>По 10 дол. зложили:</u>
О. Ґелецінський, Евгенія Вітрик, Надія Гафткович, Йосиф Пакула, Іван Зорка, Андрій Філь, Петро Хімяк, Раїса Євтушенко, Орест Бенеш, Володимир Дитиняк, Софія Коцелко, Петро Грицак, Алекс Волошин, Іван Романюк, Софія Коцелко, Андрій Філь, Катерина Васильченко.

<u>По 5 дол. зложили:</u>
Ґеральдіна Вербицька, Катерина Васильченко, Іван Зорка.

<u>2 дол. зложив:</u>
Іван Бараник.

Список перекладений з англійської мови на українську. Вибачаємось якщо чиєсь ім'я чи прізвище неправильно подане.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНИЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ в ЗСА продовжує розбудову „Бібліотек і архівів української діяспори" при університетах України.

ВАША пожертва сьогодні на студії в УВУ і в Україні – це національний „капіталовклад" у формуванні професійних кадрів для України.

Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову для нашої держави і освіти, для УВУ нашого Амбасадора поза межами Батьківщини.

Ваша пожертва, менша чи більша, по Вашій спроможності є оцінена. Всі пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Ви можете відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на Ukrainian Free University Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку.

Управа Фундації УВУ

<u>Mailing Address:</u>
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028
New York, NY 10276

<u>Office Address:</u>
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
43 St. Marks Place
New York, NY 10003

Леніна в Україні тримає Москва

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – У ніч на 30 червня кілька молодих київських антикомуністів прийшли до пам’ятника Ленінові і молотком понівечили кам’яну скульптуру. Відчайдухів відразу ж заарештувала міліція, але три дні по тому випустила на волю, взявши з них письмову обіцянку на виїздити за межі Києва до закінчення слідства, а зіпсований пам’ятник вивезли начебто на реставрацію.

Київські антикомуністи були переконані, що своєю акцією продемонстрували виконання одного з указів Президента України Віктора Ющенка, у якому мовиться про необхідність „вжиття заходів щодо демонтажу пам’ятників і пам’ятних знаків, присвячених особам, які причетні до організації та здійснення голодоморів і політичних репресій в Україні”. Щоправда, в указі мовиться лише вжиття заходів в „установленому порядку”. А якщо той „установлений порядок”, вибачайте, спить летарґічним сном...

Член Проводу Організації Українських Націоналістів Богдан Червак вважає: „Головне, треба, щоб Київ без пам’ятника Леніну став містом без Леніна! А це означає, що кияни мають бути справжніми українцями, а не малоросами. Вони мусять назавжди покінчити з великим злом, котре втілене в імені „Ленін”.

До виступів проти вуличних зображень Леніна ще до розвалу СРСР у 1991 році був причетний і Дніпропетровськ: деякі місцеві антикомуністи (з тих, хто пройшов сталінські концтабори) виливали червону фарбу (як символ крові) на голову скульптурного Леніна поруч з викарбованими російською мовою на граніті ленінськими словами: „Перемога комунізму неминуча!”.

Втім, слід зауважити, що за часів Незалежної України таких акцій у зросійщеному Дніпропетровську вже не бувало. Натомість стоять, як і стояли до того, і величезний бронзовий пам’ятник Ленінові у центрі міста, на площі ім. Леніна, і вищезгадана ґранітна стела з горельєфною головою Леніна (чисто вимитою). Збережені імена Леніна, Карла Маркса, Фелікса Дзержинського, Якова Свердлова, Клари Цеткін, Карла Лібкнехта, Рози Люксембурґ та інших ідолів марксизму-ленінізму в назвах дніпропетровських вулиць, а ім’я більшовика Григорія Петровського має й досі (з 1926 року) саме місто Дніпропетровськ.

Знаючи з телевізійних програм, які транслюють телеканали, що належать нинішнім українським олігархам, які орієнтуються на імперську політику Москви, про вияви пропаґанди марксизму-ленінізму на московських вулицях, я скористався нагодою відвідати столицю Російської Федерації, аби соїми очима побачити ці вияви у Москві.

У центрі російської столиці височить величезний ґранітний пам’ятник Карлові Марксові з гаслом на постаменті „Пролетарі усіх країн, єднайтеся!”. До речі, ґранітну скелю, з якої вже на місці, у Москві, вирубали пам’ятник, півстоліття тому з величезними труднощами було привезено із Дніпропетровщини, з Кудашівського ґранітного кар’єру. Архаїчне гасло давно вже втратило актуальність, пролетарі різних країн так і не об’єдналися, зате стали акціонерами підприємств, на яких працюють.

Втім у Москві можна зустрітися з живим Леніним, якого зображує російський дядько відповідної статури, загримований і одягнутий відповідно до хрестоматійної зовнішності В. Ульянова-Леніна. Той дядько просто заробляє гроші в усіляких туристів: і провінційних росіян, і в чужинців, ласих до екзотики.

У Москві діє спеціялізована фірма, яка має за мету лоскотати нерви туристів образами „вождів минулого”. А може, навіть не одна. Мені пощастило побачити водночас двох „Ленінів”, які стояли у черзі до біотуалету. А взагалі, крім „Леніна”, можна зфотографуватися з живими „Сталіним”, „Брежнєвим” і навіть з „останнім царем Росії Миколою II”.

Відповідно, і у сувенірних крамничках продають (крім традиційних „матрьошок”) дуже багато усіляких виробів з зображенням імперських символів (як царської, так і сучасної Росії, – вони ж бо багато в чому однакові, зокрема герб, прапор-триколор. Не менше продають і виробів, присвячених „радянській добі” (серп з молотом, червона зірка, герб СРСР), зображення революційних та державних вождів, в основному Леніна та Сталіна.

Сувеніри продають, а чи купують? Запевняю, купують. Одні – задля екзотики, інші – з ідейних міркувань. Загальний мій висновок такий: у столиці Російської Федерації проводиться потужна ідеологічна пропаґанда з піднесенням ідеалів Російської імперії, Радянського Союзу, ідей марксизму-ленінізму, загальноросійської культури. Зрозуміло, власну історію, власну культуру слід поважати. Але не можна змиритися з „промивання мізків”, піднесенням ностальгії за імперією, пропаґандою хибних ідеалів марксизму-ленінізму.

Я не піду з молотком довбати пам’ятник Леніну, аби допомогти дніпропетровській владі виконати згаданий указ Президента України. Але правдивим словом хочу допомогти читачам „Свободи” мати достовірне уявлення про деякі методи ідеологічної війни, яка, на жаль, триває між Україною та Росією. А як у всякій війні, одна сторона веде наступ, а друга захищається в обороні. От тільки захищається вона якось кволо: більшість телевізійних каналів в Україні, газет та журналів – російською мовою, майже усі естрадні та театральні гастролери – московські.

Володимир Єфимов

Два „Леніни” у черзі до туалету.

„Сталін” та „Брежнєв” біля московського Кремля.
Фото: Володимир Єфимов

Новини у краєзнавчому музеї

ТЕРНОПІЛЬ. – Виставкою „Аристократ українського кольору” науковці Тернопільського обласного краєзнавчого музею вшанували у липні 105-річчя від дня народження мистця Михайла Мороза. Відвідувачам запропоновано рідкісні видання, репродукції документальних світлин та картин „Автопортрет”, „Церква св. Івана Хрестителя” та інших, особисті речі маляра. Загалом у музеї зберігаються 177 одиниць особистого фонду славного уродженця села Пліхова Бережанського повіту.

А до 225-річчя від народження українського вченого австрійського походження, видатного ботаніка, систематика, природничого історика, ентомолога, доктора медицини, дослідника флори Південно-західньої України Вілібальда Бесера, який 1809 року очолив Кременецький ботанічний сад, сторено експрес-виставку у відділі природи музею. Довідкова література (українською та латинською мовами), документальні світлини, гербарні листи визначених ученим видів рослин – данина на шани краянину.

Ще дві „козацькі” експрес-виставки привернули увагу відвідувачів музею – „Блиск перемоги на шаблі Виговського” – до 300-річчя битви при Конотопі (люльки глиняні, кулі свинцеві, кольорові тематичні живописні картини) та „Полтавська битва 1709 року в історичній долі України” (опис баталії, світлини пам’ятників та пам’ятних знаків, фраґменти урочистостей, тематичні художні твори та філателія).

Життєвою необхідністю зумовлено передання музею особистого архіву учасника визвольних змагань, громадського діяча Богдана-Святослава Стасева (1922-2008). Рідкісні видання, мапи, речі, рукописи після наукового опрацювання прислужаться майбутнім дослідникам національно-визвольних змагань.

Також в музеї презентовано перший том антології „Український націоналізм” (Київ, 2009) – збірник основоположних праць теоретиків українського націоналізму першої половини XX ст. Книгу представив кандидат історичних наук Олег Витвицький.

Виступили голова Проводу Організації Українських Націоналістів (бандерівців) Стефан Романів, представник Центру національного відродження ім. Степана Бандери Тарас Рондзістий.

Степан Костюк,
директор музею

Арсеній Яценюк ...

(Закінчення зі стор. 5)

жень програми цього бльоку?

19 травня парлямент провалив прийняття у першому читанні нового закону, ініційованого прем'єр-міністром ЮлієюТимошенко „Про увічнення пам'яті осіб, що загинули внаслідок воєн та політичних репресій". „За" проголосував 221 депутат, включаючи майже всіх бютівців та більшість депутатів від „НУ-НС". Не підтримали Комуністична партія, „реґіонали" та бльок В. Литвина. Якщо б п'ять депутатів від „НУ-НС" проголосували „за", то закон було б прийнято. Одним з п'яти, хто не голосував – був А. Яценюк.

46 мільйонів українців вже наприкінці 1980-их років були ознайомлені з об'єктивною історією про ОУН-УПА. Близько двох десятиріч українські шкільні підручники дають учням та студентам змістовне та об'єктивне уявлення про Україну в Другій світовій війні, що включає всі аспекти української військової боротьби у складі радянської, польської, американської, канадської армій та УПА.

Україна – не єдина країна зі складними питаннями своєї історії, що розділяють населення. Український президент може звернутися за порадою та підтримкою до Ради Европи і до таких країн, як Еспанія, яка може поділитися своїм досвідом дій за часів еспанської громадянської війни та періоду переходу до демократії після смерти генерала Франко у 1974 році.

А. Яценюк неодноразово наголошував про свою підтримку енерґетичного консорціюму та приватизації української газотранспортної системи. Він говорив: „Мені було б дуже приємно, якщо б українські представники були в Раді директорів російського „Газпрому", в обмін, відповідно, на активи української газотранспортної системи...". („Економічна правда", 19 січня). „Україна молода" 22 травня коментувала, що „А. Яценюк пропонує росіянам конкретний шматок газової труби в Україні в обмін на якісь абстрактні родовища десь на Ямалі..!".

Якщо А. Яценюк справді переконаний, що В. Путін ґарантує Україні доступ до своїх енерґетичних ресурсів після того, як Москва відкинула західні компанії, то він просто наївний. Єдиним надійним партнером, якого може мати Україна у сфері енерґетики, є Европейський союз.

А. Яценюк є єдиним політиком, який заявив про свій намір відкликати підпис під листом до НАТО від січня 2008 року (який підписав разом з В. Ющенком та Ю. Тимошенко). А. Яценюк розглядає НАТО як один з „мітів", який потрібно вилучити з української політики.

Але ж Генеральний секретар НАТО та керівники країн-членів неодноразово, за різних обставин, зазначали, що Україна може стати членом. І ця позиція відрізняє НАТО від Евросоюзу, який ніколи не говорив, що Україна стане його членом.

А. Яценюк у своєму коментарі повторює, що членство у НАТО „є неактуальним". Але ж це в компетенції українських керівників – зробити питання щодо членства у НАТО актуальним. Якщо – як переконаний А. Яценюк – відповідальність за підштовхування України до руху в напрямку до членства в НАТО лежить на Брюсселі, то Україна ніколи не приєднається до НАТО. У обох випадках – щодо НАТО чи Евросоюзу – головна відповідальність за проведення підготовки країни до приєднання до цих двох важливих організацій лежить на Києві.

Яценюкове повторювання фрази про НАТО виглядає як запозичення з риторики Л. Кучми чи В. Януковича. Пасивна позиція А. Яценюка ніколи не приведе Україну у НАТО. НАТО завжди тримало – на відміну від Евросоюзу – двері відкритими для потенційних нових членів, але перші кроки має зробити Київ. Зрозуміло, що у випадку обрання президентом А. Яценюк ніколи не зробить потрібних кроків у напрямку до НАТО.

А. Яценюк ставить питання про необхідність проведення референдуму щодо членства у НАТО. Це не є якоюсь радикальною пропозицією, оскільки і В. Ющенко, і Ю. Тимошенко вже давно заявили про наміри провести такий референдум. Питання полягає у тому, коли ж його проводити. У країнах-претендентах референдуми проводилися наприкінці підготовчого процесу та напередодні вступу до НАТО.

Лише за два роки А. Яценюк відійшов від ідеології „НУ-НС" та став опонентом до ключових положень програми бльоку. Якщо А. Яценюк більше не погоджується з цією програмою, то повинен звільнити своє крісло у парляменті. Якщо ж він там залишається, то не набагато відрізняється від Тараса Чорновола та Інни Богословської, які залишилися у парляменті, але вийшли з Партії Реґіонів.

Багатовекторність А. Яценюка є причиною для стурбованости, оскільки вона показує не лише глибокий опортунізм та цинічність, але, якщо його оберуть президентом – й загрозу радикальних змін його програми. Якщо б А. Яценюка обрали у січні 2010 року, то як же ми будемо знати, якою буде його програма у 2012 чи 2014 році?

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 10)

сумівської ватри. Важливою подією був прощальний вечір. Його підготували та провели другорічники табору. Під час урочистої частини учасники третього куреня розповіли своїм друзям про те, чим були ці табори для них, дякували своїм виховникам та розповіли про свої пляни на майбутнє.

Все це відбулося завдяки професійній праці виховників, які протягом трьох років готують юнацтво до майбутнього життя. Кожен юнак чи юначка повинні пройти три роки вишколу. Цього року викладачами були Оксана Боднар, Неля Лавриненко, А. Стасів, Володимир Зарицький, Христина Бігун, Юрій Симчик, Леся Цебрій, сестри Зеновія та Шарлота.

Всі імпрези на таборі та й сам табір пройшов під керівництвом команди, до складу якої ввійшли Роман Мигаль – комендант, Катерина Куцина, Ігор Науменко, Надія Длябога, Стефан Дубенко, Меланя Ткач, Галина Міджяк та Христина Кобилецька.

Гетьман...

(Закінчення зі стор. 16)

наним той факт, – писав професор Іван Власовський, – що вона мала „дві золоті доби": перша в старо княжі часи, друга – в в часи гетьманства Івана Мазепи". На історичній карті Волині ім'я великого гетьмана позначене у назвах численних міст, містечках, урочищ.

Московська Церква з наказу Петра І наклала прокляття на І. Мазепу. І тільки 10 липня 1918 року, на цвинтарі київського собору св. Софії, Єпископ Черкаський Назарій з священиками відслужили в Києві Панахиду по великому гетьманові.

Коли за Ризьким договором 1921 року західня Волинь опинилася в складі польської держави Автокефальна Православна церква в Польщі на чолі з росіянином Митрополитом Діонісієм спершу не захотіла відмовитися від анатеми на гетьмана І. Мазепу.

Українська парляментська репрезентація Волині в польському Сеймі з її головою Сергієм Тимошенком неодноразово на прохання своїх виборців зверталися до Синоду, до Митрополита Діонісія про зняття анатеми, одначе, не дістала згоди, хоча у Москві Патріярх Тихон, пізніше замордований більшовиками, зняв анатему з гетьмана з заявою, що анатемство І. Мазепи несло політичне переступство і було насильством над совістю єрархів.

Усе ж звернення послів до Митрополита Діонісія змусило церковну єрархію дати мовчазну згоду на Панахиди в храмах Волині і Польщі.

Польська демократична преса широко відгукнулася на це рішення. З'явилася низка статтей з цієї теми.

Ще до 1933 року в Польщі Панахиди по гетьману відправляло греко-католицьке та римо-католицьке духовенство. Ці події налякали православну промосковську єрархію в Польщі, і вона теж була змушена благословити відслуження в храмах Панахиди по гетьманові І. Мазепі.

Першу таку Панахиду на Волині відслужив о. Павло Пащевський, настоятель парафії братської церкви в ім'я Чесного і Животворящого Хреста Господнього, колишній капелян армії Української Народної Республіки, який першим українізував Служби Божі.

Панахида відбулася 12 березня 1933 року. Священик виголосив проповідь, повну патріотизму і любови українського народу до свого великого сина. З того часу в храмах Волині, де настоятелями були свідомі українські священики, щорічно відбувалися Панахиди за спокій душі гетьмана І. Мазепи в Луцьку, Рівному, Крем'янці, Дубно, Острозі, Корці, Здолбунові, Костополі, в селах.

В 1930-их роках на Волині відбувалися щорічно урочисті академії пам'яті гетьмана І. Мазепи. В грудні 1933 року український театр в Луцьку відзначав свій п'ятирічний ювілей. Було організовано виставку, на якій був портрет І. Мазепи.

Гетьман І. Мазепа прославив Волинь, боронячи Україну, рідну Церкву від московської займанщини. Його життя і діяльність тісно пов'язані з волинською землею, а волиняни свято бережуть пам'ять про нього, його величні діла.

НОВІ ВИДАННЯ

Важке визнання Митрополита Василя Липківського

Петро Матула. „Історія пам'ятника Митрополитові ВасилевіЛипківському".Вашінґтон. 2009. Друк: „Компутопрінт", Кліфтон, Ню-Джерзі. 204 стор.

22 жовтня 1983 року в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, відбулось відкриття і освячення пам'ятника Митрополитові Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) Василеві Липківському, страченому більшовиками у Києві 27 листопада 1937 року.

Особисто причетним до створення пам'ятника був Петро Матула, який в Комітеті з побудови пам'ятника очолював Мистецьку комісію. Саме він дбайливо зібрав усю документацію, що стосувалася діяльности комітету і видав її окремою книжкою, з докладною розповіддю про події того часу.

П. Матула народився 1928 року в селі Лисичій Балці на Черкащині, зростав на Донбасі, до США приїхав у 1949 році, працював в дослідній лябораторії Морської фльоти. Одним з перших він підтримав ідею Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ) про вшанування пам'яті Митрополита В. Липківського, яку благословив Митрополит Української Православної Церкви в США Мстислав.

Історичне визнання заслуг Митрополита В. Липківського завжди було нелегким. Ще й досі київська влада всіляко гальмує надання одній з вулиць столиці імені Митрополита. Для деяких церковних діячів перепоною до вшанування страченого першоєрарха стало висвячення його у 1921 році без участи єпископів, первісним християнським способом – рукоположенням Собору.

В Америці, розповідає автор книжки, теж виникло чимало перешкод зі створенням пам'ятника. Уся справа розтягнулася на багато років – від 1975-го, коли на 23-му з'їзді ОДУМ вперше було висловлено думку про пам'ятник, і до 1983-го, коли відбулося відкриття пам'ятника. Спершу довго готували „Правильник" комітету, визначали місце встановлення, шукали і міняли скульпторів, заохочували громаду до пожертв, долали внутрішні негаразди в комітеті і серед учасників проєкту. Про це варто прочитати тим, хто не має чіткого уявлення про здійснення навіть найцікавіших і національно обґрунтованих проєктів.

Але усе закінчилося добре, пам'ятник постав і вже понад 25 років служить свідченням народної поваги до служителя Української Церкви, який найпершим у новітні часи підніс її значення на вселенський рівень.

Книжку можна придбати за 15 дол. з пересиланням у автора, Адреса: Petro Matula, 8600 Buckhannon Dr., Potomac, MD 20854. Увесь дохід від продажу призначений на Дослідницький центр (голова д-р Арсен Зінченко) при Всеукраїнському товаристві ім. Митрополита Василя Липківського. Додаткові інформації можна отримати, звернувшись на адресу: matula5@verizon.net

Л. Хм.

Як народжувався і як діяв „Пролог"

Микола Галів,
Ню-Йорк

Анатоль Камінський, „Пролог" у холодній війні проти Москви (Продовження визвольної боротьби із-за кордону)", передмова Олександра Панченка. Видавництво „Гадяч", Полтавська область, 2009 рік.

Читачів, котрі жваво цікавляться українською історією, не розчарує 190-сторінкова праця відомого дослідника і публіциста д-ра Анатоля Камінського.

„Пролог" активно й ефективно діяв після Другої світової війни на терені США і був однією з найістотніших форм продовження боротьби за Україну, продовженням лінії УПА під керівництвом Української Головної Визвольної Ради (УГВР), що постала 65 років тому, у липні 1944 року, у селі Сприня на Самбірщині.

УГВР була всестороннім керівним оганом, до якого входили діячі різних політичних партій і з різних частин України. Наприклад, Кирило Осьмак походив з Полтащини, Василь Потішко – з Житомирщини, обидва належали до проводу національно-демократичної революції. К. Осьмак був обраний президентом УГВР, загинув у сталінській катівні, В. Потішко був одним з авторів „Плятформи УГВР", опинився на еміґрації, до кінця життя відстоював позиції УГВР, помер 1991 року у Бафало.

Проф. Іван Вовчук – уродженець Харкова, учасник Великого збору УГВР, провідний член Закордонних Частин ОУН, громадсько-політичний діяч, помер у Пітсбурґу. Петро Чуйко походив з Запорізької області, учасник визвольних змагань 1917-1921 років, відтак жив на еміґрації, помер у Вашінґтоні. Серед активістів УГВР – Василь Мудрий з Галичини, колишній провідний член Українсього національно-демократичного об'єднання (УНДО), Йосиф Позичанюк, письменник з Вінничини, колишній комсомолець.

Без сумніву, у покликанні до життя такої ідейно-політичної формації, якою була УГВР, відіграла ролю ОУН з-під стягу Степана Бандери, зокрема завдяки таким видатним ініціяторам і організаторам, як Роман Шухевич, Микола Лебедь, о. д-р Іван Гриньох, Дарія Ребет, д-р Мирослав Прокоп, Ростислав Волошин, Лев Шанковський і багато інших. Слід принагідно підкреслити, що у період від упадку Польщі в 1939 році до більшовицької і гітлерівської окупацій в Україні не діяла жодна з українських партій, за винятком цих двох відламів ОУН – бандерівської і мельниківської.

ОУН С. Бандери спромоглась на збройний спротив проти двох окупантів українського народу – гітлерівської Німеччини і червоної Москви. Й український опір у той час був вийнятковим, бо діяв без жодної зовнішньої допомоги, покладаючись тільки на власні сили.

У праці А. Камінського підкреслено, що на Великому Зборі УГВР було вирішено вислати деяких членів на Захід, для шукання прихильників української визвольної боротьби. Ці члени, опинившись на Заході, оформились під назвою – Закордонне Представництво (ЗП) УГВР, яке довгі роки очолював о. д-р І. Гриньох, а згодом – М. Прокоп. М. Лебедь на тому Зборі УГВР був обраний Генеральним секретарем зовнішних справ. Згідно з призначенням, він також опинився на Заході.

Західній світ світ був виснажений щойно закінченою війною, у якій Радянський Союз був союзником антигітлерівського альянсу. Отож і шукати на тодішньому Заході прихильників України було нелегкою справою

Та всупереч складним обставинам, як пише А. Камінський, члени ЗП УГВР робили в цьому напрямі всі можливі спроби. Одна з перших таких спроб, здійсненню якої сприяв особисто А. Камінський, відбулась влітку 1945 року у Західній Німеччині. Це була зустріч з контррозвідниками Сі-Ай-Ей (СІА-ЦРУ), а за щасливим збігом обставин серед представників Сі-Ай-Ей був американський розвідник українського походження Стефан Скубік, який допоміг улаштувати наступні зустрічі з американскими чинниками.

Автор згадує американську акцію під назвою „Огайо" проти совєтських аґентів, у якій брали участь члени ЗП УГВР і Закордонних Частин ОУН, але при цьому вони, звичайно, виступали не як представники названих формацій.

А. Камінський накреслює загальний розвиток міжнародних політичних подій і взаємин між Сходом і Заходом. Як утворювались антикомуністичні центри – радіостанції „Вільна Европа", „Визволення", яка згодом прийняла назву – Радіо „Свобода", Американський комітет для визволення народів Росії й інші.

Автор називає імена американців з якими відбувались зустрічі: Аллен Велш Далес, Джордж Катлет Маршал, Джеймс Вінсент Форсталь, Френк Ґардінер Візнер, Річард Гелмс та інші. З української сторони, крім А. Камінського, брали участь М. Лебедь, о. І. Гриньох, Василь Охримович, Петро Дяченко, о. М. Коржан , Юрій Лопатинський, Омелян Антонович, інж. Євген Врецьона, який вів розмови з американцями у Швайцарії, та інж. Богдан Підгайний, який розмовляв і договорювався, з рамени ЗЧ ОУН, з англійцями з розвідувальної служби „Ем-Ай-Файф" (М-І5).

Якщо ж ідеться про найбільш успішні розмови УГВР з ЦРУ, то вони відбулись у Римі за посередництвом Владики Івана Бучка.

На жаль, українська сторона – ні УГВР, ні ЗЧ ОУН – не залишила документів про зміст розмов. Але коли відкрилися архіви ЦРУ у Вашінґтоні, Роман Купчинський знайшов там надзвичайно цікавий документ про розмови ЦРУ з представниками УГВР. У цьому документі член ЦРУ, невідомий автор, подає свою оцінку у якій стверджує, що „УГВР, УПА й ОУН Бандери є єдиними великими й ефективними організаціями серед українців". І що більшість інших організацій „є малими еміґрантськими групами, що не мають впливу та контактів з батьківщиною. УГВР визнають, як організацію, що має підтримку серед молодого покоління та серед українців в Україні, а їх провідники Гриньох і Лебедь мають незаперечний авторитет…". Той же розвідник відкреслює, що „від самого початку нам дали зрозуміти, що українці вважають себе не аґентами, а партнерами американців, і що їхні низові аґенти не повинні знати про американський напрямок їхньої праці. На цій основі було встановлено контакти з представниками УГВР на найвищому рівні Гриньохом, Лопатинським і Лебедем". В іншому місці цей розвідник пише: „…Вони налаштовані працювати з нами чи без нас , а якщо буде потрібно, то і проти нас. Вони не шукають особистої вигоди чи користи".

З приводу такого становища ЗП УГВР можна бути гордими. Американська сторона прийняла це становище позитивно і пішла на співпрацю. Внаслідок цього на початку 1950-их років ЗП УГВР почало одержувати ґренти, що уможливило створення Дослідно-видавничого об'єднання „Пролог" у Ню-Йорку, а в Мюнхені почала виходити двотижнева газета „Сучасна Україна" під редакцією Володимира Стахова й „Українська літературна газета" під редакцією

(Закінчення на стор. 21)

ПРО ПЕРЕЖИТЕ І НЕЗАБУТЕ

Крізь страхіття війни

Коли у вересні 1941 року німці займали Полтаву, більшовики, відступаючи, забирали з собою родини репресованих і розстрілювали їх. Наш батько вже від 1937 року карався на засланні у Сибіру, то моя родина теж належала до „неблагонадійних". Моя мама, щоб уникнути лиха, втікла з моїм братом на село. Мене тоді не було вдома, я працювала в сиротинці за містом. Там і застали мене німці. Що сталося з моєю мамою і братом, я не знала.

Перед Різдвом я вибралася до Полтави. Дорогою я зустріла знайомих, які привезли мене в Полтаву. Від них я довідалась, що нам повернули наше мешкання, яке забрали були більшовики, та що моя мама і брат тепер там живуть. Коли ж я ввійшла в хату, мої рідні не впізнали мене. Я була виснажена і худа. Усі плакали від зворушення.

Тяжка була того року зима в Україні. Бракувало харчів. Люди, рятуючись від голоду, їздили на села, вимінювали останню одежину за харчі. Ходили і ми туди з братом. Пам'ятаю, за гарний батьків кожух ми принесли додому жменьку борошна і кілька примерзлих буряків. Люди почали хворіти.

А тим часом до міста прибували полонені, яким треба було негайно допомогти. До цієї допомоги радо включилася українська молодь, в тому числі й ми з братом. Ходили поміж людей, збирали харчі, одяг і несли поміч полоненим. Для цього треба було мати особливий дозвіл від німецької влади.

Тим часом покотилася була темна хвиля арештів українців з Волині і західньої України, які прибули звідтіль разом з приходом німців. Наша молодь готувалася до відплати ворогові. Таємні сходини відбувалися в нашій хаті, а підпільні літературу переховували в крамниці, в якій тоді я працювала. Але знайшлася лиха людина, що викрила нас.

Ґестапо зробило в крамниці обшук, підпільна література потрапила в їхні руки. Мене і моїх друзів було арештовано. На щастя, мій брат, почувши про те, втік. Я просиділа за ґратами шість місяців.

Одного ранку викликали нас на тюремне подвір'я, повезли на станцію, завантажили в товарні вагони. Ми були певні, що їдемо на страту. Наш поїзд зупинився в Києві. Зі станції привезено нас до в'язниці на вулиці Короленка. Почалися нові допити й знущання.

Страшний був день 4 лютого 1943 року. Зранку ґестапо викликало в'язнів й по черзі розстрілювало. Викликали й мене. Але молитва врятувала мене: групу дівчат повели під конвоєм на станцію, посадили в товарні вагони і вивезли на примусову працю до Німеччини.

Перший наш постій був у Тюринґії, де приділили нас до прибирання кімнат у готелі та кухні. Потім перевезено нас на працю до військової фабрики в Гільдбурґгавзені, де вже працювало багато українців. Всі ми були позначені номерами й білими пов'язками на одному рукаві, з написом „ОСТ".

Ми працювали по 12 годин денно. Стоячи на цементовій долівці, мили руками й чистили металеві частини всякого військового знаряддя. Жахливе було там наше життя. Холод, голод і знущання. За найменший недолік у роботі наглядачі заганяли в підвал і били. Коли хтось із робітників не міг доїсти зупу з картоплянного лушпиння, то наглядач виливав гарячу зупу йому на голову.

Безупинні бомбардування робили життя нестерпним. В таборі я захворіла. Не знала тоді, що й моя мама потрапила до Ваймару в Тюринґії. Коли моє здоров'я покращало, повернулась знову до праці. Бомбардування повторювалися по кілька разів удень і вночі.

У 1945 році бранці почали утікати. Ніхто вже нас не пильнував. Я з подругою вирішила втікати в найближче село. Там потрапили ми до якоїсь німкені, що жила сама, бо її чоловік і два сини загинули. Вона прийняла нас на роботу. Тут застав нас кінець війни.

Думка про маму і брата не давала мені спокою. Аж одного дня повідомлено мене, що до табору, який я залишила, прийшла пішки з Ваймару моя мама і шукала за мною. Я зразу побігла туди. Побачила здалеку жінку, що сиділа на траві. Сива, згорблена, худенька, боса... Я не впізнала моєї мами. Горе й переживання залишили на ній свій слід. За якийсь час наїхали совєтські аґенти, щоб забирати наших людей „на родіну". Треба було втікати.

Ми з мамою добралися до Ваймару, а звідтіль, за допомогою французьких військових, перейшли в американську зону, до міста Фюрт в Баварії, де примістилися в приватному мешканні. Коли було відкрито табір для біженців в Карльсфельді, недалеко від Мюнхену, ми з мамою перебралися туди. Там мама організувала дитячі ясла і як медична сестра опікувалася малими дітьми.

Пізніше ми перебралися до Мітенвальду, а коли відкрилися дороги до заморських країн, я виїхала до Америки, на превеликий жаль, сама, без мами. Важке воєнне життя, потім тяжка недуга поклали її ще молодою в могилу.

Оксана Колесніченко,
Мінеаполіс, Мінесота

17 жовтня – шаховий чеміонат

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Настав час Шахового турніру Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК) 2009 року. Він відбудеться в суботу, 17 жовтня, в Українському американському центрі Ню-Джерзі о 12-ій год. по полудні.

Господар і спонзор: Товариство „Чорноморська січ". Вписове: 25 дол. (для юніорів – 15 дол.). Будуть роздані відповідні нагороди.

Просимо привезти шахи і шахові годинники.

о. Мар'ян Процик,
ланковий шахів УСЦАК

Як народжувався...

(Закінчення зі стор. 20)

Івана Кошелівця.

А. Камінський у своїй аналізі підкреслює, що праця у „Пролозі" відбувалася у трьох напрямках: краєвому, зовнішньо-політичному й еміґраційному. Праця „Прологу" була в основному спрямована на самооборону, збереження і скріплення національного потенціялу.

Крайовий аспект був представлений висиланням кур'єрів в Україну. ЗП УГВР висилало їх з допомогою американців, а ЗЧ ОУН – з допомогою англійців.

А. Камінський правильно підкреслює, що з часом навколо „Прологу" у Ню-Йорку, а у Мюнхені – навколо газети „Сучасна України" й „Українська Літературна Газета", а згодом – журналу „Сучасність" скупчувався український культурно інтелектуальний світ .„Пролог", як інституція ЗП УГВР, відіграв важливу ролю у продовженні українського визвольного руху, розвитку української політичної думки, безперебійно тримаючи руку на живчику подій в Україні. (До речі, ім'я Богдана Кравцева, на жаль, пропущено у книжці, а він був одним з редакторів „Сучасности" й одним з перших відкривав для української діяспори „шістдесятників" в Україні). „Пролог" у цілому сприяв дисидентському рухові в Україні.

Під кінець праці А. Камінський подає докладну інформацію про передання керми „Прологу" в руки молодшої ґенерації, в руки групи, яку очолював Роман Купчинський. Але молодша ґенерація не виявилась на висоті.

А. Камінський, крім аналізи фактів, майже на кожній сторінці розміщує знімки, з певними даними щодо осіб, що мали будьяке пов'язанання з „Прологом" чи УГВР. Серед тих знімків, на жаль, нема мґр. Романа Олесницького, відомого економіста проф. Костя Кононенка, а обидва вони причетні до постання „Прологу". Також нема знімок Б. Кравцева, Вольфрама Бургардта, що був один з редакторів журнала „Сучасности". Прикро, що редактори видання припустилися помітних ортографічних помилок, неправильного написання прізвищ, навіть українських, вже не кажучи про чужомовні.

Крім цього, годі не помітити, що книжка „Пролог" відкривається занадто довгою передмовою видавця Олександра Панченка, якому також належить оформлення обкладинки. Закінчується книжка короткими силюетками, в яких Ніна Ільницька, одна з активістів „Прологу", характеризує деяких творців і працівників „Прологу". вкючно з автором праці.

Незважаючи на незначні недотягнення, автор д-р А. Камінський заслуговує признання за його працю, бо книжка документує діяльність установи, яка прожила коротке, але яскраве життя.

ПОВІДОМЛЕННЯ

З ініцiятиви Головної Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України, в понедлок 17 серпня 2009 року відбулися наради всіх представників українських організацій Стейту Ню-Джерзі в Українському Культурному Центрі у Виппані, на яких рішено спільними силами відзначити Свято Героїв на стейтовому рівні

До Президії Комітету обрано: голова ООЧСУ Михайло Козюпа, Іван Буртик, Микола Дармохвал та Іван Лещук, решту членів Комітету буде кооптовано. Свято Героїв відбудеться 11 жовтня 2009 р. в Українськму Американському Культурному Центрі у Ню-Джерзі, 60 North Jefferson Road, Whippany. Комітет просить всі організації вдержатись від влаштувань інших імпрез в цей день.

Докладніші інформації будуть подані в українській пресі.

Іван Буртик,
прес-референт

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Петро Корпанюк, Сергій Полегенький. „Українська святочна картка“, альбом. Українські колекціонери-філокартисти з любов'ю зберігають і досліджують ілюстровані поштові картки святкової тематики: Різдвяні, Новорічні, Великодні. Перші ілюстровані поштові картки з'явилися в Україні 1895 року, коли київський видавець Степан Кульженко видрукував серію кольорових листівок з видами Києва. Приблизно й тоді з'явилися ілюстровані поштові картки і в Галичині. Видавництво — Мистецький центр „Барви“, Київ, 2009 рік.

Віктор Педак. „Гірке слово – остарбайтер“. Книга запорізького журналіста В. Педака про долі українських остарбайтерів, вивезених на примусову працю до Німеччини, охоплює усі аспекти трагедії. Видавництво „Українські технології“, Львів, 2009 рік.

Ліда Палій. „ Сторонами йшла гроза“, спогади. Відома українська поетеса з Канади пропонує читачеві розповіді про своє дитинство кінця 1930-их – початку 1940-их років. Неповторна атмосфера передвоєнного Львова, втеча з комуністичного „раю“, дороги Европи, невідомість... Видавництво „Ярославів вал“, Київ, 2008 рік.

Наукове Товариство ім. Шевченка, Український архів, Том XXXIX. Центральний комітет Станіславівщини. „Альманах Станіславівської землі“, збірник матеріялів до історії Станіслава і Станіславівщини. Том III. Видавництво „Лілея“, Ню-Йорк, Київ, Івано-Франківськ, 2009 рік.

Ірина Ганушевська-Руснак. „Спомини“. Розповідь охоплює час від 1 вересня 1939 року і до 1 липня 2008 року. Видавництво „Місто НВ“, Івано-Франківськ, 2009 рік.

Редакційна колеґія. „Верховина“. Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури, чч. 46, 47. Сіфорд-Вікторія, і Сіфорд-Київ, 2009 рік.

Літопис УПА. Нова серія, том 12. Воєнна округа „Буг“. Документи і матеріяли (1943-1952), книга 1. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Київ, 2009 рік.

Літопис УПА. Серія „Події і люди“, книга 7. „Українська Головна Визвольна Рада“ (УГВР). У книзі про УГВР, до 65-річчя від створення, поміщено статті Романа Шухевича, Миколи Дужого і Анатоля Камінського, спогади Лева Шанковського, Дарії Ребет, у яких висвітлено боротьбу і ролю УГВР у тогочасних українських суспільно-політичних процесах. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Львів, 2009 рік.

Дарія Рихтицька. „Без Тебе — з Тобою“, поезії. Пропонована поетична збірка відомої української поетеси Дарії Рихтицької з США — це глибокі, сердечні почуття до України, роздуми, емоції, ніжна інтимна лірика. Видання адресоване шанувальникам українського поетичного слова. Видавництво „Просвіт“, Дрогобич, 2009 рік.

Володимир Рожко. „У пащі диявола“. Історико-краєзнавчий нарис. Низка споминів автора про дисидентський рух на історичній Волині 60-80-их років XX ст. Видавництво ВАТ „Волинська обласна друкарня, Луцьк, 2009 рік.

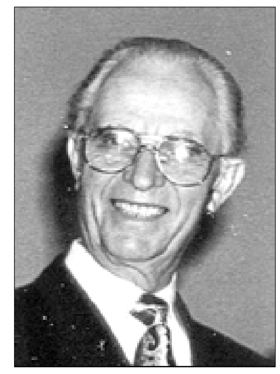
Петро Матула. „Історія пам'ятника Митрополитові Василеві Липківському“. В книжці описана історія будування пам'ятника від зародку ідеї до його посвячення у 1983 році в осередкові Української Православної Церкви в США у Савт-Бавнд-Брук, Ню-Джерзі. Вашінґтон, 2009 рік.

Михайло Романюк. „Петро Федун — „Полтава“ — провідний ідеолог ОУН та УПА“. Літопис УПА. Серія „Події і люди“, книга 6. Видання присвячене життю та діяльності одного з керівників збройного підпілля ОУН та УПА. На основі архівних документів висвітлено процес формування світоглядних позицій, національно-патріотичних переконань та творчої спадщини ідеолога. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Львів, 2009 рік.

Анатоль Камінський. „Пролог“ у холодній війні проти Москви. (Продовження визвольної боротьби із-за кордону). Відомості про непересічне, справді феноменальне явище українського визвольного руху 1950-1980-их років на еміґрації. Видавництво „Гадяч“, Полтавська область, 2009 рік.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

Ділимося сумною вісткою, що 26 серпня 2009 р., проживши 85 літ, відійшов у вічність дорогий
МУЖ і БАТЬКО

св. п.

ПЕТРО БАРТКІВ

нар. 4 червня 1924 р. в Березовиці, Україна.

П. Бартків був власником фірми „Wilbart, Inc.“ і „Peter Bartkow Tayloring“ у Вілмінґтоні, Дел. Після переїзду на Флориду став членом Української Баптистської Церкви у Норт-Порті.

Похорон відбувся у вівторок, 1 вересня 2009 р. із Farley Funeral Home у Норт Порті на цвинтар Venice Memorial Garden.

У смутку залишилися:

дружина – АННА
доньки – ЛЮДМИЛА з мужем ДЖОРДЖ МАЛМБЕРҐ
– ҐЛОРІЯ з мужем БРУС БАРТОВ

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Ukrainian Baptist Theological Seminary, P.O. Box 7951, North Port, FL. 34290.

З великим болем і жалем повідомляємо, що 26 серпня 2009 р., на 101–му році трудолюбивого життя, відійшла у Божу вічність наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

св. п.

проф. АНАСТАЗІЯ ОҐРОДНІК-ЖИЛАВА

суспільна діячка, професор музики, член учительского складу Українського Музичного Інституту, керівник хорів та довголітня членка 43-го відділу Союзу Українок Америки.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29 серпня 2009 р. в церкві Царя Христа у Філядельфії, а опісля на цвинтарі св. Марії у Факс-Чейс, Па.

Залишені у смутку:

Доньки – РОКСОЛЯНА ОҐРОДНІК-ГАРАСИМОВИЧ
Лідія – ЖИЛАВА-КУРОПАСЬ з чоловіком БОГДАНОМ
Син – РОМАН ЖИЛАВИЙ з дружиною АЙЛІН
Внуки – МАРКО ГАРАСИМОВИЧ
– АРЕТА ГАРАСИМОВИЧ-ДОЙЛ з чоловіком ДАНИЛОМ
– АДРІЯН КУРОПАСЬ з дружиною КЕРІН
– ДОРІЯН КУРОПАСЬ з дружиною НАТАЛКОЮ
– РОМАН ЖИЛАВИЙ, мол. з дружиною ТЕРІ
– НАДЯ ЖИЛАВА-ПРОКТОР з чоловіком ДЖЕФОМ
– ТЕД ЖИЛАВИЙ
і дев'ятнадцять правнуків

За присутність на похоронних відправах, вислови співчуття, пожертви і слова розради складаємо нашу щиру подяку.

Вічна Її Пам'ять!

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Ділимося сумною вісткою, що
1 липня 2009 р. в Гамільтоні, Онтаріо, на
95-му році життя відійшов у вічність наш
найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

інж. РОМАН ГОРНИЧ

нар. 30 травня 1915 р. у Львові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 липня 2009 р. в Українській католицькій церкві св. Духа в Гамільтоні, а відтак на цвинтарі св. Володимира в Oakville, Онтаріо, Канада.

У глибокому смутку залишені:
дружина – ДАРІЯ (з дому ЦІХОВЛЯС)
дочка – МАРТА ГУМЕНЮК з мужем ОРЕСТОМ
син – д-р АДРІЯН з дружиною ІРИНОЮ (з дому МАКОГОН)
внуки – ДАМ'ЯН
– РЕНАТА
– МАРКІЯН
та ближча і дальша родина у Львові і в Празі.

Вічна Йому пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що
11 серпня 2009 р. відійшов у вічність

СВ. П.

МИРОН ДАХНІВСЬКИЙ

нар. 30 вересня 1926 р.

Похорон відбувся в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаґо. Похований на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо.

Діти - МАРІЧКА ТКАЧУК з мужем РОМАНОМ та синами МАРКОМ, ОЛЕСЕМ й АДІКОМ
- РОСТИК
- ОЛЯ ҐИЛЕСПІ з мужем РОБЕРТОМ та дітьми НАТАЛКОЮ, ДАНЧИКОМ, ГРИЦЬОМ і НІНОЮ
- ЯРО з дружиною МАРУСЕЮ і дітьми АДЬОМ і ЛЕСИКОМ
- НАТАЛКА

Вічна Йому Память!

Ділимося сумною вісткою, що 30 липня 2009 р. відійшла у вічність
на 95-му році життя наша найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

СВ. П.

АНАСТАСІЯ МАРІЯ СМЕРЕЧИНСЬКА

Громадська діячка, співосновниця, перша і почесна Голова 47 Відділу СУА, почесна членка СУА, співосновниця Пластової станиці в Рочестері, Н. Й.

Одержавши ступінь Master degree в Рочестерському університеті, учителювала в публічній школі протягом 23 років та в школі українознавства. Давала домашні лекції української мови охочим вивчити мову.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 3 серпня 2009 р. в церкві св. Йосафата та на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

Залишені в глибокому смутку:
Сестра – МИРОСЛАВА ПРИЙМАК із синами
Сестрінок – БОГДАН з родиною
Сестрінок – ЯРОМИР з родиною

Вічна Їй пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що несподівано відійшов
у вічність 23 липня 2009 р. наш дорогий
БРАТ, ВУЙКО і СТРИЙКО та прибраний БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

ВОЛОДИМИР ДАНИЛІВ

Український Ветеран
нар. 20 серпня 1920 р. у Германовичах коло Перемишля.

Залишені в смутку:
сестри – ЛЮБОМИРА МОКІЙ з родиною
– БОГДАННА з мужем МИХАЙЛОМ БЕРЕЖАНСЬКИМ та родиною
брат – МИРОН ДАНИЛІВ з дружиною ЯДВІҐОЮ та родиною в Польщі
братанок – ЮРІЙ ДАНИЛІВ з родиною
пасербиці – ВЕРОНІКА з мужем ЕРІКОМ ПОЛ та родиною
– МАРҐАРЕТА з мужем ЙОСИФОМ СНЕЛЛЬ та родиною
ближча і дальша родина в США, Канаді та Польщі.

Сердечну подяку складаю о. Михайлові Мищуку, Вотервліт, за уділення в шпиталі Найсвятіших Тайн.

Щира подяка пароховi катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії о. Іванові Демківу за відправи і похоронення тіла, яке спочило на Сонсет Меморіял Парк, Па.

Рівнож дуже дякую усім жертводавцям: на „Вісті Комбатантів“
Тетяна Артимишин Данилів, Ліда і Зенон Завадович, Микола і Марія Бойчук, Ігор і Марійка Кігічак, Надія Хома, Юрій Данилів, Петро і пані Кондрат, Любомира Мокій. Разом зібрано 230 дол.

На Український Науковий Культурний Центр:
Любомира Мокій, Феуронія Кошикар, Доротея Мокей, СУА 99 Відд., Юрій Данилів. Разом зібрано 245 дол.

На Служби Божі:
Люба Мокій, Богданна Бережанська, Анн Мокей, Кат. і Семен Ксенич, Уляна і Олег Омецінські, Галя і Володимир Кошикар.

Щиросердечна подяка усім. Хай Всевишній Господь винагородить сторицею.

В 40 ДЕНЬ СМЕРТИ
1 вересня 2009 р. були відправлені Літургії:
в церкві св. о. Миколая, Вотервліт, Н. Й. о год. 9-ій ранку,
в Катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, о год. 8-ій ранку.
Прошу о молитви за спокій Його душі!

Сестра Любомира з родиною

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@comcast.net

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.
51 Upper Montclair Plaza, Suite 29
Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIO03562

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Ярослав Лемеґа
Архітектор, проєктант/будівельник житлових і комерційних будинків.
Тел.: 732-872-2512
Обслуговує ціле Ню-Джерзі.

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Концерт пісень В. Івасюка.
Apon – 7825. Палац „Україна" в Києві.
17 річниця Незалежности 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна" 7811/7823 VHS-DVD

Українська книгарня в Торонто.
Історичні книжки, мемуари, шкільна література, книжки для дітей. Українські фільми та музика. Вишиті сорочки та футболки, хустини з Японії. Безкоштовна висилка по Канаді та США.
Адреса книгарні і вебсайт:
Тел.: 416-236-5890 • www.bukvastore.com

• ДО ВИНАЙМУ •

Дівчина шукає житло. Потрібна кімната у багатоповерховому будинку з ліфтом або перший поверх. Будь ласка телефонуйте за номером:
(717) 371-1220 Софія

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
Ремонтуємо і переробляємо хати, п о м е шкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпахлювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

DNIPRO CO.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

• НА ПРОДАЖ •

Дім близько Союзівки і українських церков – 2 спальні, 2 лазнички, ґараж, бальконі/веранда. Велика посілість. Викінчена півниця з кухнею і лазничкою.
Тел.: 561 309-5908 або 845 210-3593

В Кетскільських горах продається житловий будинок: 3 спальні, 2 лазнички, великий бейсмент, гараж на 2 авта, 1.3 акра землі.
Тел.: (845) 626-3551 або (845) 553-0498

• ПРАЦЯ •

Чоловік шукає працю по догляду за чоловіком старшого віку і домашніх робіт.
Тел.: (862) 216-4300

KANTOR Телебачення

Міжнародні телефонні дзвінки:

- найнижчі ціни
- найкраща якість
- без жодних прихованих оплат

- 16 Українських каналів
- 16 Російських каналів
- Кошт одного каналу - менше $ 1.00

Don't waste your time - call us & start saving today!

New York: 347-230-5850
Chicago: 773-751-2318
Philadelphia: 215-689-8076
Toll free: 1-877-848-6376
www.kantor.ca
telecom@kantor.ca

MINUTES OF THE 36th REGULAR CONVENTION OF THE

THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

AT SOYUZIVKA, Kerhonkson, N.Y.

Friday, May 26 through Monday, May 29, 2006

ПРОТОКОЛ 36-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЯКА ВІДБУЛАСЯ НА ОСЕЛІ

СОЮЗІВКА, Кергонксон, Ню Йорк

Від п'ятниці 26-го до понеділка 29-го травня, 2006 р.

Відкриття 36-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу відбулося перед пам'ятником Тарасові Шевченкові, патрона УНСоюзу, біля Головного будинку на оселі УНСоюзу, Союзівка. Ведучий Роман Гаврилюк, член Конвенційного комітету, проголосив внесення прапорів. Прапороносці Василь Лучків, Матвій Козяк, Мирон Ґрох внесли американський, український і канадський прапори. Люба Яблонська привітала делеґатів традиційними для українців хлібом і сіллю. Солістка Святослава Качарай виконала гимни США, Канади та України. З коротким словом привітання виступив предсідник Українського Народного Союзу Стефан Качарай. Жінки члени Головного уряду Марта Лиско, Христя Е. Козак, Рома Лісович та Ґлорія Горбата зложили квіти до підніжжя пам'ятника засновнику Українського Народного Союзу о. Григорію Грушці. Після цього всі делеґати перейшли до головної залі.

ПРОГРАМА

36-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, яка відбулася на оселі, Союзівка, Кергонксон, Ню Йорк, Від 26-29 травня, 2006 року. Пятниць'я, 26-го травня 2006 р., 10:30 год. ранку.

36-ої ЗВИЧАЙНОЇ Конвенції УНСоюзу

1. Відкриття Конвенції
2. Звідомлення Вирифікаційної комісії
3. Прийняття Конвенційної програми
4. Прийняття протоколу 35-ої Конвенції
5. Вибір:
   а. Конвенційної президії в складі – Голови та (2) двох заступників
   б. Виборчої комісії у складі 11 членів
   в. Комісії просьб у складі 5 членів
   г. Секретарської Комісії у складі 6 членів
6. Покликання Пресової Комісії, Резолюційної Комісії та двох дверників
7. Звідомлення членів Екзекутивного Комітету:
   Предсідник, Стефана Качарая (Від. 25)
   Першого заступника, Марти Лиско (Від. 63)
   Другого заступника, Евгена Іванціва – упокоївся 2006 р.
   Директора на Канаду, Альберта Качковського (Від. 444)
   Головного Секретаря, Христини Е. Козак (Від. 134)
   Касира, Роми Лісович (Від. 25)
8. Звідомлення членів Контрольної комісії:
   Зенона Голубця (Від. 358)
   Олександра Серафина (Від. 175)
   Ярослава Завійського (Від. 155)
9. Звідомлення радних:
   Євгена Осціславського (Від. 234)
   Осипа Гаврилюка – зрезиґнував
   Степана Гавриша (Від. 83)
   Василя Лучкового (Від. 16)
   Мирона Пилип'яка (Від. 496)
   Варки Бачинської – зрезиґнувала
   Василя Ліщинецького (Від. 240)
   Павла Прінька (Від. 83)
   Андрія Скиби (Від. 399)
   Михайла Куропася (Від. 20)
   Мирона Ґроха (Від. 461)
   Ґлорії Горбатої (Від. 414)
10. Звідомлення головного редактора Свободи: Ірени Яросевич
11. Звідомлення головного редактора "The Ukrainian Weekly": Роми Гадзевич
12. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття.
13. Звідомлення Статутової Комісії дискусія та схвалення змін.
14. Дискусія: Пляни розвитку Союзівки
15. Дискусія: Стан Діяльности УНСоюзу в Канаді
16. Дискусія: Накреслення майбутности УНСоюзу
17. Звідомлення Фінансової Комісії та визначення висоти запорук і платень екзекутиві
18. Вибір Головного Уряду УНСоюзу
19. Звідомлення Комісії Просьб, дискусія та ухвали
20. Звідомлення Секретарської Комісії, дискусія та ухвали
21. Резолюції та рекомендації для добра організації
22. Різні справи
23. Закриття Конвенції

1. ВІДКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

<u>Стефан Качарай (Від. 25) предсідник</u>, на головні залі Союзівки, на Веселці, відкрив 36-ту Конвенцію в двох мовах – англійській та українській. Зокрема, він сказав – "Шановні делеґати, члени Головного Уряду, гості та дорогі члени УНСоюзу! Дозвольте мені і тут, у залі рідної Союзівки, ще раз привітати усіх вас з початком 36-ої Конвенції УНСоюзу і висловити мою надію і надію всього Екзекутивного Комітету на те, що нас з вами привело сюди щире бажання відверто і відповідально обговорити наші найголовніші проблеми, привела віра, що ці проблеми нашими спільними силами можна успішно розв'язати. Тому я, найперше, закликаю усіх присутніх в цій залі відчувати себе протягом нашого з'їзду тісною громадською родиною, відчувати єдність, бо вона є головною запорукою, що Конвенції залишиться в нашій 112-літній історії світлою і мудрою сторінкою. Єдність завжди була в основі керування нашої забезпеченевої братської організації і як 112 років тому незабутній наш діяч чільний засновник Свободи і УНСоюзу о. Григорій Грушка писав, що одна людина не може допомогти всім, але всі можуть допомогти одній людині, так і я сьогодні сподіваюся на щиру допомогу від вас усіх.

В історії нашої організації кожна Конвенції мала своїм обов'язком запроваджувати важливі, продиктовані новим часом і новими умовами зміни, необхідні для добра УНСоюзу і для його майбутнього і ми з вами також будемо вирішувати, які зміни є необхідні і доцільні. Кожна наша Конвенції відповідала на запитання - Де ми тепер є?

Якою силою володіємо? Як її надалі найефективніше використати? - Також і ми сьогодні не повинні відводити очей від нашої дійсности і від усіх її успішних і проблематичних сторін. Перед нами багато праці і важливих завдань. То ж дай нам, Боже, в єдності і вірі здійснити цю працю і розв'язати ці завдання.

А тут я ще хочу, щоб ви зрозуміли, що успіх нашої Конвенції нашої установи, без огляду на те, в якій місцевості вона відбувається, у великій мірі залежить від місцевого Конвенційного Комітету, до якого входять усі члени нашої Союзової громади. Тому від імені Головного Уряду УНСоюзу і вас, шановні делеґати, дозвольте скласти на руки голови Конвенційного Комітету Оксани Тритяк щиру подяку, як їй, так і всім членам Комітету, які своєю працею багато спряли тому, щоб ця Конвенція відбулася успішно і щоб залишила для нас приємні спогади на довгі роки. Пам'ятайте, що це є перший раз в історії УНСоюзу, що Конвенція відбувається в Карпатах – на клаптику української землі, і я думаю, що, може, це дасть приклад іншим організаціям, щоб так само тут приїжджали на свої конвенції. Нашим прикладом ми зможемо показати українській громаді і, може, неукраїнській, що тут є дуже зручне місце, де можна і попрацювати і гарно забавитися. Управитель Союзівки, Нестор Паславський, додав багато зусиль та сили до того, щоб Конвенція так почалося. Його тут немає тепер, він працює, а ми вдячні йому за добру працю.

<u>Стефан Качарай (Від. 25) предсідник</u> попросив о. диякона Мирона Ткача відмовити молитву.

<u>о. диякон Мирон Ткач (Від. 39)</u> запропонував присутнім заспівати Христос Воскрес! о. дияком Ткач попросив у Господа продовжити опіку і дальше надати своє благословення на УНСоюз, як прекрасну організацію, створену людьми для блага людей більше сто років тому, просив також благословити членів УНСоюзу на добру, успішну, самовіддану працю на благо цієї організації. Амінь.

<u>Стефан Качарай (Від. 25) предсідник</u> подякував отцеві дияконові Миронові

Ткачукові за проведення молитви. С. Качарай назвав всіх померлих членів Головного Уряду УНСоюзу та голів Відділів, які відійшли у Божу Вічність протягом останніх чотирьох років. УНСоюз зазнав великих втрат в людях, які дали багато зі свого життя для УНСоюзу, які його збудували і ним керували. Він вичислив осіб, які відійшли в другий світ за останніх чотири роки.

Стефан Качарай (Від. 25) предсідник – просить присутніх вшанувати пам'ять членів УНСоюзу, які померли протягом останніх чотирьох років. Учасники Конвенції вшанували пам'ять членів УНСоюзу хвилиною мовчання.

ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ

ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ

Іван Телюк – колишній головний заступник предсідника – 2002 році
Йосиф Лисогір – колишній предсідник УНСоюзу – 2006 році
Євген Іванців – другий заступник предсідника – 2006 році
Ґеневєфа Жеребняк – колишній головний заступник предсідника – 2006 році

ЧЛЕНИ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Василь Дідюк – 2003 році
Василь Пастушок – 2004 році

РАДНІ

Анна Гарас – 2003 році
Ґелен Олек-Скат – 2004 році
Варка Бачинська – 2005 році
Текля Мороз – 2005 році

СЕКРЕТАРІ ВІДДІЛІВ

2002 році	
Євстахія Мілянич	Від. 450
Беті Панків	Від. 237
Ярослав Кришталович	Від. 222
Михайло Кігічак	Від. 496
Володимир Зацерковний	Від. 439
Стефанія Федик	Від. 292
Богдан Піщак	Від 88/477
Іван Пиндус	Від. 39
Джон Бабин	Від. 168
Юрко Юрків	Від. 130
2003 році	
Михайло Турко	Від. 63
Богдан Семків	Від. 240
Михайло Шпонтак	Від. 204
Стефан Колодруб	Від. 137
Марія Галущак	Від. 70
Іван Ґавалюх	Від. 381
2004 році	
Алекс Скібіцький	Від. 285
Ольга Літепло	Від. 361
Василь Фіцик	Від. 380
Волтер Варшона	Від. 266
Петро Тимків	Від. 458
2005 році	
Марія Кульчицька	Від. 8
Юрій Гаврищків	Від. 283
Василь Осадчук	Від. 172
2006 році	
Роман Форостина	Від. 293

Екзекутивний Комітет призначив, згідно з статутом УНСоюзу наступних делеґатів до Конвенційних Комісій.

Статутова Комісія:

1. Богдан Добощак (Від. 59)	Округа Конектікут
2. Микола Бобечко (Від. 102)	Округа Клівленд
3. Лонгин Старух (Від. 172)	Округа Албані
4. Оксана Лопатинська (Від. 194)	Округа Ню Йорк
5. Олександер Кізак (Від. 465)	Округа Монтреал, Канада

Верифікаційна Комісія:

1. Юліян Котляр (Від. 42)	Округа Північний Ню Джерзі
2. Стефанія Гаврилюк (Від. 88)	Округа Албані Ню Йорк
3. Анна Слободян (Від. 88)	Округа Албані Ню Йорк
4. Павло Фуґа (Від. 269)	Округа Центрального Ню Джерзі
5. Мирон Кузьо (Від. 277)	Округа Конектікут

Фінансова Комісія:

1. Володимир Козіцький (Від. 8)	Округа Ню Йорк
2. Славко Тисяк (Від. 13)	Округа Албані
3. Ґлорія Пашен (Від. 125-220)	Округа Чікаґо
4. Михайло Грицик (Від. 161)	Округа Пітцбурґ
5. Йосип Чабон (Від. 242)	Округа Шамокін

2. ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

До складу Верифікаційної Комісії входили: Юліян Котляр (Від. 42), Стефанія Гаврилюк (Від. 88), Анна Слободян (Від. 88), Павло Фуґа (Від. 269), Мирон Кузьо (Від. 277).

Мирон Кузьо (Від. 277) голова Верифікаційної Комісії, повідомив, що Верифікаційна Комісія перевірила аплікації делеґатів і заступників на 36-ту Конвенцію УНСоюзу. Він ствердив, що все є згідно зі Статутом УНСоюзу. Подав – присутніх 17 членів Головного Уряду, 84 делеґатів і 2 заступників, присутній був один делеґат котрий неміг голосувати.

3. ПРИЙНЯТТЯ КОНВЕНЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

Стефан Качарай (Від. 25) предсідник звернув увагу присутнім, що Конвенційну Програму, яку вони мають перед собою, схвалив Екзекутивний Комітет на останній нараді і запропонував прийняти цю програму.

Роман Куропась (Від. 20) подав внесок ухвалити Конвенційну Програму так, як була представлена.

Славко Тисяк (Від. 13) підтримав внесок

Дискусія –

Андрій Скиба (Від. 399) радний запитав в який день будуть фінальні вибори.
Стефан Качарай (Від. 25) відповів, що вибори відбудуться в понеділок.

Внесок прийняття Конвенційної Програми як подана прийнято одноголосно.

4. ПРИЙНЯТТЯ ПРОТОКОЛУ 35-ої КОНВЕНЦІЇ

Стефан Качарай (Від. 25), предсідник попросив головного секретаря Христину Е. Козак подати інформації до цієї точки.

Христина Е. Козак (Від. 134), головний секретар по'яснила і перепросила, що виготовлення протоколу 35-ої Конвенції, який тепер подано для ознайомлення всім делеґатам тривало так довго. Секретарі попередної Конвенції пропустили багато інформацій і треба було переписувати протокол. Щоб такі проблеми уникнути на цій Конвенції Екзекутива приготувалася так, що є можливість записати протокол на магнітофонні та на відео. Вз'ято також до секретарювання україномовного і англомовного секретарів. То є надія, що протокол цієї Конвенції може бути виготовлений протягом 6-ти місяців.

Роман Куропась (Від. 20), подав внесок прийняти протокол 35-ої Конвенції, так як був написаний.

Михайло Козюпа (Від. 76), підтримав внесок.

Внесок прийняти протокол 35-ої Конвенції перешов більшістю голосів – один голос стримався.

5. ВИБІР

5-а. Конвенційної президії в складі голови та двох заступників
5-б. Биборчої Комісії у складі 11 членів
5-в. Комісія Просьб у складі 5 членів
5-г. Секретарська Комісія в складі 6 осіб

5. ВИБІР – а

а – Вибір членів до Конвенційної президії в складі голови та двох заступників:

Ольга Марущак (Від. 82) подала кандидатуру Тараса Шмаґалу ст. (Від. 358) член на голову Конвенційної президії, а на заступників Василя Колодчина (Від. 94) і Михайла Савківа (Від. 57-16).

Стефа Гаврилюк (Від. 88) підтримала внесок О. Марущак.

Василь Лучків (Від. 16) радний подав внесок закрити список запропонованих на президію Конвенції.

Роман Куропась (Від. 20) підтримав внесок.

Внесок обрати на президію Конвенції УНСоюзу Тараса Шмаґали ст (Від. 358) на голову, Василя Колодчина (Від. 94) та Михайла Савківа (Від. 57-16) на заступників – прийнято одноголосно.

Тарас Шмаґала, су. (Від. 358) предсідник президії дякує за високе довір'я, просить до злагоди і взаємнорозуміння. Підкреслює важливість нинішньої Конвенції для майбутнього УНСоюзу та про полагодження справ, запланованих на Конвенцію заради майбутнього. Упевнює, що буде слідувати Статут нашої організації. Повідомляє, що він буде вживати, в основному, англійську мову, розуміє українську мову і просить повідомляти, як щось буде незрозумілим для учасників Конвенції. Його заступники радо можуть перекласти незрозуміле на українську мову. Пропонує кожному, хто буде брати участь представити себе по іменно і подати число Відділу для протоколу. Для взаєморозуміння і вияснення правил Статуту УНСоюзу, предсідник Конвенції пропонує особу адвокат-судя парламентариста – Андрія Шуля. А. Шуль знає закони і правила Статуту та "Robert's Rule of Order" та інші правила стосовно проведення Конвенції і зможе допомогти в ситуаціях, якщо виникнуть якісь непорозуміння.

6. ПОКЛИКАННЯ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ – РЕЗОЛЮЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ТА ДВОХ ДВЕРНИКІВ

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії виголосив прізвища делеґатів.

Пресової Комісії:

Зенон Василькевич (Від. 174), Рома Гадзевич (Від. 287-340), Омелян Твардовський (Від. 214-353), Віра Кривий (Від. 174).

5. ВИБІР – б

б – Вибір членів до Виборчої Комісії в складі 11 членів:

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії, попросив пропонувати кандидатів до Виборчої Комісії.

1. Марта Лиско (Від. 63) заступник пред. УНС – запропонувала Христину Бродин (Від. 27)

2. Уляна Процюк (Від. 397), Богдана Одежинського (Від. 216)

3. Рома Гадзевич (Від. 287-340), Надю Салабай (Від. 155)
Рома Гадзевич (Від. 287-340), Михайла Козюпу (Від. 76) відмовився
Оксана Тритяк (Від. 25), Маю Лев (Від. 5) відмовилася
Роман Куропась (Від. 20), Миколу Філь (Від. 13) відмовився

4. Мирон Ґрох (Від. 461) радний, Ігора Кобеля (Від. 412-498)

5. Віра Плавущак (Від. 432), Сисілію Качковську (Від. 444)

6. Христина Е. Козак Гол.Секретар, Богдана Добощака (Від. 59)

7. Славко Тисяк (Від. 13), Стефана Лис'яка (Від. 283-355)

8. Андрій Скиба (Від. 399) радний, Оксану Козяк (Від. 47)
Роман Куропась (Від. 20), Ольгу Марущак (Від. 82) відмовилася

Оля Черкас (Від. 381), Барбару Крупу (Від. 325-226) відмовилася
Оксана Тритяк (Від. 25), Славу Комічак (Від. 96) відмовилася
Богдан Кукуруза (Від. 399), Ґлорію Пашин (Від. 125-220) відмовилася

Микола Філь (Від. 13) запитав чи можна кандидувати на радного, якщо увійти до складу Виборчої Комісії. Головуючий відповідає НІ. Микола Філь відмовився увійти до складу Виборчої Комісії. Відмовилися також Михайло Козюпа, Мая Лев. Потрібно обрати ще трьох кандидатів до Виборчої Комісії.

9. Оксана Тритяк (Від. 25), Оксану Лев (Від. 5)
10. Славко Тисяк (Від. 13), Романа Куропася (Від. 20)
11. Богдан Кукуруза (Від. 399), Андрія Гречака (Від. 76)
Богдан Кукуруза (Від. 399), Петра Пителя (Від. 139-66) відмовився
Михайло Савків (Від. 57-16), Володимира Козіцького (Від. 8) відмовився

Зачитано список номінованих 11 кандидатів до Виборчої Комісії котрі були вибрані одноголосно.

1. Христина Бродин (Від. 27)
2. Богдан Одежинський (Від. 216)
3. Надя Салабай (Від. 155)
4. Ігор Кобель (Від. 412)
5 Сисилія Качковська (Від. 444)
6. Богдан Добощак (Від. 59)
7. Стефан Лисяк (Від. 283-355)
8. Оксана Козяк (Від. 47)
9. Оксана Лев (Від. 5)
10. Андрія Гречака (Від. 76)
11. Роман Куропась (Від. 20)

5. ВИБІР – в

в. Комісія Просьб у складі 5 членів:

Роман Куропась (Від. 20) запитав, чи можна вибирати до Комісії Просьб членів Екзекутиви – відповідь – НІ.

1. Роман Куропась (Від. 20) запропонував, **Зеню Серафин (Від. 175)**
2. Оля Черкас (Від. 381), **Джуліяна Пішку (Від. 385-368)**
3. Богдан Одежинський (Від. 216), **Уляну Процюк (Від. 397)**
4. Рома Гадзевич (Від. 287-340), **Любу Кеске (Від. 257-307)**
5. Роман Куропась (Від. 20), **Ірену Прийму (Від. 292)**

Ґлорія Горбата (Від. 414) радна, **Марійку Антонишин (Від. 414) відмовилася**

Тарас Шмаґала (Від. 358) ст. предсідник президії запропонував перед голосуванням за кандидатів до Комісії Просьб зробити вибір кандидатів до Секретарської Комісії у складі 6 осіб.

5. ВИБІР - г

г. Секретарська Комісія у складі 6 осіб:

1. Ґлорія Горбата (Від. 414) радна, **Джуді Гаврилюк (Від. 360)**
2. Мирон Ґрох (Від. 461) радний, **Анну Бурій (Від. 402-466)**
3. Ґлорія Пашен (Від. 125-220), **Іллю Матіяша (Від. 120)**
4. Христина Е. Козак, Головний Секретар, **Оксану Тритяк (Від. 25)**
5. Рома Гадзевич (Від. 287-340), **Мотрію Мілянич (Від. 450-241)**
6. Тимко Бутрей (Від. 164-162), **Михайла Захарка (Від. 349)**

Ґлорія Горбата (Від. 414) радна, Ґлорію Пашен (Від. 125-220) відмовилася
Рома Гадзевич (Від. 287-340), Марію Осціславську (Від. 234) відмовилася

Богдан Одежинський (Від. 216) попросив подати надрукований список осіб обраних до всіх комісій та комітетів.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії повідомив, що списки будуть друковані і буде подано інформації про кожного члена. Запропонував проголосувати за номінованих кандидатів до Комісії Просьб і до Комісії Секретарської

За список запропонованих кандидатів до Комісії Просьб (5-в) і Секретарської Комісії (5-г) проголосовано одноголосно.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії подав номінації двох дверників: Михайла Богдана (Від. 133-338) та Доналда Горбатого (Від. 414).

Славко Тисяк (Від. 13) висловив своє бажання, щоб при оформленні списків обраних делеґатами Конвенції членів різних комісій для ознайомлення, добре було б помістити не тільки короткі інформації про них а і фото.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії пояснив, що йому було запропоновано перенести вибори Резолюційної Комісії на кінець цієї сесії, а для цього потрібно провести окреме зібрання, можливо в неділю. Тому, що вибори Резолюційної Комісії, Точка #6, є справою важливою і потребує часу, головуючий просив обдумати пропозиції і пропонувати кандидатури до Резолюційної Комісії саме на тому, додатковому зібранні. Запропнував перейти до точки #7 – Звідомлення членів Екзекутивного Комітету. По'яснив порядок і запросив Марту Лиско до звідомлення.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Предсідник	Стефан Качарай
Перший заступник	Марта Лиско
Другий заступник	+ св. п. Евген Іванців
Директор на Канаду	Альберт Качковський
Головний Секретар	Христина Е. Козак
Касир	Рома Лісович

Віра Крива (Від. 174) запитала чи є делеґат в цій залі що не розуміє української мови. Просить підняти руки хто не розуміє, хоче знати чому все проходить англійською мовою

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відповів, що розуміє хвилювання делеґата Віри Кривої. Він додав, що він розуміє українську мову, але не володіє нею настільки досконало, щоб вільно висловлювати необхідні думки відповідно до процедури Конвенції.

Марта Лиско (Від. 63) перший заступник предсідника по'яснює, що президія Конвенції вже була ухвалена делеґатами. Обидва заступники предсідника президії досконало володіють обидвома мовами.

Богдан Кукуруза (Від. 399) вірить що ми принижуємо самі себе де ходить про українську мову. Підкреслює, що інші нації в Америці шановливо ставляться до соєї мови і культури.

Оля Черкас (Від. 381) по'яснила, що це її перший раз делеґаткою на Конвеції, але знає, що старші українці, які почали цю організацію, мову мали за найважливіше, що треба берегти. Звичайно треба провадити обома мовами, щоб усі розуміли, але треба пам'ятати, що ця організація називається – Український Народний Союз.

Михайло Савків (Від. 57-16) заступник предсідник президії, розуміє всі турботи щодо справи мови. Запевняє, що крім предсідника є двох заступників котрі володіють обидвома мовами.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Марта Лиско (Від. 63) перший заступник предсідника дякує всім делеґатам, що втретє вибрали її до Екзекутиви УНСоюзу. ЇЇ роля змінилася у великій мірі, бо як головний секретар вона працювала щодня в канцелярії, а як перший заступник предсідника вона працює в терені. На попередні Конвенції було сказано що є внутрішня Екзекутива та і зовнішня Екзекутива. Вона мала нагоду працювати в обидвох екзекутивах. Нагадує, що як люди дають себе вибирати до уряду, повинні мати те саме завдання, чи вони працюють в канцелярії, чи вони працюють на вибранім пості в терені між громадою.

Вона за минулі 4 роки зорганізувала понад 22 членів, понад мільйон долярів забезпечення. Пропонує кожному новому членові Головного уряду так само приєднати нових членів – нагадує, що наша організація це членська організація.

(**2**) Члени Головного уряду були втягненні в внутрішні пролеми союзу і немали так багато змоги брати участі в терені. Вона хотіла поширити свою діяльність в терені. Вона мешкає в Вашинґтоні де має добре поле до попису. Вона тісно працювала з посольством України. УНСоюз з ними мали різні спільні програми. Одна зних це програма на Союзівці для родин які всиновили дітей з України. Ці чужинці, які нічого не мають спільного з українцями крім того, що адоптували дітей з України радо довідувалися про українську культуру та звичаї. В співпраці з Головною Канцеляріею УНСоюзу, Союзівкою та амбасадою дали цим родичам можливість перебувати на Союзівці, пізнати українську культуру своїх дітей і з яких обставин прийшли їхні діти. Ця програма дуже добре була прийнята усіма.

(**3**) Під час цієї каденції М. Лиско старалася тісно працювати з членами Екзекутиви. Старалася їх підтримувати в різних справах та співпрацювати з ними Коли вони від неї щось вимагали, чи то поради чи виконати проєкт вона старалася все виконати. Потрібно нам усім співпрацювати щоб вирішити та усунути нашій проблеми. В нашій 112 річній історії, все були якійсь проблеми але спільно та рішучо для добра нашої установи ми все розвязували їх. М. Лиско вірить, що і тепер спільними силами і з співпрацею ми розвяжемо наші проблеми.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії надає слово гостю 36-ої Конвенції УНСоюзу президенту "National Fraternal Congress of America," Fred Grubbe.

Fred Grubbe, president of "National Fraternal Congress of America", Фред Ґрубей, запевнив всіх присутніх делеґатів 36-ої Конвенції УНСоюзу, що йому надзвичайно приємно брати участь в цій Конвенції і щиро подякував Стефанови Качараєві за його запрошення.

Mr. Grubbe's Address to the delegates of the Convention:

"Four years ago I had the privilege of addressing you at Chicago at your last quadrennial meeting and I was touched by the courtesy extended to me. It was no different last night. The dinner was wonderful. Oksana Trytjak has done a terrific job of taking care of me. Thank you very much, in such a beautiful scenic location.

The National Fraternal Congress of America is the trade association for all fraternal benefit societies in America and our focus is on advocacy on behalf of all fraternals in the United States as well as communication, education and general information.

Since January of 2005 we have been engaged in battle with the Federal government to preserve the Federal 501 © (a) Tax exception that was granted to fraternal benefit societies, coincidentally in 1894, the year of your founding as well. This issue has come up because Congress is looking for revenue in order to pay for extending tax cuts, but also because of these unbelievable deficits that they face. This year I believe that the amount is $300 to $400 billion. And so anywhere they can find revenue they are trying to accumulate it. Twenty years ago they tried to target fraternals for the same purpose. We fought that battle and we won that battle but fraternalists are very modest people. They tend to let the good deeds that they do speak for themselves and they immediately put their heads right back in the sand and for the next 20 years were nearly invisible.

Apparently on Capital Hill once you are on the table, so to speak, they never take you off the table. They just set you aside. And that is what happened. We were told by the Joint Committee on Taxation, which is a committee that supports the House Ways and Means an Senate Finance Committees, that they never forgot about us. They just decided not to go after us until they felt that the timing was right. And so with the big deficits, they felt the timing was right. We fought this immediately. We hired a lobbyist in Washington; we made monthly visits to Capital hill. We met with every member of the Senate Finance Committee or their chief staffer, and we met with 2/3 of the House Ways and Means Committee or their chief staffer, as well as the Committee staffs.

We have an immediate goal. That goal was to stay out of the committee markups that come at the end of the year. We were successful. We were in neither the House Ways and Means, nor the Senate Finance committee mark up bills. So that is the first victory. The Second victory, though, was yet to come, because those two committees' bills go into what is called, a Conference Committee, Senate House-Conference Committee. And they debate about the measures in both bills in order to arrive at a compromise measure that would then take the guise of the Budget Reconciliation Act of 2006.

Unfortunately, true to form, our members of Congress did not get around to doing this, a measure which should have been approved last October. They did not get around to doing this until this month. May 17, President Bush signed it into law. And the goal was not to be in that Conference Committee Report and the subsequent legislation. We were not in the legislation. Two Victories; chalk up two for the good guys.

Now, we are fighting the third battle. In exchange for his support, for this Budget Reconciliation Act, Senate Finance Committee chairman Charles Grassley, Republican from Iowa, received approval from the House and Senate leadership to develop a second tax bill, which is unusual. And in this second tax bill, they are going to put tax

credits that will be extended, such as the Research and Development Business tax credit, but Sen. Grassley is very focused on tax exempt reform and there is a good possibility, that we could be included in that.

However, the House Ways and Means Chairman Bill Thomas does not want to target individuals not for profits. Chairman B. Thomas instead wants comprehensive tax exempt reform and therefore, we will have a battle with them. If they hold true to form, perhaps they can extend it beyond the elections, maybe 2007 or 2008, who knows. So feel pretty good about the position that we are in. This whole episode has taught us an important lesson, that is, taking our light out from the bushel basket. Fraternalists for years have belonged to a culture that does not like to talk about itself. A culture that does not like to shine the light on the good works that they do. And yet it is precisely the reason that they feel comfortable in going after us. The National Fraternal Congress of America has made a decision to go forward with a new Fraternal Recognition program called Fraternalists in Action. This is a program whereby we will recognize fraternal MVP's "Most Valuable Participants" on a weekly basis. And we will be selecting these names based on names give to us by our member societies. Every member society was asked to send us a list of names, the number dependent on the size of their assets and we broke them down into five groups – so every week five new fraternalists will be recognize for their fraternal activity. And then at the end of each month will randomly select one person from each of the five group who will represent the system in Washington, D.C.

They will meet with their representative; they will meet with their two senators, they will meet with the representative in whose district the home office resides. This public awareness program is designed to increase the visibility of individual fraternalists. Fraternalists have thousands and thousand of stories. I look at the audience today and every one of you can come up with a hundred fraternal stories possibly even events and programs in which you possibly participated, and acts of charity, act of volunteerism. That is the story. It is not the lobbyist in Washington, making the case for why we should be tax exempt, it is hooking up the politician with the underground fraternalist.

Now this increased visibility also has a media side. The NFCA generates press releases that it sends to the local hometown paper of the individual being recognized. The newspapers in the hometown of the domiciled society. It gets sent to the members of Congress, to the local state officials, your state representative, your state senator, and the idea is to start publicity. In the first month alone, we kicked this off in the beginning of May, two state legislatures passed resolutions recognizing two fraternal MVP's one in Louisiana and one in Colorado. And that is quite a testament to the value and the importance of publicizing who you are and what you do. And the same will hold true of your society, because every name that we receive will eventually be recognized at some point during the year.

You are the story, and by hooking you up with elected officials; this is what creates visibility; this is what shows them, hands on, why we are entitled to maintain the tax exemption, because of the good that we do. As a system we spend about $400 million every single year on charitable and fraternal programs. As a system we volunteer almost one hundred million hours of time in local communities nationwide. And whether it is money that is set aside for Special Olympics, Habitat for Humanity homebuilding, or a fund raiser to raise money for a specially equipped van to transport the family of a child who is q quadriplegic; that is what fraternalists do, that is who they are. Our program is going to focus attention on them.

For years Join Hands Day has been a day of national service that is supported and sponsored by fraternal benefit societies in America. And that compliments the Fraternalists in Action program. Join Hands – they brought in an estimated thirty to forty thousand people participating. These are incredible numbers, and these are fraternal numbers.

In addition, we have some business issues that we are dealing with. The question of solvency, the solvency of the system. In our commitment at the NFCA, to the survival of the system, not necessarily, the survival of the individual society. For the last two years we have been working with all of our member societies to provide ratios, 25 ratios, based on key financial date provided to us by the member society with a customized analysis that says these are your weak points; these are your strengths; this is what we suggest you work on in order to strengthen your organization. If we were not paying attention to the business side of our operation; the fraternal side simply cannot exist. You have to be solvent; you have to run sound business operations; you have to have strong governance, strong management, but above all, guided by the commitment to fraternalism and to your members.

Much of this will be reviewed over the course of the summer as we look to change our own membership standards introduce new ones to lift up industry, not so much to exclude, but to provide our member societies a list of things that we should be and need to be doing to ensure that they are sound business operations, that are able to sustain and enhance the fraternal side. The NFCA is very proud to represent you and all of its member societies.

We believe that the culture of our system can change and I liken it to a 747. The fraternal benefit system is enormous, but like a 747, it is very slow, very lumbering, and when you turn, it is very gradual. Imagine if a 747 tried to make a turn on a dime, like a fighter jet. It would stall and it would crash. Half the time we are going slowly and incrementally introduce changes. In our long esteemed history fraternals today live in a time of opportunity. It is a time for us to rediscover and reinforce and reinforce our fraternal mission, our purpose and our values, and instill it in the youth that are tomorrow's fraternalists. We have to adapt and change to changing times and never forget and forsake our fraternal purpose, as we look for ways to highlight the good that we do and to emphasize our relevance in today's changing society.

I would like to leave you with these words from the writer C.S. Lewis "You are never too old to set another goal or to dream a new dream" I thank all of you for having me here today. May God bless all fraternalists for their good work and may be bless the United States of America. Thank You."

Михайло Савків, (Від. 57-16) заступник предсідник президії подякував президентові Фред Ґрубей за його присутність на 36-ій Конвенції Українського Народного Союзу за зауваженна, інформації та побажання висловлені в його виступі. М. Савків проголосив продовження звітів, запрошуючи директора УНСоюзу на Канаду Альберта Качковського.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Альберт Качковський, (Від. 444) директор на Канаду привітав делеґатів французькою мовою "Bon jour mes ami". Потім розмовляв українською мовою. Він пояснив, що привітав делеґатів однією з офіційних мов Канади, а це до попередньої теми про дискусію про мову 36-ої Конвенції УНСоюзу. Він по'яснив, що Конґрес Українців Канади – відділ Саскатун, вимагає, що Відділ має зобовязання поважати українську, англійську та ще і француську мови. А. Качковський перевірив хто з делеґатів говорить англійською мовою. Тому що були декотрі делеґати котрі не розуміли української мови а всі розуміють англійську мову, Він продовжував свій звіт англійською мовою. Вітає всіх делеґатів на прекрасному куточку української землі – на Союзівці. Виражає віру в те, що ця Конвенції буде історичною і незабутньою. Просить, щоб делеґати прочитали його писемний звіт. А. Качковський має кілька коментарів про працю УНСоюзу для створення фундації для Союзівки. Члени в Канаді також хотіли б підтримати Союзівку. Протягом чотирьох останніх років він працював як директор УНСоюзу для Канади. Екзекутива УНСоюзу має 6 осіб. Три особи є платні на повний робочий тиждень а три особи добровольцями. Серед добровольців працював А. Качковський.

Ще на попередній 35-ій Конвенції в Чикаґо обговорювалася критична ситуація з членством УНСоюзу в Канаді. Це є болюча тема – йшлося про те, чи УНСоюз буде існувати в Канаді. Якщо втратимо Канаду, то скоро прийде черга і на Америку. Якби УНСоюз ставився до Канади так, як ставиться до Америки, то мабуть можна було б очікувати кращих успіхів.

Ми маємо в Канаді приблизно один мільйон українців. Чи є потенціял для росту УНСоюзу в Канаді? Ентузіасти говорять – ТАК. Друге питання – чи можливо відновити членство УНСоюзу в Канаді ? Відповідь є ТАК! Для цього найбільш важливо мати активну підтримку на цій Конвенції.

Ми потребуємо спеціяльної конференції від наших найкращих провідників УНСоюзу з порадами з їхнього власного досвіду про організаційну працю по обох сторонах ближнього кордону. Треба присвятити для цього спеціяльний плян. Слід тут пригадати бл. п. Теклю Мороз, з Монтреалю, яка у свій час це робила дуже успішно.

УНСоюз в Канаді потребує серйозного ставлення до вибору осіб, які б старанно і самовіддано працювали для цієї організації.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії, просить Христину Е. Козак до слова.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Христина Е. Козак (Від. 134) Головний Секретар привітала всіх делеґатів на клаптику української землі на Союзівці. Просить всіх делеґатів перечитати її звіт котрий був написаний англійською мовою. Має кілька додаткових зауваг. Інформує делеґатів, що вона народжена в Америці і почуває себе американкою та українкою, тому буде говорити двома мовами. Подякувала всім делеґатам 35-ої Конвенції за довір'я і, що обрали її Головним Секретарем УНСоюзу. Від самого початку, як вона почала працювати для УНСоюзу зауважила, що це нелегка праця. На початку працювала для Марти Лиско, колишнього Головного Секретаря, як директор забезпеченевого відділу, так що вона зустрілася віч на віч з багатьма проблемами УНСоюзу.

Вона подякувала секретарям, які прилучилися до УНСоюзової праці в останніх чотирьох роках. Секретарі Відділів є частиною відповіді до тієї проблеми придбання нових членів до УНСоюзу. Секретарі мають велике завдання, приєднувати нових членів. Але на жаль знаходяться між нашими секретарями які протягом десятиріч не приєднали ані одного нового члена. Це не є будуючим для УНСоюзу.

Христина Е. Козак працює для УНСоюзу понад 10 років. Вже бачила три Конвенції і зауважила, що перед кожною Конвенцією є багато руху в придбанню нових членів. Секретарі висилали нові аплікації і був зріст. Але на жаль після Конвенції, все затихає і секретарі перестають посилати нові аплікації. Якщо секретарі можуть придбати нових членів перед Конвенцією, то чому не можна предбати членів по Конвенції? Заохочує всіх секретарів під час року по і перед Конвенцією придбати нових членів.

Подібна проблема є і на Союзівці. Як братська пільга, члени УНСоюзу одержують 10% знижки як гості Союзівки. Але, ця знижка є діюча лишень для членів, себто якщо декотрі члени є залеглі і їхня поліса не діюча, вони також трат'ять знижки як відвідувачі Союзівки.

Кожного місяця секретарі одержують списки членів, поліси які не заплачені, виплачені чи дозрілі. Ви мусите провести нову активізацію, контактуючись з цими власниками поліс, дзвонити до них, інформувати їх, та заохочувати їх на дальше лишитися членами УНСоюзу.

Багато секретарів довго і віддано працювали секретарами своїх Відділів. Наприклад ми маємо одного секретаря який вже понад 71 років працює секретаром свого Відділу. Похвально, та дивовижно! Якщо ми хочимо заохотити нових молодших членів вступити в членство УНСоюзу, ми мусимо переконати їх що наші забезпеченеві поліси та інші послуги є рівні з іншими фірмами. Але чи може секретар котрий вже має понад 85-90 років переконати молоду сімю, закупити в нас забезпеченеві поліси. Це вже люди наймолодшої ґенерації котрі виховані на компютерах, котрі вишукують інформації по інтернеті, це трудно такому секретареві продати наші поліси. Ми мусимо задуматися над цією проблемою. Наші старші віком секретарі в даний час повинні відступити свої позиції молодшим секретарам. Кожний секретар повинний підховати молодшу ґенерацію перебрати секретарство. Старші секретарі можуть багато допомогти молодшим, своїм досвідом, практикою та знанням історії УНСоюзу та громади. Ми всі повинні працювати спільно для добра нашої установи – головно нам потрібно нових членів.

Інша думка, яка слідує за виступом Альберта Качковського, активність нашого членства в Канаді. За останні чотири роки наше членство в Канаді зросло на 45 членів – це означає, що продано секретарями в Канаді за чотири роки - 45 поліс. Це в середньому 2,800 дол. премії на рік . Це не покриває суми витрат на всі видатки, яких потребує адміністрація в Канаді та інші видатки для Відділів УНСоюзу в Канаді. В загальному в Канаді нараховано 2,308 поліс – 1,146 активних поліси а 1,162 виплачені повністю поліси (або неактивні). УНСоюз оплачує високоплатних актуаріїв в Канаді та всі адміністративні кошти пов'язні з забезпеченевими ліцензіями в Канаді. Закони котрі стосуються до продання забезпечення в Канаді є відміні від тих в Америці, не на нашу користь, і тому важко продавати запезпеченеві УНСоюзові поліси в Канаді. Канадські поліси УНСоюзу оплачені канадськими долярами, а в США американськими долярами.

Але зрозуміло, що ліквідувати наші справи в Канаді, ми втратимо наше членство.

Але є і позитивні точки котрі вона порушила:

За останні чотири роки УНСоюз придбав 24 нових секретарів- їх середнє число віку є 54 в порівнянню з теперішним середнім віком секретарів – 67років.

• Середня сума забезпечення для членів зростає, правдоподібно тому бо кошт проживання вищий і тоді і сума забезпечення вища і при тім річна премія вища.

• Активні поліси і число членів помало зростає.

• Продаж нового забезпечення і середня сума його зростає, наприкладв 2001 році середня сума забезпечення була 17,800 дол. а в 2005 році середня сума була 23,000 дол.

• Середний вік членства – наибільший бльок активних членів це у віці від 50-59 років, після того від 10-19 років. Члени в віці 60 і менше начисляють 12,633 поліс а члени віком від 60 вгору начисляють 5,899.

• Загальне число УНСоюзових пенсійних грамоти (annuities) зростає. В 2001 році сума пенсійних грамот начисляла 12,144,469 дол. а в 2005 році загальна сума пенсійних грамот виносить на 20,930,637 дол.

УНСоюз це братська установа. Якби кожний секретар Відділу придбав щонайменше 4-ох нових членів в рік, то ще ми б не досягнули ті цифри що ми колись приєднували.

Тому останьо ми придбали нових професійних продавців, вони мають досвід в продажі забезпечення і вони є біль успішні. Але, щоб осягнути ті числа нових членів які давно були придбанні, потрібно нам всім працювати разом, професійні аґенти, секретарі, голови округ та кожний член. Разом ми зможемо осягнути великі успіхи в придбанню нових членів.

Христина Козак просила кожного делеґата застановитися коли вони голосують за данним делеґатом на члена Головного уряду. Просить перевірити їхню минулу діяльність. Нажаль декотрі члени Головного Уряду, наприклад один котрий дуже мало працює сказав Х. Козак, що він тому поддався на Головний Уряд бо то добре виглядає на його резуме. Це велика втрата і ганьба. Нам потрібно голосувати за людьми до Головного Уряду які є віддані та працьовиті. Таких членів які вміють працювати в громаді та організувати нових членів.

Головний секретар, Христина Козак подякувала всім за їхні молитви, квіти, поздоровлення та Служби Божі в її намірені коли вона хорувала. Також дуже щиро хотіла подякувати Марті Лиско, першому заступникові предсідника за її велику підтримку і поміч. Під час її захворіння М. Лиско приїзджала з Вашінґтону до головної канцелярії та виконувала її працю. Христина Козак дуже оцінює відданість і підтримку Марти Лиско. Її було лекше концентруватися над проблемами її здоровля і не турбуватися про працю в УНСоюзі. Христина мала повне довіря до Марти і на завжди буде памятати її підтримку, самі слова подяки не висловлюють її почуття. Щира подяка Марті Лиско.

Христина Е. Козак, (Від. 134) головний секретар продовжує свій звіт. Х. Козак з радістю оголосила що отримала аплікації від наступних делеґатів теж виголосила:

Віра Крива (Від. 174), 3 аплікації
Марта Лиско (Від. 63), перший заступник пред. УНС, 5 аплікації
Ілля Матіяш (Від. 120), 2 аплікації
Микола Філь (Від. 13), 2 аплікації
Зенко Голубець (Від. 358) контролер,1 аплікації
Олександер Редько (Від. 130), 5 аплікації

Христина Е. Козак, (Від. 134) головний секретар вичислила всіх визначних організаторів та вручила їм нагороди. Опісля, вона подякували всім за підтримку і самовідданy працю та бажає всім дальших успіхів в праці придбання нових членів в ряди УНСоюзу.

КЛЮБ БУДІВНИКІВ УНСоюзу

то є секретарі, які організовують між 10 до 20 нових членів

За 2002 рік	перше місце отримала Любов Стрілецька (Від. 10) – 24 членів
За 2003 рік	перше місце отримала Христина Бродин (Від. 27) – 18 членів
За 2004 рік	перше місце отримала Любов Стрілецька (Від. 10) – 20 членів
За 2005 рік	перше місце отримав Стефан Вох (Від. 171) працівник в головний канцелярії УНСоюзу – 25 членів

ВИЗНАЧНІ ПРОДАВЦІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стефан Вох (Від. 171) – Пенсійні грамоти (annuities) – загальна сума 1,443,534 дол.

Христина Бродин (Від. 27) – Зібрано найбільше премії 2002-2005 – 46,988 дол.

Христина Бродин (Від. 27) – Зібрано найбільше забезпечення 2002-2005 – 2,869,634 дол.

Мирон Пилип'як (Від. 496) – Найкращий організатор від 2002-2005 – придбав 69 членів.

В передконвенційний час були змагання між секретарами та організаторами хто придбає найбільше нових членів перед Конвенцією.

ПРИДБАНО НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ

Йосиф Чабан (Від. 242)
Джойс Ткач (Від. 39)
Стефан Гавриш (Від. 83) радний

ВИЗНАЧНІ ОКРУГИ

За Округу Албані	голова округи	Микола Філь
За Округу Детройт	голова округи	Олександер Серафин
За Округу Пітсбурґ	голова округи	Микола Дяківський

ЗА 50 РОКІВ ЗЛУЖБИ ДЛЯ УНСоюзу

Марія Пелехата, (Від. 165)	71 років праці
Микола Бобечко, (Від. 102)	60 років
Олекса Продивус, (Від. 356)	53 років
Володимир Владика, (Від. 364)	53 років – відсутний
Ґелен Словик, (Від. 7)	52 років – відсутня
Петро Щерба, (Від. 173)	52 років
Лев Боднар, (Від. 131)	51 років

Надано ВИЗНАЧНУ НАГОРОДУ двом членам УНСоюзу

Стефан Гавриш (Від. 83) бувший контролер, головний організатор та радний Головного Уряду УНСоюзу. Теперішний почесний член С. Гавриш працював вірно понад 54 роки у розбудові нашої установи та приєднав понад 2,000 нових членів.

Анна Чопик (Від. 307) почесний член Головного Уряду, неприсутня на Конвенції, через поганий стан здоров'я.

НОВІ СЕКРЕТАРІ

2002 рік
206 Ірена Сарахман
441 Сузан Солдан
22 Михайло Куропась
15 Маріа Ліщак
269 Володимир Каплун
257 Павло Білецький

2003 рік
240 Богдан Самокишин
130 Олександер Редько
133 Михайло Богдан

2004 рік
254 Адам Платош

2005 рік
5 Мая Лев
327 Богдан Подолюк
76 Михайло Козюпа
472 Роман Заєць
184 Андрій Ластовецький
70 Анна Марія Яцевич
283 Стефан Лисяк
47 Оксана Козяк

2006 року
345 Олександер Полець
94 Нестор Татарський
13 Микола Філь
465 Олександер Кісак
269 Валентина Каплун
500 Мирослав Гладишевський

Тарас Шмагала ст., (Від. 358) предсідник президії інформує всіх присутніх, що звіт предсідника УНСоюзу, Стефана Качарая перенесений на кінець усіх звітів членів Екзекутиви. Після звіту предсідника делеґати можуть задавати запитання до кожного члена Екзекутиви. Т. Шмагала ст. інформує всіх, що обід буде робочий в залі засідань. Це дасть нагоду делеґатам одночасо обговорити фраґменти звітів поміж собою. Також він оголошує для тих хто кандидує на різні посади, що їхні летючки можуть бути роздані тільки в сесійній залі.

Михайло Савків (Від. 57-16) заступник предсідника президії, від імені делеґатів подякував управителеві Союзівки, Несторові Паславському і Андрієві Соневицькому за смачний обід.

6 – ПОКЛИКАННЯ ДО РЕЗОЛЮЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

До Резолюційної Комісії, М. Савків, просить подати імена до столу президії. Подає імена 5 кандидатів і просить, щоб названі ним особи встали, щоб люди знали, кого пропоновано до Резолюційної Комісії.

Оксана Козяк (Від. 47) пропонує Олю Черкас (Від. 381)

Михайло Савків, (Від. 57-16) заступник предсідника президії, подає список членів Резолюційної Комісії:
Едвард Мельничук (Від. 234)
Василь Шеремета (Від. 247-347)
Юрій Солтис (Від. 327)
Юрій Лазірко (Від. 134-142)
Мая Лев (Від. 5)
Оля Черкас (Від. 381)

Вище згаданих делеґатів вибрано одноголосно до Резолюційної комісії.

Петро Щерба (Від. 173) щиро подякував за його відзнечення.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії подякував всім делеґатам за обрання його до призидії та за довір'я до нього, продовжує Конвенцію, запрошуючи до звіту касира УНСоюзу Рому Лісович.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Рома Лісович (Від. 25) касир УНСоюзу, по'яснила що її звіт та звіт президента Стефана Качарая є в одному пакеті. Р. Лісович, подякувала всім делеґатам, які приїхали на Конвенцію, і тим делеґатам які чотири роки тому вибрали її касиром за їхнє довір'я до неї. Додала, що коли вз'яла на себе цю відповідальність, то щиро бажала якнайкраще вив'язатися з цього обов'язку, бо дійсно думає, що УНСоюз на теперішний час є єдина організація, що є неполітична, нерелігійна і що вона була найважнішою організацією в минулому і буде також і в майбутньому. По'яснила що УНС має багату історію і вона це дуже цінниться і тому працює для УНСоюзу і буде далі працювати, якщо делеґати довір'ять її. Хоча вона себе уважає як одну з молодших, для її дітей вона вже є зі старших і тому потрібно залучити до нашого Союзу молодшу ґенерацію, так як ново вибрану секретарку 5-го відділу Маю Лев.

За останні чотири роки були великі успіхи але і були скрутні і дуже т'яжкі моменти для УНСоюзу. Р. Лісович заторкнула деякі фінансові справи. На жаль не є надзвичайно успішний стан фінансовий. Декому може виявлятися, що 4 роки довгий час, щоб поліпшити фінансовий стан організації, осучаснити її, зробити фінансово стабільною, такою як була в минулому. Це справді є тільки початок. Бере понад рік, щоб зрозуміти скільки є проблем і як до них підступити. Одне пробуєш – не виходить, друге пробуєш – не виходить, але головне – пробувати і як двері одні зачиняться, то другі відчиняться. Під таким гаслом ми працювали.

Ви бачите, що на Союзівці багато є поправленого. І дійсно, це був один проєкт над котрим ми працювали і я особисто мала нагоду зустріти надзвичайно відданих і працьовитих людей, спеціяльно з молодої ґенерації. Були закиди, що молоді не цікавляться Союзом, не цікавляться українством, не є зацікавлені зберігати цю спадщину нашу. Але я переконалася в протилежному, саме в них, у тих, кому тридцять років і менше, наша сила. Ми почали їх притягати. Тут, нині між нами кілька делеґатів з молодого покоління. Маємо надію, що на наступні Конвенції ми побачимо кращий стан нашої організації.

Стан наших активів – за 4 роки наші активи мало змінилися. Наша організація

стоїть могутньо, ми маємо 64,875,000 дол. Тому, що ми почуваємося дуже відповідальні за наших членів ми провадемо дуже консервативну програму інвестицій. Також є певні закони нашого штату, які обмежують, як можна нашим майном керувати.

Наші інвестиції переважно є в урядових бондах, (government bonds) 75% є в цих бондах. Ми старалися за останні 4 роки поправити наші фінансові справи. Одним з позитивів є те, що нам вдалося обминути неґативні явища, які в ці роки переслідували багато фінансових установ США. Ми багато працювали за ці чотири роки, щоб осягнути більш солідну базу. Ми найняли корпорацію професіиних людей, яка поможе нам поправити наш стан. В забезпеченевих компаніях заробіток приходить з проданих грамот та з інвестицій. В цих роках приходи були слабі. В усіх асикураційних компаніях тепер переважає прихід з інвестицій. Більше можна заробити на інвестиціях ніж на життєвих полісах. Більше заробляється на пенсійних полісах ніж на традиційних. Ми мусимо дещо змінити в нашім "портфоліо" інвестицій. Ми почали це робити успішно і далі будемо старатися разом з цими професійними силами, щоб покращити наш фінансовий стан.

Аналіза резерви – Як ця екзекутива перебрала провід в червні 2002 р. то було 5,835,000 дол. в резерві. Тепер резерва впала до 4,263,000 дол. На наступну каденцію це наша головна мета – поправити нашу резерву. Ми мусимо більше продавати забезпеченевих поліс, придбати більше членів бо це вдержує нашу установу. Без продажу нових поліс не маємо приходу. Фінансовий добробут нашої організації залежить від збільшення нашого членства. Якщо ми немаємо приходів, ми не можемо оплачувати ні Союзівку, ні видавництво. Наші приходи мусять покращитися.

Союзівка – За чотири роки багато зроблено для покращення Союзівки включно з зміною керівництва-менеджменту. Р. Лісович уважає, що найбільше неґативно впливають на нашу резерву – це Союзівка, видавництва, та братські пільги. Союзівка з них всіх найбільше впливає на наш фінансовий стан. Дуже багато поправлено на Союзівці. Щоб заманити більше відвідувачів на Союзівку ми пробуємо весь час представляти оригінальні речі видумувати для добробуту Союзівки, але з фінансового боку вона є далі тягарем. Союзівка неможе вдержатись на три місячнім сезоні бо є певні видатки- податки, асекурація і тим подібне які треба оплачувати місячно.

Та головне – треба зробити Союзівку такою, щоб вона мала гостей у своїх стінах круглий рік. Це вимагає досить великої суми грошей. Я докладно розкажу про Союзівку в точці 14 – чому фундація була створена і як, і чому це нам поможе. Я дуже тішуся, що Конвенції є на Союзівці. З фінансового боку ми не в стані Союзівку вдержати, але вона варта, щоб її спасти, то ми справді повинні подумати, яким способом це зробити.

Видавництво – Як перейдемо до наших видань, Свобода була створена перше ніж Український Народний Союз. Це є дуже важлива частина нашої організації, бо це є єдиний спосіб, як ми комунікуємося з нашими членами та з громадою. Але часописи потребують віднови. Треба знайти новий спосіб, як видавництва можуть урядувати нетрадиціиними способами. Відколи Україна стала вільною, є багато конкуренцій з іншими українськими газетами, які часто роздаються безплатно. Ці газети, на жаль, часто беруть статті з наших газет не оплачуючи нам, а ми маємо всі видатки включно що платимо редакторам. Члени Екзекутиви далі будуть старатися разом з редакторами і з вашими порадами, щоби знайти кращий вихід для видавництва.

Р. Лісович, повідолмяє, що в фінансовому звіті описано, що зроблено за чотири роки. Перестудіюйте і можете задавати запитання в дискусії. Якщо є зацікавлення та існують докладніші питання, то або вона або Стефан Качарай радо відповідять.

Рома Лісович щиро подякувала і згадала, що її було надзвичайно приємно працювати чотири роки в цій установі. Вона познайомилася тут з дуже багатьма людьми, і багато з них дійсно стали її друзями. Може сказати, що є багато людей, відданих Союзівці і відданих нашій громаді, які хочуть Українському Народному Союзові помогти і ми мусимо їх плекати .

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії подякував Ромі Лісович за вичерпний звіт. Робить зауваження, що час від часу чує на Конвенції слова про УНСоюз у минулому, а ми існуємо 112 років і далі є одна з найбільших, найчисельніших організацій, ми були, ми є і ми будемо! Просить до слова голову Контрольної Комісії Зенона Голубця.

8. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Члени Контрольної Комісії – Зенон Голубець, Олександер Серафин, Ярослав Завійський.

Зенон Голубець, (Від. 358) голова Контрольної Комісії УНСоюзу додав до свого писемного звіту, котрий поміщенний серед інших звітів 36-ої Конвенції. Перейшов дії Контрольної Комісії за минулих 4 роки. Контролі відбувалися два рази річно аж поки засідання Головного Уряду змінилися з листопада на вересень і відтоді контроля відбувалася тільки річно. На кожній контролі контролери стрічалися з членами Екзекутиви, переходили справи, які були сучасні, перевіряли фінансові висліди які були представлені Екзекутивою. Розглядали виконання резолюції 35-ої Конвенції і З. Голубець ствердив, що з малими виїмками ці резолюції були осягнені. Один виїмок, це пам'ятник патріярхові Мстиславові на Союзівці котрий не був поставлений через те, що попросту незнали долі Союзівки.

Контролери переглядали стан довжників за реклями в Свободі і Українському Тижневику, стан видавництва і очевидно фінансовий стан Союзівки. Ці звіти нашої контролі були публіковані в обидвох наших газетах, виготовлені секретарем Контрольної Комісії, Олександром Серафином. Також на кожній контролі переглянено контролі самостійних бухгалтерів за 2002, 2003, 2004, 2005 роки. На думку самостійних бухгалтерів, фінансові звіти, які були публіковані кожного з чотирьох останніх років з 31 грудня, годилися з тими засадами і не було жодних виїмків.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер поінформував всіх що його звіт написаний українською мовою і поміщений разом з іншими звітами. О. Серафин також подякував всім за вибір його до Головного Уряду як контролера, також подякував за співпрацю прот'ягом останніх 12 років. Поінформував, що він небуде дальше кандидувати на жодні пости.

Ярослав Завійський (Від. 155) контролер привітавши делеґатів поінформував всіх, що з технічних причин не був здатний надіслати свій річний звіт вчасно для його публікації з іншими звітами перед конвенцією і тому перечитав звіт делеґатам.

Першим чином, склав сердечну подяку всім делеґатам за їхню підтримку і за довір'я до нього коли вибрали його до Головного Уряду УНСоюзу. Як працівник і віце президент філії Самопомочі передав привітання на успішно переведення Конвенції від працівників та ради директорів Української Американської Кредитової Спілки – Самопоміч- у Чикаґо. Побажав всім успіхів та продуктивної праці на благо УНСоюзу та всієї української громади.

По'яснив його діяльність в УНСоюзі. Від 2002 року до тепер брав участь в усіх нарадах Контрольної Комісії. Брав участь у щорічних нарадах Головного Уряду УНС на Союзівці за винятком одного разу коли не міг бути присутнім через стан здоров'я. Брав участь в засіданнях Стипендійної Комісії УНС, де вирішували розподіли Стипендійного Фонду для студентів, членів УНС. За дорученням голови Контрольної Комісії, Зенона Голубця, декілька разів представляв Контрольну Комісію на нарадах Екзекутиви УНС. Також репрезентував Головний Уряд УНСоюзу на щорічних загальних зборах Округи УНС центрального Нью Джерзі.

На минулих зборах Округи його було обрано головою Округи. Він продовжує свою діяльність як секретар 155 Відділу УНС. На жаль, його успіхи в придбанню нових членів моглиб бути лiпші. Важко порівновати річну кількість нових членів за останні 10 літ з успіхами, котрі УНС мав в 50-тих до 70-тих роках. В ті часи українська громада Америки була багато більш згуртована, цілеспрямована на збереження національно-культурних традицій, демографічно рівна і локалізована за місцями проживання. Усе це було наслідком масової політичної еміґрації українців до Америки після другої світової війни.

З Божої ласки сьогодні Україна відродилася і стала незалежною демократичною державою. Відновилася еміграція українців до Америки. Але кількість і характер цієї еміґрації суттєво відрізняється від попередньої. Вона не є масовою і вона є економічною еміграцією. На його погляд, розсіяння існуючої еміґрації та змінення пріоритетів нової еміґрації має неґативний вплив на ріст членства УНС.

На його думку варто було б переглянути існуючі послуги, які УНС пропонує, також визначити нові послуги, котрі б мали більший попит в теперішній ситуації. На його думку одна можливість була б придбання житлових будинків. В цій ділянці УНС може здійснити ряд заходів, котрі б принесли конкретні результати. Сьогодні УНС дає позички не більше як 50% від вартості будинку. Хто сьогодні в стані мати 50% завдатку? УНС напевно втратив ряд позичковців через таку занадто консервативну позичкову політику УНСоюзу. Стандартний завдаток в гіпотечній індустрії становить 20%. Вартість житлових будинків постійно зростає. Варто було б знизити завдаток до 25 % або навіть і до 20%. Відсоткові рати на позичках УНСоюзу є досить привабливі. Існує додаткова вимога, позичковець мусить придбати життєве забезпечення, рівне сумі позички. Якщо врахувати кошт забезпечення до загального кошту позички, то відсоткова рата суттєво зросте і позика стане менш, ніж привабливою. На його думку це треба припинити. Краще мати нову позику, котра приносить від 5 до 7% приходу, ніж убити інвестицію на фінансовому ринку 3% або 4%.

Збереження наших публікацій завжди було одним з першочерговостей УНСоюзу. Наші газети – це наш голос в громаді і наша рекляма. Ми повинні постійно дбати про їх потреби. Багато вже було зроблено для зниження коштів управління. Але кошти вічно зростають, кошт паперу та оплата пошти, ми над ними немаємо контролі, ці кошти повинні бути враховані до передплати. В майбутньому є надія, що буде здійснене електронічне видання газет через інтернет. Це повинно обнизити кошт видання і збільшити скількість передплатників.

Дефіцитність Союзівки – За останні роки УНС покривав дефіцити з резервового фонду. Хоча багато було зроблено, на жаль дефіцитність Союзівки на дальше існує і воно продовжує бути реальною загрозою для подальшого добробуту УНСоюзу. Вирішення цієї проблеми повинно бути головним завданням для делеґатів цієї Конвенції.

На закінчення Я. Завійський подякував усім членам Екзекутиви, членам Головного Уряду та колеґам членам Контрольної Комісії – за приязнь, доброзичливість та поміч у співпраці. Побажав всім земних благ, успіхів у всіх задумах і доброго здоров'я на благо нашого УНСоюзу.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії подякував всім контролерам і перейшов до точки #9.

9. ЗВІДОМЛЕННЯ РАДНИХ

Євген Осціславський, Степан Гавриш, Василь Лучків, Мирон Пилип'як, Павло Прінько, Андрій Скиба, Мирон Ґрох, Ґлорія Горбатий, - Радний Василь Ліщинецький та Михайло Куропась не були присутні на Конвенції.

Євген Осціславський (Від. 234) радний привітав всіх делеґатів і подякував всім хто вибрав його до управи на 34-ій Конвенції в Торонто. Його головне завдання було придбати нових членів до УНСоюзу. Протягом 8 років він придбав 100 нових членів до УНСоюзу, а від січна 2006 року він вже придбав 7 нових членів. Є. Осціславський підкреслив, що він готовий служити далі УНСоюзові і виконувати всі доручення Екзекутивного Комітету. Від грудня 2006 року Е. Осціславський плянує перейти на емеритуру і тоді буде мати більше часу присв'ятити праці УНСоюзові.

За останні 4 року було йому приємно працювати з членами Екзекутиви, предсідником Стефаном Качараєм та з Головним секретарем Христиною Е. Козак. На його думку неповинні ліквідувати відділи, старатися їх втримати та знаходити нових секретарів, найважніше наше завдання це збільшити наше членство. Просив щоб всі перечитали його звіт.

Степан Гавриш (Від. 83) радний привітав всіх делеґатів і підкреслив, що це його 10-та Конвенція. С. Гавриш справив помилку котра по'явилася в його звіті. На річних нарада Головного Уряду у травні 2002 року, С. Гавриш як член Головного Уряду поставив внесок, щоб Український Народний Союз повернув до Українського Конґресового Комітету, який УНС допомагав створити. Цей внесок був прийнятий. – у звіті написано, що С. Гавриш повернувся до УККА. Щиро подякував всім делеґатам за підтримку того внеску і за співпрацю багато років.

Василь Лучків (Від. 16) радний привітав делеґатів і згадав, що його звіт написаний українською мовою і просить, щоб всі його звіт перечитали. Тому, що тема мови така пекуча хотів поділитися кілька словами про мову. Є великі

дискусії відносно української мови. Ми всі чули, що в Україні в реґіонах проголосили чужу мову, російську, державною мовою, такі заходи переслідують нас вже століттями. УНСоюз за своє існування передбачив це, маємо плякати двома мовами. Просить памятати слова Тараса Шевченка – і чужого научайтесь, і свого не цурайтесь.

Мирон Пилип'як (Від. 496) радний вітає всіх делеґатів та гостей, подякував всім хто його підтримав на останній Конвенції де вибрано його радним УНСоюзу. Просив, шоб всі його звіт перечитали. Його завдання все було збільшити членство УНСоюзу, і він це осянгув. М. Пилип'як отримав від Головного Секретара Христини Е. Козак грамоту найкращого організатора. Він працює в Сіятл в штаті Вашінґтон, де погода прикрасна і є велика українська громада. Подякував Стефанови Качараєві предсідникові УНСоюзу за його підтримку та працівникам в головній канцеларії особливо Наді Салабай за її поміч.

Павло Прінько (Від. 83) радний поінформував всіх присутніх, що він з Філядельфії, член Відділу 83 і походить з україни, з так званої чертвертої хвилі. Він вже в Америці понад 10 років, від самих початків включився в громадське життя і станув членом УНСоюзу. П. Прінько не подав писемний звіт через технічні проблеми. Він представляв УНС на різних громадських зібраннях та брав участь в майже всіх нарадах Головного Уряду.

Знає, що добробут УНСоюзу полягає на збільшенні членів. На жаль, Він немав добрих успіхів хоча старався приєднати членів з четвертої хвилі. Потрібно включити нових членів, але наші способи мусять змінитися бо вони не є успішними. Ми всі знаємо, що багато нових іміґрантів недавно приїхали і за 5-10 років вони будуть готові вступити в членство УНСоюзу, якщо ми зуміймо їх притягнути. Щиро подякував всім делеґатам, що вибрали його радним на минулій конвенції. Йому бути вибраним до Головно Уряду УНСоюзу, як радний була велика честь і велика відповідальність. Це дало йому новий досвід та нагоду ліпше пізнати українську громаду. Подякував членам Головного Уряду за їхню невтомну працю в УНСоюзі.

Андрій Скиба (Від. 399) радний подякував усім делеґатам попередньої Конвенції, яка відбулася в його місті, Чикаго за вибрання його радним. Для нього була велика пошана і задоволення служити організації, яка мала багату історію в нашій діяспорі. Він був радний в Головному Уряді 8 років і служив з великим задоволенням.

А. Скиба покликався на стару українську приказку, що правда в очі колить. Екзекутива була вибрана чотири роки тому, щоб відбудувати керування і провідництво, що вже давно бракувало нашій організації. Але на жаль за чотири роки резерва впала на 2 мільйони дол. Питав провідників УНСоюзу які нові програми для членства вони почали, щоб поширювати наше братство? УНС губить членство а на його думку керівники обвинувачують доброволців секретарів. Ми неможемо нагромаджувати ще більше помилок. Будучність УНСоюзу залежить від нас – закликав щоб ми всі працювали разом. Андрій Скиба поінформував всіх присутніх, що він буде кандидувати на заступника предсідника.

Мирон Ґрох (Від. 461) радний склав щиру подяку всім делеґатам, що вибрали його радним на останній Конвенції. Просив всіх перечитати його писемний звіт. Мав кілька заувваг, що до проблем Канади. Він був вибраний радним Українського Народного Союзу не Канади а загального союзу. Надав питання чи лише в Канаді існують проблеми чи може і в Америці? М. Ґрох підкреслив, що весь УНСоюз має проблеми, Канада і Америка. Дуже легко роз'єднувати тяжче зєднувати. На його думку є великі можливості в Канаді. Треба нам знайти нові підходи до молодших та до найновійшої хвилі еміґрантів. Радив всім делеґатам подумати над цею важливою проблемою. Потрібно Канаді помочі в придбанню нових членів.

Проблема з видавництвом та з Союзівкою, це старі проблеми вже тягнуться декадами. Чому такі проблеми, ясно, колись УНСоюз мав багато членів, мав великі резерви на ті фінансові обтяження Союзівки і видавництва ніхто не приглядався, бо були великі резерви. Тепер наша резерва менша і газети та Союзівка неможуть обтяжувати наш фінансовий стан.

<u>Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії</u> оголосив, що Президія Конвенції ласкаво звертає увагу, в ім' я справедливостй, що ті делеґати, що мають доступ до мікрофону, не робили особистої реклями. Всі реклями є розложені по столах і просимо їх читати. Попросив наступну радну Ґлорію Горбату до слова.

Ґлорія Горбата (Від. 414) радна подякувала за обрання її на радну. Вона перебрала пост Варки Бачинської, яка відступила від Головного Уряду з причин поганого здоров'я. Просила всіх перечитати її писемний звіт.

Михайло Куропась (Від. 20) радний небув присутний на Конвенції, подав писемний звіт.

Василь Ліщинецький (Від. 240) радний небув присутний на конвенції.

Осип Гаврилюк (Від. 360) радний під час року зрезиґнував з посту радного.

<u>Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії,</u> оголосив коротку перерву, по якій будуть звітувати редактори, після того відповіді членів Екзекутиви, контролерів та радних.

10. ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА СВОБОДИ

<u>Ірена Яросевич головний редактор Свободи</u> хотіла розповісти про працю самої редакції. Загально про фінансову ситуацію УНСоюзу: видання є дифіцитні, Союзівка має фінансові втрати, пропадає Канада, всі болючі справи. Але вона думає, що без газет УНСоюз би блискучо не розвивався. І. Яросевич думає, що видавництво небуло створене, щоб бути самостійним і фінансово незалежним.

Перед Головним Урядом та Екзекутивою стоїть рішення "Як ми як УНСоюз маємо бути, якими ми повинні бути." І. Яросевич думає, що потрібно вирішити, які є приорітети. На її думку фінансовий стан загально в УНСоюзі не є пов'язаний або виключно з Союзівкою або з виданням. І. Яросевич підтвердила, що працівники в редакції Свободи працюють в Свободі заради любови до неї.

Справа мови. Мабуть проблема української мови є найбільш суттєва в нашому існуванні. Кожна людина мислить і розмовляє якоюсь мовою. Тому дуже складно, коли головна мова є постійно відкинена. Але вона просить мати терпеливість один до одного, бо навіть між собою, в рідній мові ми постійно маємо сварку, як правильно вимовл'яти, чи написати, чи сказати, чи провідміняти, чи складати і.т.п.

І. Яросевич радо відповість на всі питання під час даної точки. Подякувала всім хто є передплатниками та читачами Свободи.

11. ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА – УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА

<u>Рома Гадзевич головний редактор "The Ukrainian Weekly"</u> (Від. 287-340) тому, що її писемний звіт є в англійські мові, і поданий у Конвенційних матеріялах, хотіла обговорити головніші точки по українськи.

Поділилася інформаціями, що в складі редакції зайшли деякі зміни. Незалежних від нас причин одночасно відійшли два дуже добрих редактори Іка Касанова-Кознарська та Андрій Нинка. Їх відхід створив певну кризу в редакції. Нам вдалося знайти одну особу до співпраці в редакції, Матвія Дубаса, хоча він не є журналіст, він вчиться і ми щасливі що маємо молодого співробітника.

Р. Гадзевич оповіла, що зайшла зміна в Києві, Роман Воронович, відійшов на власне бажання. Він співпрацював кілька років був талановитий і працьовитий. На його місце знайдено молодого, дуже доброго журналіста Зенона Заваду з Ню-Йорку. Київське бюро відзначить 15 ліття цього року. В січні 1991 року бюро було відкрите, бюро стало першим західним пресовим бюром в Києві. На ті часи це було велике ос'ягнення і вже увійшло в історію. До складу редакції Українського тижневика прийшла на працю Ляриса Оприско. (layout artist).

Головний редактор щиро подякувала всім читачам за їхні пожертви в сумі 120 тисяч дол. на пресовий фонд УНС і "The Ukrainian Weekly".

Адміністратор видавництва обчислив скільки сторінок союзових матеріялів було друковано в нашій газеті, це включає оголошення УНСоюзу, Союзівки і сторінки союзові, це поважна сума. Потрібно зрозуміти, що УНСоюз користає з наших газет.

Одна з пільг членства в УНСоюзі є знижена ціна по 10 дол. річно на передплати. УНСоюз повинен покривати ту різницю і додати до фінансів газет.

На тему реклями і маркетінґ Р. Гадзевич нагадує слова А. Качковського, що потрібно загальний плян, хоча А. Качковський говорив про Канаду, але нам потрібно взагалі плян для УНСоюзу. Чи маємо плян щодо реклям? Якщо немаємо таких плянів реклямних, чи маркетінґ ані не маємо людей що могли б цим заниматися то тяжко буде побільшити число читачів, число членів та число гостей на Союзівці. Мусимо реклямувати і пропаґувати УНСоюз, Союзівку та наші газети. Заохочували всіх делеґатів до праці в поширенні знання про працю УНСоюзу, про Союзівку та УНСоюзові видання.

Щиро подякували колеґам редакції "The Ukrainian Weekly", Свободі та головному редакторові Свободи Ірені Яросевич за її співпрацю і підтримку. Також щиро подякувала членам Головного Уряду, які належать до Комісії, яка працює над справами газет. Особливо подякувала голові Комісії, Тарасові Шмаґалі ст., почесному членові Головного Уряду УНСоюзу за його вклад часу і праці цій комісії як рівнож за його працю для добра УНСоюзу.

<u>Василь Колодчин, (Від. 94) заступник предсідника президії</u> подякував головним редакторам обидвох видань, Ірені Яросевич та Ромі Гадзевич за їхні вичерпні звіти. В. Колодчин додав, що протягом 50 років його праці в українському радію в Детройті він багато скористався тими матеріялами, особливо новинами, які подавали обидві газети ще тоді, коли не було інтернету, і тепер, і тому дуже вд'ячний їм за їхню працю.

<u>Тарас Шмаґала ст., (Від. 358) предсідник президії</u> попросив до звіту президента УНСоюзу Стефана Качарая.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Стефан Качарай (Від. 25) предсідник УНСоюзу привітав делеґатів та нагадав, що багато було сказано які проблеми існують в УНСоюзі. Було сказано, що маємо проблеми з членством, з Канадою, з газетами та з Союзівкою. Нажаль, він годиться, що то все є правда. С. Качарай поділився листом від актуарія УНСоюзу. "Доки ми значно не знизимо наші видатки на Союзівці і в наших виданнях буде неможливо створити примірний плян розбудови забезпеченевої ділянки котра забезпечить фінансову будучність УНСоюзу." С. Качарай інформує всіх, що рік за роком резерва падає. Ця управа одідичила на протязі багатьох років багато проблем. Наприклад є багато чеків які не є згрошевлені. Останно штати вимагають, щоб ті гроші передати штатам. Наш статут позвол'яв УНСоюзові не згрошевлені чеки списувати, але тепер штатові ревізори домагаються тих грошей незважаючи на наш статут. Ми мали 180,000 дол. не згрошевлених чеків, котрі показувалися на фінансовім звіті як пасив. Вимагання ревізорів змушує нас вкладати велику працю відшукуючи тих людей. Нагадує, що це дуже давні чеки і тяжко віднайти тих людей. С. Качарай повідомив, що є працівник УНСоюзу в головній канцелярії, Дарія Семеґен. Вона дуже солідно і докладно працює над тим щоб відшукати тих людей або їх спадкоємців щоб виписати їм нові чеки а не штатові. Це є дуже мозольна праця котра вимагає багато досліджень і часу, час котрий можна використати на інші проблеми. С. Качарай підкреслив, що проблеми УНСоюзу не по'явилися за одну каденцію. Тепер, фінансові втрати мають величезний вплив на кінцевий фінансовий результат. Підкреслює, що треба якимось чином ці проблеми розв'язати.

Стефан Качарай підтверджує, що УНСоюз не пл'янує закривати УНСоюзові видання ані не зєднувати газети. Також немає плянів продавати Союзівку. Але якимось чином потрібно ці справи розв'язати. С. Качарай підкреслив, що дехто порівнював УНСоюз до українських кредитівок. С. Качарай повідомив, що він є директором Ню Йоркської кредитівки вже понад 15 років. Він знає, що дуже багато нових членів кредитівок є новоприбулі, але нажаль дуже мало новоприбулих вступають в членство УНСоюзу. В штаті Вашінґтон УНСоюз має успіхи заохочувати нових членів з четвертої хвилі бо радний, Мирон Пилип'як, член Головного Уряду УНСоюзу є секретарем сам новоприбулий і він зумів зорганізувати членів. Теж в Філядельфії є секретар, Любов Стрілецька, сама з четвертої хвилі котра організує нових членів до її Відділу. Себто можливість є, потрібно шукати дороги до тих людей які хотіли б організувати членів і до таких людей якимсь чином добитися.

Нам потрібно розвинути число професійних продавців, українців та чужинців, – з тих професійних продавців, що ми маємо вони найбільше продають наші товари (продукти). На кожних 200 аплікацій професійних продавців, що до бюра

подаються, залишаються тільки 6 або 7 котрі успішно прадають наші продукти. Нам портрібно мати доступ до 1,000 і можливо тоді запишуться 100 або 200 професійних продавців.

На тему газет, С. Качарай підкреслив, що Свобода це найстарша україномовна газета в світі. Український Тижневик ще від часу Голодомору в Україні почала виходити та інформувати загальну громаду. На жаль, ми чуємо від декотрих наших передплатників що після читання їхньої газети вони передають її далі. Це встид, чи 55 дол. в модерному світі такі великі гроші, чи ці газети не заслужили собі, щоб читачі були їхніми передплатниками. Ціла наша громада котра користає чи то з оселі Союзівки чи з наших виданнь повинна підтримувати ці громадські установи. УНСоюз буде далі підтримувати ці послуги, але нам потрібно піддержки громади.

Стефан Качарай зазначив, що було говорення про Союзівку та кредитівки. Він по'яснює, що є кредитівка яка має більш пів більйона долярів в активах. Річно її дотації нараховують около 1.2 мільйон дол., себто .24%. Порівнюючи до УНСоюзу який має 64 мільйони в активах а дотації з котрих загальна громада користає нараховують майже мільйон дол. річно – 1.56%. УНСоюз надає дотацій 6.5 разів більше ніж та кредитівка котра оперує фінансово в більйонах дол. С. Качарай підкреслив слова гостя Конвенції президента "National Fraternal Congress of America" Fred Grubbe, який сказав, що багато братських установ мають фінансові проблеми, і то не лишень малі але і великі братські установи. Але, потрібно проблеми розв'язувати.

С. Качарай знає, що мусумо затримати наші газети. Обидві наші газети є цікаві. С. Качарай радить, що після Конвенції разом з редакторами та працівниками треба буде розгл'янути можливості яким способом можна видати якісні газети за менші кошти. Екзекутива буде працювати над тим, щоб поставити газети на інтернет до кінця року. Треба буде обдумати, як люди будуть нам платити за це. По інтернеті наш ринок дуже збільшиться, є Україна, та велика іміграціє також в Італії, в Еспанії, Португалії, в полудневій Америці та Канаді. В Канаді наші газети доходять два або три тижні пізніше. По інтернеті доступ є безпосередний.

В справі Союзівки, ця оселя є на користь цілої громади, і громада повинна втримувати Союзівку, а не тільки УНСоюз. Теж, громада повинна застановитися і помагати втримувати наші газети. Треба пам'ятати, що УНСоюз не служить тільки своїм членам але цілій громаді. Останньо Союзівка поправилася, відновили їдальню, прихід з оренди підвищився, але на жаль і кошти підійшли вгору. Кошти страхування на Союзівці є дуже великі і щороку ідуть в гору. Союзівка є таким великим видатком, що нам не можна собі на такі видатки позволити. Прот'ягом чотири роки наші втрати нараховують 2,335,000 дол. це надмірна сума. Є пляни перекинути Союзівку на фундацію і якщо громада дійсно любить і хоче користати з Союзівки то з поміччю УНСоюзу громада мусить підтримати таку фундацію. Подумайте якщо б 5,000 членів української громади в діяспорі щороку дали по 100 дол дотацій на Союзівку то небуло б проблем.

С. Качарай заохочує всіх присутних подивитися на його звіт, на прихід з внесків за останні чотири роки, себто членські вкладки. Також переглядаючи зиск з інвестицій, видно що за останний час прихід з зиску впав навіть що ми маємо якісні бонди. Ще до недавна можна було отримати 7% приходу з бондів, а тепер ми одержуємо 4% або 4.5%. Прихід з інвестицій паде а кошти залишаються такі самі або ідуть догори. Отже дві речі – менше продаємо, менше членських вкладок, зиск з інвестицій менший, а всі кошти такі самі це автоматично приводить до дефіциту. Був запит про плачення дивідендів. Як можна платити дивіденди, якщо ми в такому фінансовому стані. Корпорації надають дивіденди тільки тоді, як вони мають заробітки. Пам'ятайте, що наша резерва впала до 4.5 мільйонів дол.

В справі Канади, С. Качарай немає нічого проти членів в Канаді, але існують багато проблем. Продаж забезпечення є рівнож велика проблема в Канаді. Останньо канадський доляр пішов догори. До недавна він був досить низький. В той час ми помало перекидали канадські гроші до америки бо боялися, що доляр в канаді ще більше впаде. Хто знав, що доляр канадський піде так догори. Ми дальше перекидаємо помало гроші до америки в надії, що доляри будуть рівні.

УНСоюз неможе далі іти тим самим шляхом і вечерпувати свої резерви, що року.

Є можливість, що "NJ Department of Insurance" схоче перевіряти наш фінансовий стан наслідки можуть бути досить серйозні.

С. Качарай торкається розмови про зєднання нашої установи з Братським Союзом. С. Качарай поінформував делеґатів, що була стріча між президентом Братського Союзу, Ярославом Ґавуром та членами Екзекутиви УНСоюзу. Майно Братського Союзу начисляє понад 10 мільйонів дол. в активах. Їхні адміністраційні видатки нараховують 450,000 дол. річно, котрі включають заплата актуарієві, контролера, та інші видатки. Якби була злука, автоматично декотрі видатки відпали б або зменшилибь. Крім нашого бажання про злуку, забезпеченеве начальство в Ню Джерзі і Пенсильванії мусять схвалити таку злуку. На останній Конвенції Братський Союз погодився на злуку, а в останній годині вимагали зміну назви установи. Тепер як було говорення про злуку вже таких вимог Братський Союз не ставив. На користь громади було б мати одну велику, сильну братську організацію. УНСоюз все готовий дальше працювати на цьому фронті.

Прихід з нашого будинку, де ми маємо наше бюро, зменшився тому, що маємо около 6,000 кв. Футів не винайменого місця. Наш будинок має 64,000 кв. Футів, в цій околиці індустрія винайму бюр недавно погіршилася. Ми постійно шукаємо фірми котрі хотіли б винаймити місце в нашім будинку.

Крім його праці в бюрі, С. Качарай поінформував присутніх, що часто розїздажє в терен та представляє УНСоюз на різних подіях. Наприклад відвідував членів і громаду в Клівленді, Конектикаті, Трентоні, Торонто, Монреалі, Вашінгтоні, Чикаго та часто перебував на Союзівці. Наприклад С. Качарай радо відвідав членів УНСоюзу в Клівленді де Член Головного Уряду, Зенон Голубець, зорганізував дві зустрічі одна по Службі Божої з членами четвертої хвилі а друга зустріч на бенкеті ґрадуантів школи українознавства. Під час бенкету С. Качарай від імені УНСоюзу привітав студентів ґрадуантів та роздав кожному студентові від УНСоюзу грошову нагороду. На наступний день після Служби Божої, на котрій було дуже багато учасників з нової іміґрації, парох запросив всіх присутніх на зустріч з президентом УНСоюзу який поінформує про страхування. На думку С. Качарая, слова страхування збентежило і мабуть настрашило багато парафян, та з 30 присутніх на залі лишень одна пара була з нової іміґрації. С. Качарай вдячний З. Голубцеві за його ініціятиву зорганізувати зустріч і запрошує всіх членів та делеґатів брати ініціятиву та організувати зустрічі і як потрібно хтось з Екзекутиви радо приїде на зустріч. Але член Екзекутиви не може приїхати на зустріч де прийшло 6-7 членів УНСоюзу. Такий приїзд коштує гроші, то мабуть неоплачується видавати 1,000 дол. у видатках на готель, літак і т.п. Ми заохочуємо всіх організувати зустрічі, може і з другими організаціями, знайти відповідне приміщення, мати спільних промовців, вислати інформативні летючки, і члени Екзекутиви радо приїдуть.

С. Качарай запевнив всіх що УНСоюз має великі можливості на будуче, але він почувався до обов'язку подати всі факти, такі які вони є, щоб делеґати могли робити реальні рішення. Він запрошував всіх делеґатів перечитали його та інші звіти і Він є готовий відповідати на всі запити.

12. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМИ ТА ЇХ ПРИЙНЯТТЯ

Тарас Шмаґала ст., (Від. 358) предсідник президії та Михайло Савків (57-16) заступник предсідника, пояснили в двох мовах правила ведення дискусії.

Богдан Одежинський (Від. 216) подякував редакторам за Свободу, Український Тижневик і за Альманах на його думку вони є цікаві та добре удокументовані, складає їм честь та подяку.

Лев Боднар (Від. 131) привітав союзову родину і підкреслив, що він радий що це перший раз в наші історії що ми відбуваємо нашу Конвенцію на Союзівці, але на жаль зауважив, що це теж перший раз що ми в такому малому числі відбуваємо нашу Конвенцію. Звертаючись зі запитом до С. Качарая, щоб він поінформував всіх про ті листи котрі багато членів подіставали від Володимира Прохоренка. Він нічого про цю людину незнає і ніколи нечув, щоб та людина в громаді будь коли виступала.

Л. Боднар додав, що та іміґрація з котрої він приїхав до Америки, після другої світової війни, відразу вписувалася в членство УНСоюзу з патріотичних мотивів. Зауважив, що ця найновіша іміґрації є дуже високо-освічена але тому, що вони були виховані під інакшою владою вони ненабрали такого самого патріотизму. Їх більше цікавить – комерційне підприємство. Тяжко їх переконати вступити в членство. На його думку потрібно мати україномовну аплікацію. Радить, що в місті Чикаґо потрібно більше реклям по радіо котре слухають члени найновішої іміґрації.

Л. Боднар уважає, що УНСоюзові газети Свобода та Український Тижневик є на високому рівні. Щиро подякував редакторові Українського Тижневика, що вона помістила статті про Чикаґо, а інші газети йому заблькували. Він думає, що потрібно розписувати, що діється в громаді по всіх містах.

В справі створення фундації для Союзівки, він має декотрі застереження а саме, що не знайшлися такі люди, які з різних причин не заставили продати Союзівку.

Л. Боднар поґратилював Ярославові Завійському і Марті Лиско за їхні вичерпні звіти. Він радить, що доцільно було б якби при кожнім такім засіданні головний секретар УНСоюзу, відчитав скільки кожний радний, контролер та член Екзекутиви за чотири роки приєднав членів до Союзу. Він має застереження до Андрія Скиби, радного, який кандидує на пост віце президента а на його думку як радний він нічого не зробив в Чикаґо. Л. Боднар попереджує А. Скибу, що не доцільно критикувати працю Екзекутиви треба було свої зауваження говорити під час засідань останні чотири роки.

Роман Куропась (Від. 20) згадав, що йому і його родині надзвичайно приємно приїзджати на Союзівку і він радий, що Конвенція відбувається на тому клаптику землі. Нагадав всім, що були часи коли УНСоюз начисляв 70,000 членів і були мрії досягнути до 100,000 членів. Обставини змінилися, УНСоюз мусить збудити всіх українців незалежно з котрого покоління чи імміграції. Він радить, щоб преса більш зверталася до молоді та до спортових організацій. Мав запитання до кожного делеґата, скільки зних звернулися до своїх сенаторів та конґресменів поінформовуючи їх про Конвенцію УНСоюзу. Він підкреслює, що українці-американці є одні з найкращих громадянин в Америці, наші ветерани гинули за цю державу. Хоча його діти і внуки народилися вже в Америці вони всі духом українці. Закінчив словами – Слава Україні.

Володимир Козіцький (Від. 8) склав щире вітання всім учасникам від Федеральної Кредитової Кооперативи Суму. В. Козіцький мав питання до Роми Лісович, і до фінансового звіту в справі прийняття спеціяліста в справах інвестицій – чи це платна позиція, і як, що так питання, чи не можна консультуватися з українськими фінансовими установами, а саме, кредитівками, які мають відомості про рати і т. п., щоб не платити консультатам.

Відносно фундації, – а саме, щоби наші установи дальше підтримували – На його думку абсолютно установи повинні підтримувати – за останні роки мільйони дол. віділали на допомогу Україні, котра є потрібна, але нагадує, що наші діти і внуки і наша будучність є тут в Америці. Отож треба більше апелювати до них.

Відносно газет котрі він любить читати, честь і слава редакторам. Але на його думку треба приділити більше уваги на реклями. Реклями дають прибуток. Більше треба натискати на українські кредитівки, які повинні себе реклямувати. В. Козіцький обіцяв що на наступні Конвеції ЦУКА, він особисто зробить таку пораду всім кредитівкам.

Тимко Бутрей (Від. 164) звернувся до всієї управи з питанням хто дав їм мандат ліквідувати Відділи, на його думку це нищить УНСоюз. Треба звертатися до тих успішних Відділів і зними порадитися. Ліквідування Відділів не пренесе жодного успіху УНСоюзові. В справі Союзівки, всі люблять її але вже мільйони виділено на Союзівку з кишені УНСоюзу.

Юрій Солтис (Від. 327) звернувся до редакторів, нагадав всім, що чотири роки тому були проблеми з Свободою, і було сказано, що Свобода не може на далі існувати щоденником а буде тижневиком. Він хоче по'яснення які зміни зайшли в результаті переходу з щоденного видання на тижневик. Теж, не розуміє слова висловлені редактором Свободи, І. Яросевич, що сказала, що газета немає бути фінансово прибуткова.

Щодо Українського Тижневика, то неправильно звинувачувати цю газету в проблемах. Треба їм дати кредит за добре виконану працю.

До слів С. Качарая в справі преси по інтернеті і що то повинно бути дешевше і будуть заробітки. Він хотів би мати пояснення де і як ті заробітки прийдуть, бо він

читає всю українську пресу по інтернеті без платно. Також можна отримувати по інтернеті BBC та CNN та інших пресових агенцій і ніхто за це не платить.

Юрій Солтис годиться з Евгеном Осціславським у справі ліквідування і получення відділів, що це не корисно для нас. Як ми можемо звертатися до громади і продавати забезпечення, якщо громада бачить що ми ліквідуємо відділи. Хотіб би почути по'яснення або пропозиції, що зробити, щоб уникнути такі ситуації.

Володимир Бакум (Від. 172) на його думку за всяку ціну ми мусимо втримати наші видання та нашу Союзівку. Він ґратулює редакторам наших видань. В. Бакум згадав, що маємо кореспондентів з України які передають цікаві статті, та важні для нас як українців. Також, згадав що, Петро Часто редагує дуже цікаву сторінку про мову, яка є дуже потрібна. Листи до редакції є також дуже важливі. Новини з України нам потрібні, мимо того, що ми вже давно в Америці і ніби замеріканізувалися, ми ще таки українці. Рома Гадзевич та її редакторська колегія дуже гарно редагують Український Тижневик.

Що до Союзівки, подав приклад Mohonk Mountain House, котрий знаходиться біля міста New Paltz, є ціло річне місце відпочинку. Тому 20 років вони банкрутували і стейт хотів їх продавати через їхні великі дефіцити. Прийшов новий провід та зачали організувати різні програми котрі організували на кінці тижня, наприклад, тиждень чоколяди, клясична музика, джазова музика, "mystery weekend" і.т.п. І таким способом вони тепер мають так багато різних програм. Вони звернулися до SUNY – New Paltz (state university) і дали їм змогу приїздити на кінець тижня і викладати чужинецькі мови. Професор В. Бакум викладав французьку мову в SUNY в тім резорті 15 років. Вони знайшли організатора який був фахівцем з ділянки програм, маркетінґ і.т.п. Тепер цей резорт є славний і відомий на цілий схід Америки.

Союзівка помало робить добрі кроки. Треба, щоб про Союзівку всі знали. Вже відбуваються багато інших програм на Союзівці. Потрібно за вс'яку ціну Союзівку вр'ятувати, але 600,000 дол. дефіциту одначе є велика сума.

Богдан Грищишин (Від. 264) сказав що після вислухання звітів, та проблеми висвітлені в них думає, що буде дуже важливо провести дискусію про Союзівку. Подав питання "чи є готовий плян в справі змін на Союзівці? і хто робитиме ці зміни і пляни?"

Богдан Кукуруза (Від. 399) натякнув що чути багато про наші проблеми але не чує жодних плянів на розв'язання цих проблем. Хотів би почути певні конкретні речі, що потрібно робити. На його думку нові люди приносять нові ідеї. По'яснює, що це його трет'я конвенція і всі ці самі люди виступають, нема нового приплеву. Думає, що потрібно змінити статут, щоб обмежити службу в Головнім Уряді до двох або найбільше трьох каденцій-12 років. Це дасть змогу новим членам послужити і подавати нові ідеї.

Б. Кукуруза не знає точно як, але думає, що портібно вт'ягнути нових членів котрі б по Конвенції пішли додому і працювали з найновішою іміґрацією так як має успіх Мирон Пилип'як.

З його розмови з Л. Боднаром, коли остання імміграція приїхала то були часи коли можна було записати в членство 500 членів на місяць. Нині обставини інакші може треба додати інакші товари-продукти, які б більше імпонували нові іміґрації. Теж годиться з Л. Боднаром в справі україномовних аплікацій на забезпечення.

Б. Кукуруза пам'ятав, що на останній Конвенції Христина Козак, головний секретар, підкреслювала важність вербувати нових та молодших членів до управи. І точно на тій Конвенції нові молоді члени були вибрані до Головного Уряду, але на жаль багато зних не приходили на річні збори, не подавали річні звіти з їхної діяльности, все це без оправдання. Якщо хтось кандидує на членство в Головнім Уряді, він мусить бути приготовлений служити, подати річний звіт, та прийти раз на рік на річні збори, інакше чому кандидувати!

Ольга Марущак (Від. 82) вона сказала, що вислухавши звіти, може з приємністю ствердити, що деякі звіти були надзвичайні, наприклад, редакторів, Марти Лиско, Зенона Голубця, Стефана Качарая та Роми Лісович. О. Марущак годиться з Христиною Козак, що потрібно добирати молодших членів до уряду. І в Чикаґо так і вони підтримали молодших членів до уряду, але на жаль з молодими буває таке, що вони не бувають присутні на річних нарадах, не пишуть звітів та не оправдують себе. Хотіла попередити того молодого члена котрий сказав, що якщо УНСоюз так буде працювати як і до тепер то УНСоюзу за 20 років небуде – О. Марущак вірить, що УНСоюз був, є і буде.

Михайло Козюпа (Від. 76) в справі наших газет, на його думку інтернет уб'є наші газети. Газети були створені для рекламии Батька Союзу. Він годиться з І. Яросевич, що наші газети не можуть бути прибуткові через свій профіль. Газети існують для того щоб служити Союзові для реклям про купівлю наших поліс.

Вдруге, УНСоюз має добрих продавців. Найкращий успіх, щоб заоходити нову імміґрацію, це коли новоприбулі продають новоприбулим, як і в місті Сіятл та Філядельфії. Заохочує поставити на вебсайт по'яснення про наші всі товари-продукти і тим способом почати зв'язки з новоприбулими через інтернет.

Втретє, як працівник кредитівки, М. Козюпа пояснив, що ці дві організації подібні тим, що мають членам людей українського походження і служать для добробуту тим людям.

Стефан Лис'як (Від. 283) рекомендував нашим газетам мати статю з питаннями та відповідями від адвокатів. Є багато нових іміґрантів, котрі мають питання, що стосуються іміґраційних справ, купівлі домів та інше. Це їм би помогло в справах важних для них, і тим самим можна б до них підійти в справах забезпечення. С. Лис'як поінформував, що він новий секретар, і що з Головної Канцелярії Надя Салабай дуже багато йому по телефоні помогла з порадами. С. Лис'як розуміє, що то дорого членам Екзекутиви їхати по різних містах, радить мабуть ліпше було б організувати зустічі по округах і тоді запрошувати членів Екзекутиви.

Василь Шеремета (Від. 247-347) подякував членам Екзекутиви за їхню працю за останні чотири роки та нагадує членам делеґатам, що то легко судити та критикувати. Наш обов'язок є дати похвалу де заслужено а конструктивно критикувати де потрібно. Делеґати 36-ої Конвенції є найвищий орган Українського Народного Союзу, як були і делеґати з 34-ої та 35-ої Конвенції. В. Шеремета звернув увагу, що на 147 сторінці протоколу останної Конвенції була зарекордована наступна Резолюція, котра перейшла одноголосно – *Поставити пам' ятник Патріярхові Мстиславові протягом одного року від кінця 35-ої Конвенції.* Також перейшла рекомендація більшістю голосів (11 голосів проти – 10 стримано) що повинні проводити 36-ту Звичайну Конвенцію УНСоюзу на Союзівці. Тут є розбіжність. Було згадано під час цієї Конвенції що пам'ятник Мстиславу не було поставлено через те, що не знали майбутність Союзівки, але ми створили цю Конвенцію на Союзівці?. Для В. Шеремети Патріярх Мстислав мая велике значення як християнин, та має важливе місце в нашій історії. Питання до Екзекутиви, чи Екзекутива буде слухати волі делеґатів, чи будуть робити так як і вони хочуть?

Віра Крива (Від. 174) подякувала Екзекутиві за їхню працю за останних чотири роки. На її думку Екзекутива робить велику роботу але то не значить, що неможна конструктивно критикувати. Виникає в неї думка, що потрібно більше реклями. В. Крива по'яснює, що вона є одна з тих новоприбулих, вже в Америці 16 років і бачить наприклад, що в кредитівках є багато членів новоприбулих, як можна б тих всіх новоприбулих членів кредитівок вписати в членство УНСоюзу. На її думку діти членів з третьої хвилі повинні вступати в членство УНСоюзу.

В. Крива хотіла щиро подякувати Наді Салабай, з головної канцелярії за всю її поміч. Теж В. Крива вибачилася перед головою президії, Тарасом Шмаґалою за її виступ проти нього в питанні ведення Конвенції українською мовою.

Марта Лиско перший заступник президента УНСоюзу оголосила членів різних коміс:

Комісія Просьб у складі: Зеновія Серафин (Від. 175), Джуліян Пішко (Від. 385), Уляна Процюк (Від. 397), Люба Кескі (Від. 257-307), Ірена Прийма (Від. 292). Члени Комісії Просьб будуть збиратися на засідання вечором в кімнаті #3 в Головному будинку. Про час зустрічі рішення приймають самі члені Комісії.

Секретарська Комісія у складі: Джуді Гаврилюк (Від. 360), Анна Бурій (Від. 402), Ілля Матіяш (Від. 120), Оксана Тритяк (Від. 25), Мотря Мілянич (Від. 450), Михайло Захарко (Від. 349). Члени Секретарської Комісії зустрінуться в Головній залі о годині 6:00 веч.

Виборча Комісія у складі: Христина Бродин (Від. 27), Богдан Одежинський (Від. 216), Надя Салабай (Від. 155), Ігор Кобель (Від. 412), Сисілія Качковська (Від. 444), Богдан Добощак (Від. 59), Стефан Лис'як (Від. 283), Оксана Козяк (Від. 47), Оксана Лев (Від. 5), Роман Куропась (Від. 20), Андрій Гречак (Від. 76).

Члени Виборчої Комісія зустрінуться в Головнім будинку, година буде назначена пізніше.

Резолюційна Комісія у складі: Едвард Мельничук (Від. 234), Василь Шеремета (Від. 247-347), Юрій Солтис (Від. 327), Мая Лев (Від. 5), Оля Черкас (Від. 381). Члени Резолюційна Комісія зустрінуться в будинку "Київ" # 2, година буде назначена пізніше.

Фінансова Комісія у складі: Володимир Козіцький (8), Славко Тисяк (Від. 13), Ґлорія Пашен (Від. 125-220), Михайло Грицик (Від. 161), Йосиф Чабон (Від. 242). Члени Фінансової Комісії зустрінуться в цій залі, година буде назначена пізніше.

Пресова Комісія в складі: Зенон Василькевич (Від. 174), Рома Гадзевич (Від. 287-340), Омелян Твардовський (Від. 214), Віра Крива (Від. 174), Члени Пресової Комісії зустрінуться в будинку "Ворохта" #2 о 6:00 год веч.

Михайло Савків (Від. 57-16) заступник голиви президії попросив до продовження дискусії радного Андрія Скибу.

Андрій Скиба (Від. 399) радний підкреслив, що всі звіти були дуже гарні, хоча він чув критичні відгуки. Попросив щоб всі перечитали його звіт. Зауважив, що є багато говорення як притягнути найновішу імміграцію до членства УНСоюзу. Ми не одинока братська установа яка має ті проблеми. Нам потрібно загальний плян "маркетінґ" та особливо плян для цієї імміграції тоді мабуть, як будуть знати про нас і наші товари-продукти можливо тоді будуть зацікавлені.

В справі двомовної аплікації, було нам сказано, що штат Ню Джерзі вже апробував нашу англійську анкету. Тепер, щоб змінити її на двомовну треба професійно її перекласти на українську мову, котре є дуже коштовне бо неможна уживати звичайного перекладчика але апробованого штатом та тоді дати знова на апробату штатом і знова є поважні кошти.

Славко Тисяк, (Від. 13) хотів почути від радних, що вони зробила за чотири роки. Хоче довідатися, що можна зробити спільно з кредитівками на користь обидвох установ. Бачить, що декотрі кредитівки мають доповіді в громаді, чи є можливість долучитися до таких промов і мати доповідь про УНСоюз та наші продукти.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії оголосив, що відповіді на запитання задані в дискусії будуть відповіджені завтра на ранковій сесії Конвенції.

Павло Фуґа (Від. 269) дивлячивсь навколо конвенційної залі зауважив як багато є сивих та лисих голів. Нам потрібно молодших делеґатів. Радить щоб наша наступна конвенція теж була на Союзівці.

Субота 27-го травня, 2006 9:30 ранком

Тарас Шмаґала ст., (Від. 358) предсідник президії привітав всіх делеґатів та гостей та проголосив продовження Конвенції, на дальше будуть відповіді на вчорашні запити. Проголосив пор'ядок, перше радні будуть відповідати на питання надані їм, опісля контролери а по тім члени екзекутиви, кінчаючись з президентом УНСоюзу С. Качараєм. Після всіх відповідей буде прийняття звітів, Точка #12 – Дискусія над звітами та їх прийняття. Наступно відбудеться точка #13, звідомлення Статутової Комісії, дискусія та схвалення змін.

Т. Шмаґала проголосив, що анкети Володимира Прохоренка можна дістати при вході до залі. В. Прохоренко мав надію кандидувати на пост президента, але після нашого статуту та перевірення верифікаційної комісії було потверджено, що він немав вкладки заплаченні за багато років і себто небув активним членом УНСоюзу.

Євген Осціславський, (Від. 234) радний в справі питання злуки відділів – на його думку головна канцелярії повинна наперед інформувати секретарів, голів

округ та членів головного уряду, про будь які злуки Відділів. Канцелярія неповинна накидати рішення без обговорення з членами округи, секретарями чи радними. Думає, що голови округ мають великі обов'язки і відповідальність, повинна бути більша співпраця з головною канцелярією. Думає, що радні могли б більше зробити, якби їм доручали від імені Головного Уряду більше роботи.

З великою повагою до секретарів за їхню велику працю в минулім, але радить, що мабуть потрібно обмежити вік секретарства. Статут каже, що як секретар відходить він/вона повинна знайти свого надслідника, але це правило статутове неможна все використати.

Ірена Яросеич, головний редактор Свободи відповіла в англійській мові на запитання про працю за останні 8 років від коли змінилася Свобода з денника на тижневика. Від того часу зменшили кількість редакторів, працівників, придбали багато допоміжної електронної продукції яка зменшила кількість тихнічних працівників.

Газета намагається мати прибутки зі своєї праці. Найнятий менеджер реклям, Марія Осціславська. Через рішення 34-ої Конвенції, газета зменшила тираж, тим самим зменшення витрат. Газета є реклямою УНСоюзу а реклама завжди дорога. Не можна так рахувати, що на газеті ми втрачаємо, слід рахувати, що газета допомагає УНСоюзові. Якщо ми знову зрізатимемо видатки на газету, то вона може стати неспроможною йти попереду УНСоюзу, реклямуючи його роботу. Газету "Свобода" розсилається читачам 17 країн світу, пропагує УНС в США і Канаді і вцьому її найбільша цінність.

Видання газет по інтернеті на думку І. Яросевич для цього ще не настав час. І. Яросевич просить всіх, які мають цікаві інформації та фото про членів їхньої родини які будь-коли працювали в редакціях наших союзових газет вислати до редакції. Також запрошує всіх на залі хто будь-коли працювали для редакції до спільної знимки, групове фото біля пам'ятника Григорія Грушки відбудеться наступного дня.

Рома Гадзевич, (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" нагадує всім, що газети це інструменти реклям. Багато є говорення про втрати через газети, а мало про важливіші ділянки де є великі втрати. Газети мусять більше працювати над тим, щоб краще реклямувати діяльність серед читачів. Також газети відправляються до читача своечасно – Свобода в четвер рано а Тижневик в п'ятницю рано. Якщо деякі читачі одержують її з запізненням, то вони мусять вияснити це у своїх поштових відділеннях, та повідомити редакції в яких саме поштових відділеннях газети затримуються. Газети є пошта другої кляси а нажаль в декотрих поштових відділеннях вони прирівнюють газети до реклямної пошти. Просить звернутися до наших видань, до Марії Пендзоли і вона постарається допомогти. Цього тижня адміністратор Влодко Гончарик та менеджер передплат Марія Пендзола будуть мати зустріч в поштовім бюрі відносно проблем з запізненням доставою наших газет.

В справі інтернету, Р. Гадзевич думає, що є великий потенціял. Редактори готові працювати над тим, але будуть кошти пов'язані з таким проєктом. Добре булоб наперід мати запитник, як багато читачів були б зацікавлені читати газети по інтернеті. Також трева буде добре перевірити справи передплати.

Василь Колодчин, (Від. 94) заступник предсідника президії перевірив, що небуло запитань до Контрольної Комісія, попросив до слова касира Рому Лісович.

Рома Лісович (Від. 25) касир відповіла Юріеві Солтисові на запит про газети в інтернеті і передплати тих газет. Р. Лісович пояснила, що кожна інтернет-газета подає короткі повідомлення, а якщо хтось хоче прочитати вповністю ту статю то мусить платити. Всі етнічні газети беруть гроші за повну інформацію включно з "New York Times" і "Wall Street Journal". Київ Пост бере 90 дол. річно за їхні інтернетні публікації. І нам буде потрібно мати якусь комбінацію з їхних прикладів.

В справі чи УНСоюз звертався до кредитівок за порадими, що стосуються до інвестицій. Відповідь на це загальне питання є так. С. Качарай президент УНСоюзу є теж директор в одній з тих кредитівок а вона сама є професійним банкіром і має джерела з банкового світу але ці всі інформації є тільки поради. І вони використовують всі поради але це не вистачає. УНСоюзові потрібно своїх професійних спеціялістів для полагодження важливих денних справ інвестицій.

Коли мова про співпрацю з Союзом та кредитівками треба пам'ятати, що до певної міри ці організації конкорують один одному. Обидві організації мають подібні види позичок. Але все є можливість на співпрацю на користь громади і обидвох наших установ. Недавно в нашім будинку Михайло Козюпа з Стефаном Вельгашом зорганізували зустріч з громадою.

Тема про молодших членів в УНСоюзі, кожний делеґат присутній на цій Конвенції повинин на себе вз'яти обов'язок приєднати та навчати молодшого члена до своєї округи, тим способом ми забезпечуємо будучність нашої установи.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії попросив до слова Головного Секретаря Христину Е. Козак.

Христина Е. Козак (Від. 134) головний секретар відповіла на запит про компенсації для секретарів. УНСоюз має два види компенсацій 1) перший це коли продається поліса і продавець одержує комісове, % від першої річної вкладки. Також, секретарі одержують % від річної премії всіх членів у Відділі, плачено річно в його Відділі. Як Рома Лісович згадала, УНСоюз виплатив % від річної премії, секретарям котрі непродали жодної поліси роками. Було виплачено від 1998 до 2001 року 78,000 дол. секретарям котрі вже довгі роки не активні. На будуче УНСоюз буде платити тільки тим секретарям тих % річного комісового від всіх членів в відділі, котрі продали що найменше 3 поліси річно.

Про двомовні анкети, прошу числитися з тим, що наші аплікації є перевірені штатовими ревізорами. Вони перевіряють нинішні поліси як також давні поліси з 20-их та 30 –их років і ревізори все мають питання та заввагу, шо вони неможуть перевірити бо анкети виповнені не англійською мовою. Х. Козак нагадала всім, що у вересні 2005 року вона вислала всім секретарям україномовний переклад аплікацій, що можна уживати на переклад якщо потрібно.

УНСоюз плянує мати нову книгу вкладок уживаючи найновішу таблицю смертности, котре означає, що мабуть наші вкладки будуть нижчі. Коли будемо працювати над новою книгою також будемо подаватися на двомовну аплікацію, якщо кошти можливі, та внесемо нові поліси.

Ми з'єднуємо Відділи бо вони стають менші і є неможливо тримати Відділ з 5-ма членами. Хрестина Козак затвердила, що коли потрібно з'єднувати Відділи вона все старається радитися з головами округ. Останно зверталася до Миколи Філя, Миколи Дяківського та Олександра Серафина в справі злуки та порад.

Х. Козак подала звіт всіх членів Головного Уряду та скільки вони приєднали членів до УНСоюзу за чотири роки.

Мирон Пилипяк – 71 членів, Степан Гавриш – 46 ччленів, Євген Осціславський – 24 членів, Марта Лиско – 22 членів, Ґлорія Горбата – 15 членів, Мирон Ґрох – 11 членів, Зенон Голубець – 7 членів, Олександер Серафин – 5 членів, Павло Прінько – 4 членів, Андрій Скиба – 2 членів, Ярослав Завійський – 1 члена, Альберт Качковський – 1 члена, Василь Лучків – 1 члена.

Ані одного члена за 4 роки
Василь Ліщинецький – 0 членів
Михайло Куропась – 0 членів

Стефан Качарай, (Від. 25) президент відповів на запит про В. Прохоренка, в справі наших газет, ми наняли, як консультанта, на 6 місяців Володимира Прохоренка, в надії, що він допоможе знизити наші видатки та приєднає більше читачів до наших газет. Під час його денної праці у видавництві члени Екзекутиви були поінформовані, що виходили листи з нашої канцелярії до членів УНСоюзу та читачів наших газет від В. Прохоренка в справі його кандидатури на Конвенції. В. Прохоренко уживав всі УНСоюзові ресурси на свої особисти проєкти. В. Прохоренко був платний робітник, котрий не смів використовувати всі ресурси УНСоюзу – папір, адресар (data base), його час за котрий він був платний, пошта і.т.п. на агітацію та кандидатуру на виборчу платну позицію в УНСоюзі. Члени Екзекутиви закликали його на розмову, він немав по'ясненя чи оправдання і ми були змушені його звільнити.

На запитання про фуднацію, С. Качарай по'яснив що в точці #14 – Пляни розвитку Союзівки – все буде пояснене.

Рома Лісович, (Від. 25) касир в справі пам'ятника Мстиславу. Керуючись правилом першочерговостей, ми мали б поставити статую з бронзи, гідний цієї достойної постаті, пам'ятник котрий залишибвся на віки. До того часу, доки стейт не дасть нам дозвіл змінити все це так, як ми хочемо, для того, щоб утримати Союзівку, нам би треба стриматися з встановленням пам'ятника.

Василь Колодчин, (Від. 94) заступник предсідника президії додав, що у другій половині XX го століття наша громада мала двох велетнів, справжніх провідників українського народу, а це були патріярх Мстислав і патріярх Йосиф. Ми всі шануємо їх, великих українських патріотів, провідників не тільки церков але й українського народу. Пам' ять про них вічно буде жити в наших серцях, в серцях наших дітей, внуків, правнуків на віки вічні. Дай то, Боже .

Тимко Бутрей (Від. 164) запитав хто уповноважує ліквідувати чи злучувати відділи?

Василь Колодчин, (Від. 94) заступник предсідника президії відповів Т. Бутрейові, що Христина Козак вже відповіла на то питання.

Богдан Кукуруза (Від. 399) нагадав що він хоче відповідь на його питання, що до обмеження служіння в Головнім Уряді, на його думку 2 або найбільше 3 каденції вистачає.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії відповів Б. Кукурузі, що наразі в Статуті УНСоюзу немає обмежень, такі пропозиції треба подати до статутової комісії під розгляд на наступну Конвенцію.

Михайло Козюпа (Від. 76) ще раз питає як часто Екзекутива та Головний Уряд мають наради?

Христина Е. Козак (Від. 134) головний секретар відповіла М. Козюпі, що Екзекутива зустрічається 4 рази на рік, а Головний Уряд сходиться раз на рік. Але, як потрібно, багато інформацій передано по телефоні та електроній пошті.

Христина Козак подала звіт неприсутности на річних нарадах членів Головного уряду, багато зних без оправдання не були присутні на Річних зборах і декотрі члени неподали писемні звіти.

Мирон Пилипяк	2 рази	не оправданий
Василь Ліщинецький	1 раз	не оправданий
Павло Принько	1 раз	не оправданий
Ярослав Завійський	1 раз	оправданий
Євген Осціславський	1 раз	оправданий
Андрій Скиба	1 раз	оправданий
Михайло Куропась	1 раз	оправданий
Зенон Голубець	1 раз	оправданий – медична причина

Василь Колодчин, (Від. 94) заступник предсідника президії подякував всім доповідачам і виступаючим, та попросив голову Контрольної Комісії Зенона Голубця до слова.

Зенон Голубець, (Від. 358) контролер голова Контрольної Комісії, заявив, що після вислухання всіх звітів та вичерпних різних дискусій, хоча немає такої точки назначеної в програмі вже увійшло в традицію в УНСоюзі, що після звітування і дискусії, **Контрольна Комісія ставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.**

Внесок був підтриманий, незнаємо ким.

Внесок надати уділення абсолюторії уступаючій управі перейшов більшістю голосів, 2 особи стрималися.

13. ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ; ДИСКУСІЯ ТА СХВАЛЕННЯ ЗМІН

Тарас Шмаґала ст. (358) предсідник президії по'яснив обов'язки Статутової Комісії та завдання Конвенції у зв'язку з завданням та пропозиціями Статутової Комісії. Важна мета цієї Комісії є звернення до правил котрі керують нашою установою. Дотримаючись нашого статуту, відбулися засідання два рази двох інших статутових комісій. Внески поправок чи додатків до статуту були перш перевірені Перед-Конвенційною Статутовою Комісією а опісля Конвенційною Статутовою Комісією. Лишень ті поправки котрі перейшли обидві комісії будуть

представлені делеґатам до затвердження.

Голова Конвеційної Статутової Комісії Лонгін Старух (Від. 172) подав імена членів Комісії та по'яснив, що Конвенційна Статутова Комісія пропонує 4 пропозиції до Статуту та 3 пропозиції до посібника.

Лонгін Старух (Від. 172), голова комісії; Богдан Добощак (Від. 59), секретар; Оксана Лопатинська (Від. 194), член; Микола Бобечко (Від. 102), член; Олександер Кіцак (Від. 465), член; М. Бобечко та О. Кіцак небули присутні на сходинах.

Перша пропозиція Статутової Комісії:
Скасувати позицію директора на Канаду, тому, що такий малий приплив членства є в Канаді, канадська репрезентація на такому високому рівні в Головнім Уряді не є потрібна. УНСоюзові члени з Канади мають представництво в Головнім Уряді у формі радних або контролерів.

Олександер Серафин, (Від. 175) контролер підтримав рекомендацію.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відповів на питання чи позиція директора на Канаду була платна – відповідь неплатна. Т. Шмаґала відкрив дискусії над першою рекомендацією.Стаття 5 точка # 27, сторінка 117.

Лев Боднар (Від. 131) на його думку непотрібно скасувати посаду директора на Канаду, тим більше, що то неплатна позиція. Радить, що при сучасній техниці для економії коштів можна проводити телефонічні конференції та по електроній пошті.

Анна Бурій (Від. 402) делеґат з Канади, поінформувала всіх присутніх, що це є її 11-ий раз на Конвенції УНСоюзу, і якби скасували посаду директора на Канаду, було б її дуже прикро принести таку вістку до Канади. Якщо кошти на дорогу для директора на Канаду є закоштовні то потрібно вибрати для цієї позиції людину, яка живе ближче головної канцелярії. На її думку, ще небуло питання покращення роботи секретарів у Канаді а відразу приступили до ліквідації. Частина проблеми в тім, що канадці дивляться на УНС не як братську установу але тільки як забезпеченеву установу котра постала в Америці. А. Бурій проти скасовання посади директора на Канаду.

Марія Осціславська (Від. 234) працівник УНСоюзу, в відділі реклям в наших виданнях, уважає що є великий потенціял в Канаді. Можливо позиція директора на Канаду не мусить бути екзекутивною, але директор для Канади потрібний.

о. Мирон Ткач (Від. 39) коли перевірити історію, в даний час Канада була на тім самім рівні як і Америка. Канада цю посаду ще від 60-их років традиційно мала і повинна далі її мати.

Оля Черкас (Від. 381) на її думку кожна організація потребує голову, канадці повинні мати свою голову, і просить залишити цю посаду.

Ігор Кобіль (Від. 412) делеґат з Канади, сказав що бізнес падає не тільки в Канаді, але і наші видання тратять, на Союзівці є втрати, та забезпеченевий відділ в УНС в Америці тратить але то неозначає, що всі голови будуть зняті з тих посад. На його думку в Канаді є великий потенціял. Якщо б директор на Канаду працював активніше, успіхи були б більші. На його думку А. Качковський, директор на Канаду, не оправдав себе. Більшість членів з Канади походять з торонтонської та ніаґарської округи. Тут є більше активних членів, голова на Канаду повиннен бути вибраний з цієї округи, просить залишити цю посаду.

Рома Гадзевич головний редактор, (Від. 287-340) "The Ukrainian Weekly" думає, що Канада має великий потенціял українців, які еміґрували раніше і недавно. Просить залишити ту посаду.

Андрій Скиба, (Від. 399) радний радить, що треба ставитися до майбутнього Канади оптимістично. Уважає що крім українського, американського та канадського прапору, УНСоюз повинен додати ще і мексиканський прапор в майбутньому якщо там живе українська громада.

Василь Лучків, (Від. 16) радний пригадав делеґатам, що на минулій Конвенції в Чикаґо, перейшла одноголосно пропозиція щоб створити постійний комітет з питань Канади, щоб знайти розв'язку і успішно полагодити канадську проблему. До комітету увійшли члени з Головного Уряду, Мирон Ґрох, Альберт Качковський та Текля Мороз. Цей комітет мав звітувати Екзекутивному Комітетові про різні альтернативи. На разі нічого не було чути про працю комітету, ніяких звітів. Чому ми відразу думаємо позбутися посади директора чи то через кошти поїздок на Екзекутивні наради, які начисляють около 10,000 дол.? Нині можна полагодити багато річей електроною поштою та телеконференцією по телефоні.

Мирон Ґрох, (Від. 461) радний, делеґат з Канади сказав, що на 35-ій Конвенції нічого небуло сказано про ліквідування посади Директора на Канаду. Боїться, що якщо ми будимо всьо ліквідувати, відкидати, та звільнювати залишимося без нічого. Ще до недавна в 2002 році був Директор на Канаду, один контролер та двох радних з Канади. Але після останної Конвенції були зміни, залишилося Директор на Канаду та один радний з Канади. Просить залишити посаду Директора.

Роман Куропась, (Від. 20) сказав, що бізнес шукає потенціалу, є понад 1,000,000 українців в Канаді і є вже структура зорганізованих відділів УНСоюзу в Канаді. Треба нам, як і в Америці, нових членів. Треба працювати над тим як розвивати в перід УНСоюз а не назад.

Юрій Солтис (Від. 327) нагадав всім, що Конвенція є найвищий юридичний орган, від нас залежить Статут та праця УНСоюзу. Так як він бачить Статутова Комісія була наставлена Екзекутивою. Але ще гірше його торбує, що з 11 пропозицій поданих до комісії тільки 4 пропозицій нам дано до розгляду. Хотів знати чим члени комісії були мотивовані вибирати пропозиції. Ця пропозиція котра на дискусії, вибрана як одна з найважніших. З дискусії, до тепер, всі делеґати проти цієї пропозиції. Чи є хтось за цею пропозицією котра є ліквідування неплатної посади директора на Канаду?. Підкреслює, що, ще гірше такою резолюцією ми відокремлюємося від всіх членів УНСоюзу в Канаді.

Альберт Качковський (Від. 444) директор на Канаду сказав, що як зменшити членів Екзекутиви з 6-ох до п'яти, а далі мати трьох плачених, то немає такої великої ощадности Треба пам'ятати, що неплачені члени Екзекутиви приходять з різних місцевостей і мають більш обширний погляд на різні справи. Під час року вся сила є в руках плаченої Екзекутиви. Статут пише, що всі члени Екзекутиви мають рівний голос, але сам факт, що ми не є в щоденнім курсі справ в бюрі і що ми є далеко один від одного нам тяжко робити декотрі рішення.

В Канаді є ті самі проблеми що є в Америці. Тому відбудова УНСоюзу в Канаді буде і частиною відвудови УНСоюзу в Америці. А. Качковський вірить в пословицю, "united we stand divided we fall" з'єднано будемо стояти а поділено будемо падати. Він немає нічого проти вибрання члена Директора на Канаду з міста Торонто чи Ніаґара, бо то багато блище до головної канцелярії, і лекше буде приїздити на наради.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії прочитав в англійські мові з Статуту про вимоги директора для Канади Стаття 5, точка #27 сторінка 117.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії прочитав українською мовою з Статуту точку #27 сторінка 117 про вимоги директора на Канаду. " Директором для Канади має бути громадянин Канади, повноправний член канадського відділу та мешканець Канади. Обов'язки Диретора для Канади мають бути такі самі, як заступників предсідника. Він або вона є відповідальним за сприяння і поширення праці УНСоюзу і всіх відділів його на терені Канади. Він або вона має виконувати всі інші обов'язки доручені Екзекутивним Комітетом". Після прочитання з Статуту Т. Шмаґала попросив голову Статутової Комісіїї, Лонгіна Старуха, ще раз прочитати рекомендацію.

Лонгін Старух (Від. 172) голова Статутової комісії прочитав ті слова котрі стосуються Директора для Канади котрі потрібно б відкинути – Стаття #2, секція Г, сторінка 102 в англійськім тексті вони знаходяться Article 2, section d on page 10.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії поставив пропозицію до голосування.

Перша пропозиція Статутової комісії:
Скасувати позицію Директора для Канади, тому, що такий малий приплив членства є в Канаді, канадська репрезентація на такім високому рівні в Головнім Уряді не є потрібна. УНСоюзові члени з Канади мають представництво в Головнім Уряді у формі радних або контролерів.

За пропозицією, 5 голосів
Проти пропозиції, 96 голосів
Пропозиція НЕ перейшла.

Богдан Кукуруза (Від. 399) хотів довідатися хто і як Статутова комісія була вибрана? Чи Екзекутива вибрала цю комісію?

Лонгін Старух (Від. 172) голова Статутової комісії відповів на питання Б. Кукурузі, що члени Статутової комісії були запрошені вступити в комітет, вони згодилися. Вони немають жодних відповідальності до членів Екзекутиви чи когось іншого. Члени комітету працювали і радилися між собою без жодних впливів поза комітетом.

Лонгін Старух прочитав наступну пропозицію.

Друга Пропозиція Статутової комісії:
Зменшити кількість радних в головнім уряді з 11 членів до 7 членів, один як мінімум мусить бути з Канади. Причина на таку зміну, Л. Старух по'яснив, що коли членство УНСоюзу нараховувалося 89,000, було 14 радних, тепер членство нараховує 43,000 відповідно повинно бути 7 радних.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер підтримав пропозицію.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії перевірив чи всі розуміли суть другої пропозиції, і відкрив дискусію.

Лев Боднар (Від. 131) думає, що завдання Статутової комісії було робити всі можливості, щобі заощаджувати гроші, не побільшувати працю. Якщо б Екзекутива вз'яла під увагу часи Д. Слободяна, Й. Лисогора, Я. Падоха та В. Сохана і як виглядала канцелярія в ті часи, скільки було працівників а скільки є нині. Тоді, ще небуло факсів, інтернету, компютерів. Л. Боднар думає, що варта було б поглянути на канцелярію і можкливо там деякі ощадності зробити а не в числі радних. Радні повинні приєднувати членів до УНСоюзу. Потрібно нам всім добре послухати скільки кожен радний придбав членів. Якщо радні гарно говорили а нікого не приєднали в членство то треба це вз'яти під увагу як будуть вибори. Л. Боднар згодивбися скоротити до 9-ти членів, та збільшити в Канаді до двох радних в цім складі.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії по'яснив Л. Боднарові і всім присутнім, що у свойому виступі Лев Боднар подав іншу пропозицію. Ми неможемо розглядати його пропозицію аж доки ми не розглянемо попердню пропозицію подану головою Статутової комісії Л. Старухом. Лев Боднар може свою пропозицію подати Статутові комісії.

Рома Гадзевич, (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" в справі формальній, пояснила, що предсідник президії сказав, що не можна змінити пропозиції, яка була представлена делеґатам. Так це правда але предсідник також сказав, що Конвенція не має права прийняти нові інші пропозиції. А це не точно. Конвенція може зробити слідуюче – делеґати можуть голосувати проти поданої пропозиції а пізніше пропонувати інший варіянт пропозиції, в даному разі ту пропозицію, що подав Лев Боднар.

Марія Осціславська (Від. 234) радить, що на її думку завдання наше є відновляти, розбудовувати, підносити а не злучувати. Отже, якщо ми хочемо іти вперед, то ми повинні затримати наших радних, які хочуть працювати безкоштовно для нашої організації. Думає, що кожний радний хоче посвятити час для добра УНСоюзу. На її думку, Канада повинна мати 2 радних, та Директора на Канаду, та втримати 9 радних на Америку.

Анна Бурій (Від. 402) в справі формальній, заки ми будемо голосувати на кількість радних мати з Канади, потрібно нам перевірити чи провінція Квебек вимагає, щоб був радний з Квебекської провінції. Текля Мороз, з Квебеку була

радна довгі роки, треба це перевірити.

Богдан Кукуруза (Від. 399) мав питання, чи члени Статутової комісії застановилися чи УНСоюз хоче рости чи завмирати? Друге питання – чи радні є платні, бо якщо ні то чому обтинати число радних? А третє питання, якщо скасувати двох радних, то чи Головна канцелярії буде мати зв'язки з громадою котра є далеко від Канцелярії, як Сіятл, Чикаґо, Канада і.т.п. Якщо УНСоюз хоче приєднувати більше членів то мусимо вирішувати так, щоб ми росли а не завмирали.

Роман Куропась (Від. 20) сказав, що УНСоюз потребує якнайбільше провідників, робітників, членів, добровольців. Ми не можемо піддаватися і обмежуватися ми мусимо розвиватися і використовувати всі зусилля щоб рости. Неґативізм не є продуктивним.

Рома Гадзевич (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" ми вибираємо радних, щоб вони працювали в терені, але ми їх не вживаємо, і тоді хочемо їх скоротити бо членство паде. Ми повинні мати радних, щоб радні мали контакт з членами, з громадою бо є можливість що зможуть стати членами УНСоюзу. Ми не робимо собі прислугу, якщо ми всюди втинаємо.

Альберт Качковський (Від. 444) директор на Канаду сказав, що Статутова комісія повинна була повідомити делеґатів і відділів про зміни пропоновані до Статуту. На будучи він радить щоб поінформувати 90 днів на перід. Питання чи пропозиція каже тільки один радний для Канади, чи мінімум один радний для Канади. (Тарас Шмаґала ст. предсідник президії, відповів А. Качковському - мінімум один член.) А. Качковський поінформував всіх, що він вже служить в Головному Уряди 8 років. На його опінію Конвенція не повинна витрачати час на вислухання звітів членів уряду, коли звіти вже докладно написані і є видруковані для прочитання всіма делеґатами. Наприклад звіт касира Роми Лісович має 10 сторінок. Ми витрачаємо час на прослухання усіх звітів а ми могли б корисніше вживати той час на обговорення проблем УНСоюзу. А. Качковський проти цієї пропозиції.

Василь Лучків (Від. 16) радний інформує, що якщо ми числимо УНСоюз як найстарша та найбільша братська установа то ми повинні бути на вищому рівні ніч Братський Союз та Провидіння. Братський Союз має 9 радних а Провидіння має 7 радних. УНСоюз як найбільша і найстарша повинна мати більше радних.

Мирон Ґрох (Від. 461) радний дав до відома, що він вже 8 років радний і було радним сказано що буде дана їм робота, ця ідея не увійшла в дійсність. На його думку втинати радних, котрі є безплатні немає користі. Треба вибирати таких радних які мають зацікавлення і готові працювати на користь УНСоюзу. Радні члени не платні, тільки їхні витрати є відплачені. Якщо обтинати, то хоча менше обтинати як пропоновано в дискусії.

Ґлорія Горбата (Від. 414) радна не годиться обтинати число радних з 11 членів на 7. На останні Конвенції число радних було вт'яте з 14 членів до 11. Вона розуміє, що делеґати незадоволені таким різким скороченням, і тому пропонують скоротити від 11 членів до 9. Як радна, Ґ. Горбата брала участь в всіх засіданнях Головного Уряду і на кожному засіданню були декотрі члени не присутні. Ґ. Горбата підтримує думки Р. Гадзевич в справі роботи радних, вони можуть багато зробити для УНСоюзу. Але їм потрібно дати завдання, можливо дати курси чи семінар для радних, щоб їх, ліпше поінформувати про їхню працю. Ґ. Горбата запевняє всіх, що вона серйозно ставиться до обов'язку радної і намагається виконувати обов'язки якнайкраще.

Андрій Скиба радний (Від. 399) додав, що на його думку потрібно мати 20 радних, бо кожен із них може щось корісного для УНСоюз зробити. Потрібно назначувати обов'язки радним. І чи радні приєднають 20 чи одного члена то буде користь для УНСоюзу.

Михайло Савків (Від. 57-16) заступник пресідника президії попросив голову Верифікаційної комісії, Мирона Кузя подати число делеґатів і попросив членів Верифікаційної комісії порахувати голоси.

Мирон Кузьо (Від. 277) Голова Верифікаційної комісії подав склад комісії: Стефанія Гаврилюк (Від. 88), Анна Слободян (Від. 88), Павло Фуґа (Від. 269), Юліян Котляр (Від. 42), Мирон Кузьо (Від. 277) голова кмісії.

М. Кузьо поінформував, що члени Верифікаційної комісії перевірила всі повновласті і стверджує, що все згідне із Статутом Українського Народного Союзу. Стан делеґатів вчора було 84, пізнійше дійшли делеґати. Нині є 96 делеґатів та 17 членів Головного уряду, разом 113 членів має доступ до голосування. М. Кузьо щиро подякував всім членам комісії за гарну співпрацю та Марійці Дрич, працівник з Головної Канцелярії, котра дуже пильно помагала комісії.

Тарас Шмаґала (Від. 358) ст. предсідник президії поінформував всіх присутніх, щоб змінити Статут, потрібно набрати 2/3 голосів, себто 76 голосів.

Друга пропозиція Статутової комісії :
Зменшити кількість радних в головнім уряді з 11 членів до 7 членів, один як мінімум мусить бути з Канади. Причина на таку зміну, Л. Старух по'яснив, що коли членство УНСоюзу нараховувалося 89,000, було 14 радних, тепер членство нараховує 43,000 відповідно повинно буту 7 радних.

За пропозицією, 9 членів
Проти пропозиції, 84 членів
Стрималися, 7 членів
Брало участь в голосуванні 100 членів.
Пропозиція НЕ перейшла

Лонгін Старух голова Статутової комісії (Від. 172) прочитав Третю пропозицію.

Третя пропозиція Статутової комісії:
Надати Екзекутивному комітетові повноваження звільнити радних, які не виконують своїх обовязків, не з'являються на наради два рази або більше без доброго оправдення, Екзекутива має право назначити на їх місце нових.

Тарас Шмаґала ст. предсідник президії пояснив, що ця пропозиція вимагає зміну в статуті і суть в справі відсутності відноситьця якщо без поважних причин чи оправдань. Т. Шмаґала ст. запропонував залишити цю пропозицію на мовну коректу котра пізніше буде розглядена. Пропонує перейти до Четвертої пропозиції. Третя пропозиція відложена на пізнійше.

Лонгін Старух голова Статутової комісії (Від. 172) прочитав четверту пропозицію.

Четверта пропозиція Статутової комісії:
В українському тексті Статуту змінити слово касир на слово скарбник.

Олександер Серафин контролер (Від. 175) підтримав пропозицію.

Мотря Мілянич (Від. 450) запитала як багато коштуватиме змінити одне слово на інше.

Рома Лісович (Від. 25) касир відповіла, що вона не має відповіді на це питання.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії пояснив, що всі зміни до статуту будуть оплачені спільно. Запропонував голосувати за четверту пропозицією.

Четверта пропозиція Статутової комісії:
В українському тексті Статуту змінити слово касир на слово скарбник.

За пропозицією, 66 членів
Проти пропозиції, 1 член
Стримались, 13 членів

Пропозиція НЕ перейшла.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії, попросив Лева Боднара, щоб подав другий варіант Другої Пропозиції.

Лев Боднар (Від. 131) подав наступну пропозиція - щоб дати 9 радних для Америки а 2 радних для Канади разом 11 радних.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії пояснив, що сподівався, що Л. Боднар подасть ту саму пропозицію що подав себто змінити в Статуті число радних з 11 членів до 9 членів. Предсідник попросив Василя Лучкового подати свою пропозицію.

Василь Лучків (Від. 16) радний подав пропозицію –

Друга пропозиція - Новий варіант Другої пропозиції:
Зменшити кількість радних в головнім уряді з 11 членів до 9 членів, один як мінімум мусить бути з Канади.

(Чоловічий голос зі залі підтримав цю пропозицію)

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії відкрив дискусію над пропозицією.

Ірена Прийма (Від. 292) думає що добре залишити 11 членів радних але з 11-ти членів мати двох з Канади.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер є за зменшенням членів радних з 11 до 9. Нагадує, що всі члени гарно говорили, кажуть, що будуть співпрацювати але бувше в Головному уряді вже 12 років він такої великої співпраці не відчув і небачив їхної активності. Неприходили на річні збори. Тяжко знайти дійсно доброго якісного радного. Бачив тільки 8 летючок кандидатів на пост радного, а нам потрібно 11 членів. Нема так багато охочих, і крім того добре мати охочих але кваліфікованих членів. Просить взяти ті факти під увагу, як буде голосування.

Василь Лучків (Від. 16) радний пояснив, що 9 і один мінімум з Канади, означає, що 1 член ґарантовано незалежно від того, скільки він чи вона отримала голосів. Як два представники в Головному уряді, то буде мінімим 2. Бачить, що є 9 радних. На всіх нарадах що він був присутний, ще ніколи небуло щоб всі радні були присутні. Просить всіх голосувати за даною пропозицією, бо бачить що немає багато кандидатури на радних.

Оксана Козяк (Від. 47) підтримує пропозицію Ірини Прийми, можливо ми зможемо таким чином щось змінити на краще.

Андрій Скиба радний (Від. 399) підчеркнув, що потрібно залишити 11 членів радних. Часом радні неможуть приїхати на збори, неможна їх за це критикувати, напевно мали добрі причини, що немогли прибути на збори. Просить дати членам ініціативу до праці а не відганяти.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії перечитав пропозицію –

Друга пропозиція – новий варіант
Зменшити кількість радних в головнім уряді з 11 членів до 9 членів, один як мінімум мусить бути з Канади.

За пропозицією, 47 членів
Проти пропозиції, 49 членів
Стрималися, 3 члени
Взяло участь 100 делеґатів,
Пропозиція НЕ перейшла.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив, що перед перервою на обід, члени Виборчої комісії та члени Фінансової комісії зберуться на цій залі в інших кутках. Резолюційна Комісія подасть де будуть збиратися.

Т. Шмаґала поінформував членів на залі, що парламентарист порадив переголосувати цю пропозицію бальотами. Бальоти будуть приготовлені. Т. Шмаґала ст., повторив пропозицію над котрою будуть ще раз голосувати бальотно.

Голосування бальотами над новим Варіянтом Другої пропозиції.

Зменшити кількість радних в головнім уряді з 11 членів до 9 членів, один як мінімум мусить бути з Канади.

Верифікаційна комісія роздасть бальоти делеґатам. Кольори бальотів є голубі і бежові. На бальоті потрібно написати номер свого Відділу. На зворотні стороні

бальоти написати – *ТАК* або *НІ* або *ЗДЕРЖАВСЯ*

Друга пропозиція – новий варіянт:

Зменшити кількість радних в головнім уряді з 11 членів до 9 членів, один як мінімум мусить бути з Канади.

Голосування бальотно

За пропозицією	**50 членів**
Проти пропозиції	**54 членів**
Стрималися	**5 члени**
Взяло участь	**109 –делеґатів**

Пропозиція НЕ перейшла.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії прочитав переложену Третю пропозицію:

Третя пропозиція Статутової комісії:

Зміна в Статуті, *в Статті 5, число 31 сторінка 120 (в англійському тексті то є Article 5, number 31, pg. 28)* Зміна стосується радних в Головному уряді, якщо радні не будуть присутні без поважних причин на двох засідань, вони мусять відмовитися від своїх позицій. Екзекутивний комітет може вз'яти інших радних, кандидатури яких були виставлені на попередній Конвенції, якщо можливо. В іншому випадку Головний уряд мусить набрати 75% голосів для іншого можливого кандидата. Поважність причин відсутності оцінюється Головним урядом.

Василь Лучків (Від. 16) радний підтримав пропозицію.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відкрив дискусію.

Зенон Голубець (Від. 358) радний запевнив, що Він розуміє мотив цієї пропозиції та співчуває Головному Уряду який хоче спільно працювати і мати людей присутніх на кожних зборах, але якщо обминути 2 засідання то залишається лиш одне засідання перед Конвенцією. Чи то варта тоді просити членів подати резиґнацію. Часом член може не приїзджати на збори а бути діяльним в терені, варта такого члена затримати в порівнанню з членами Головного уряду котрі приїзджають на всі збори але не працюють в терені та нічого не роблять в користь УНСоюзу. На його думку не варта творити неприємності якщо така мала кількість в уряді.

Рома Гадзевич (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" погоджується з словами З. Голубця. Її турбує слова поважна причина, хоче знати хто рішає поважність? На її думку замість звільнювати члена потрібно більше надавати праці членам, використовувати їхню працю в терені. Просить, щоб голова Статутової комісії, ще раз прочитала в двох мовах пропозицію.

Лонгін Старух (172) голова Статутової комісії пояснив, що то не мова про тих членів, радних, які працюють в терені але ті що не приїзджають і не працюють. По двох упущенних засідань, ще залишається два роки праці. Можна б знайти члена котрий більше б працював і удялявся.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії оголосив, що буде голосування бальотами.

Лев Боднар (Від. 131) критикує Конвеції що в минулім вибрали таких радних, і радить щоб вибирати таких людей до Головного уряду що вже щось зробили корисного а не тепер викідати членів.

Лонгін Старух (Від.172) голова Статутової комісії перечитав Третю пропозицію:

Третя пропозиція Статутової комісії:

Зміна *в Статуті, в Статті 5, число 31 сторінка 120 (в англійському тексті то є Article 5, number 31, pg. 28)* Зміна стосується радних в Головному уряді, якщо радні не будуть присутні без поважних причин на двох засідань, вони мусять відмовитися від своїх позицій. Екзекутивний комітет може вз'яти інших радних, кандидатури яких були виставлені на попередній Конвенції, якщо можливо. В іншому випадку Головний Уряд мусить набрати 75% голосів для іншого можливого кандидата. Поважність причин відсутності оцінюється Головним урядом.

Голосування бальотно

За пропозицією	**48 членів**
Проти пропозиції	**59 членів**
Стрималися	**3 члени**
Взяло участь	**110 –делеґатів**

Пропозиція НЕ перейшла.

Тарас Шмаґала ст. (358) предсідник президії, оголосив наступну точку:

14. ДИСКУСІЯ ПЛЯНИ РОЗВИТКУ СОЮЗІВКИ

Рома Лісович (Від. 25) касир подала інформації про працю над покращенням Союзівки за останні 4 роки. Її презентація включала прозірки, "Power Point" та різні схеми, які помагали їй показати окремі успіхи і перспективи на будучність Союзівки. Вона визнала дефіцитний стан на Союзівці, але хотіла зосередитися на позитивні пляни як рівнож деякі неґативні точки. Р. Лісович нагадали всім, що коли цей уряд перебрав владу в 2002 році Союзівка мала високий дефіцит, будинки були в поганому стані, потребували ремонту, було дуже мало гостей, обслуга не все була добра і кімнати потребували чистки. Через впад нашої резерви, і дефіцит на Союзівці "New Jersey Department of Banking & Insurance" радив нам продати Союзівку.

Порадив нам адвокат створити фундацію для Союзівки, "Фундація спадщини Союзівки" і УНСоюз в імені Союзівки подалися на створення Фундації в штаті Делавер. Введено багато змін на Союзівці. Назначили нового керівника Союзівки, Нестора Паславського, та залишилися Сонія Семанишин та Олеся Ґуран. Під керівництвом Н. Паславського Союзівка кращає. Від 2002 року до 2005 року прихід з винайму кімнат побільшився на 62%. Тобто, є зацікавлення громади втримати Союзівку, і члени громади відвідують Союзівку частійше та повертаються до Союзівки, самі, з дітьми та з внуками. Під час нашої каденції був більший приплив гостей та більший дохід на 38%. Але багато видатків на Союзівці підвищилися на великий відсоток, наприклад оплата ґазу, електрики, вода, забезпечення, професійні видатки і т.п. Ми вложили великі гроші на зміну головного огрівача в Головному будинку, як теж вложили фінанси в ремонт будинків.

Під головством Зенона Голубця, Контрольна комісія УНСоюзу, відвідала Союзівку і злагодили дуже профсійну контролю. Було вложено поверх 431,000 дол. в капітальний ремонт. В Головнім Будинку було відновлено 5 додаткових кімнат та деякі будинки були дещо відновлені. Р. Лісович зазначила що працівники на Союзівці є дуже віддані, за що вона їм щиро дякує.

Р. Лісович радо поділилася, що було зактивізовано гарна група добровольців в роках 20-30. Ці добровольці радо помагають на Союзівці де потрібно, чи то по їх професій чи позамітати все це вони виконують радо для Союзівки. Одна з наших найновіших та наймолодших секретарів, 5 відділу з Ню-Йорку, Мая Лев зактівізувала цю групу добровольців, її належиться велика подяка.

Союзівка шукає не лише добровольців але також жертводавців. І в наші громаді є багато людей котрі шанують вартість Союзівки. Хотіла особливо згадати Самопоміч з Ню-Йорку, панство Челаки з Ню-Джерзі котрі радо жертвують гроші і працюють добровільно на Союзівці, Фундація Білоусів котра часто і щедро грошово допомагає, пластовий курінь "Спартанок" вже понад 4 роки підтримують Союзівку. Ці ентузіясти гідні нашої подяки. Але є багато інших добровольців та жертводавців, котрі дають на користь Союзівки.

Молоді родини, з діточками зацікавлені в наших таборах, особливо Табір Пташат з ініціятиви Неонілії Сохан та під керівництвом "Перших Стеж ".

З технічного боку пояснює Р. Лісович чому створено для Союзівки (корпорацію обмежиних збитків) L.L.C. Limited Liabilities Corp. Наші радники та адвокати пояснили нам, що УНСоюз, як власник Союзівки, брав повну відповідальність у відшкодуванню в разі будь якого випадку на Союзівці. Союзівка як (L.L.C.) все відшкодовання припадає на Союзівку, а не на УНС. В друге, наші адвокати упевнили нас, що УНСоюз зможе стягнути всі фінансові звіти Союзівки як (L.L.C.) з книг УНС і всі втрати Союзівки немали б вплив на резерву УНСоюзу. Союзівка мусіла б відповідати за свої фінансові звіти.

В справі "Town Houses" на Союзівці, ми хотіли довідатися чи громада зацікавлена в такім проєкті і чи брала б участь. УНСоюз вислав понад 4,000 запитників, ми одержали 330 позитивних відповідей. Статистично це є дуже велика база зацікавлень. Ми мали пляни і були під враженням, що депозити на "townhouses" зможемо уживати на підготовку площі, водопроводи, дороги, електрика і т.п. котрі коштували б приблизно 1.5 мільйон дол. На жаль, штат Ню-Йорк непозволив видавати депозит на такі підготовки. А УНС не може видавати такий капітал щоб привести цей проєкт в дійсність. Нам потрібно інвесторів до співпраці. УНСоюз нехоче позичати такий капітал бо ця пожичка некорисно показалася б на нашому фінансовому звіті.

Ми знайшли адвоката, який займається безподатковими корпораціями, щоби нам порадив інші можливості щоб зберегти Союзівку. Виявлено таку думку, що Союзівка повинна бути Фундацією заснована для того щоб громада мала де зустрічатись, плекати нашу культуру, зберігати спадщину. Це є точно ті критерії, що відповідають категорії нашій Фундації на котру ми подали відповідну аплікацію на статус 501 (с) 3 неприбуткову Фундацію. Фундація буде підтримана дотаціями, датками, та річними вкладками. В дирекцію Фундації входять: 2 члени з Екзекутива УНСоюзу, та 3 члени УНСоюзу поза екзекутивою Союзу.

Союзівка не може так, як вона до тепер існувала лишень для українців, бути відкритою тільки 3 місяці літком. Цілий рік потрібно оплачувати огрівання, інші примусові видатки, забезпечення і т.п. Потрібно перетворити Союзівку на всесезоновий центр. Головний будинок надававбися але потрібно великий ремонт. На разі в Головнім будинку є лишень 15 кімнат. Третий поверх потрібно переробити, але то включало б нові електричні проводи, водні проводи, фундамент перевірити, тоді будинок бувби відкритий повний рік і мав би 35 кімнат, в низу були б конференційні залі де можна улаштовувати семінари та бізнесові конференції.

Р. Лісович поділилася ще одною ідеєю. Можливість була б де кілька зацікавлених осіб могли б відновити цілий будинок на Союзівці. За їх вклад в ремонт будинку Вони мали б право мешкати в будинку кілька тижнів на рік. Решта року "Корпорація Манеджменту Союзівки" винаймала б кімнати в цім будинку а прибуток можна б ділити між корпорацією та тими людми котрі ремонтували будинок. Союзівка доставляла б чисту постіл, тримала б чистоту та відповідала б за денну обслугу.

Потрібно заповнити Союзівку від понеділка до четверга. Колись, на вихідні ми мали тільки трисезоновий стан. Тепер, Н. Паславський постарався, і ми маємо кімнати замовлені на вихідні цілий рік. Але і це не вистарчає.

Чим довше ми триматимемо Союзівку на книжках УНСоюзу тим більша загроза для нашої резерви. УНСоюз неможе позволити собі на ще більший впад нашої резерви. УНСоюз спільно з громадою мусять знайти вихід для будучности Союзівки. Союзівка є громадська установа, вона служить цілі громаді, деяку відповідальність щоб втримати Союзівка громада мусить на себе взяти. Р. Лісович щиро подякувала всім за їхні поради та подякувала делеґатам за їхню увагу.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив, що прилімінарні вибори відбудуться між 5-5:30 веч.

Лонгін Старух голова Статутової комісії (Від. 172) проголосив, що було 4 пропозицій до змін в Посібнику а комісія рекомендує троьх зних.

Пропозиції до зміну в посібнику представлена Статутовою комісією.

Перша пропозиція до зміну в посібнику: відноситься до Спосібника, Відділи, #8, Збори, Кворум, Переведення сторінка 161, членам Відділів проводити свої збори один раз на рік, а не один раз на місяць.

Третя пропозиція до зміну в посібнику: відноситься до Спосібника, відділ Обовязки секретаря відділу, #18 сторінка 166, додаток, в разі нещастя, секретар відділу має приготувати наперед інформацію, 1) ім'я банку де депоновані відділові гроші, 2) число конту в данім банку та 3) окрім секретара імя людини хто має власьт підписувати банкові чеки та фінансові документи для Відділу.

Роман Куропась (Від. 20) підтримав пропозиції.

За пропозиціями більшість голосів
Стрималися 2 голоси
Три зміни до посібника перейшли.

15. ДИСКУСІЯ " СТАН ДІЯЛЬНОСТИ УНСОЮЗУ В КАНАДІ"

Стефан Качарай (Від. 25) предсідник підкреслив, що дискусія над Канадою є болюча для всіх. Але є дані факти на яких підставах треба робити рішення. УНСоюз має актуарія який нам радить, що на його думку УНСоюз немає будучності в Канаді. Актуарій перевіряє нашу установу в Канаді та перевіряє кошти обслуги членів в Канаді. Міністерство Фінансів, Забезпеченевого Відділу в Канаді перевіряє УНСоюз в Канаді та вимагає щоб УНСоюз оплачував канадського актуарія, хоча ми вже платимо за нашого актуарія в Америці. Його оплата є 40,000 дол. також ми мусимо мати професійного представника кому ми платимо 10,000 дол. до того, ще платимо податки на вкладки, та корпораційні податки в Канаді. Наш актуарій повідомив нас що більшість американських братських установ вже давно зліквідували канадську ділянку.

С. Качарай попросив щоб делеґати перевірили канадський фінансовий звіт. На звіті видно, що в канаді спад продовжується. Є вихід з ситуації, актуарій радить, що можна перемінити забезпеченеві канадські поліси на американські. В Канаді ми маємо 2,500 членів, більш половина зних є виплачені поліси.

Всі наші інвестиція в Канаді, бонди, (котрі канадський уряд вимагає, що ми мусимо тримати) надають нищий відсоток ніж бонди в Америці. Ще друга втрата. УНСоюз має проблему ризика обміну валюти. Колись канадський дол. був 62.5 центів а тепер стоїть коло 84 центи, є можливість, що канадський дол. а американський буде рівний. На разі, як канадські гроші рівняються з американським дол. то діляє добре на нашу резерву. Наш актуарій радить, щоб змінити канадські поліси на американські. Або можемо продати нашу папку забезпечень іншій братській установі в Канаді. В такім випадку ми б стратили цільком контакт з членством. С. Качарай волів би замінити поліси, кожна канадська поліса була б змінена на американську.

Хоча ця проблема і дискусія вже довго тягнеться, нічого в цій ділянці небуло зроблено.

На його думку, Директор на Канаду має відповідальність втримати контакт з усіма секретарами та головами округ в Канаді. Він повинен співпрацювати з секретарами та з головами округ, в Торонто, Монтреал, шукати нових членів і організувати зустрічі в громаді. Бо час скоро минає і знова нічого небуде зроблено.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відкрив дискусію про майбутність Канади.

Анна Бурій (Від. 402) делеґат з Канади каже, що вона стоїть в обороні Канади, бо не може забути ті часи коли Канада розцвітала, та було багато членів УНСоюзу. В Канаді є трохи інакші проблеми здобувати членів ніж в америці. В америці УНСоюз є братська установа для цілої громади, а в Канаді є багато громадських організацій і канадці уважають УНСоюз тільки як забезпеченева установа з Америки.

Звертаючись до слів президента, А. Бурій пояснила, що в Канаді нічого неможна зровити без помочі від головної канцелярії. В Канаді потрібно рекломи по телевізії та по радію, але не один раз в рік – це нічого не дасть. Для новоприбулих потрібно постійно реклямувати УНСоюз, оголошувати яку допомогу УНСоюз наділив Україні, пояснити наші користі. А щоб Канада це сама зробила є неможливо, ми немаємо постійного працівника, ми всі добровольці, немаємо грошей, наші руки звязані, нам потрібно плян і помочі від Головної канцелярії.

Якщо провідники УНСоюзу залишать УНСоюз в Канаді на тих самих умовах, не звертаючи увагу на потенціял, на новоприбулих і, що можна їх асекуруватии то без помочі з Головної канцелярії секретарі нічого не зроблять.

А. Бурій хоче нагадати, що коли була канадська канцелярія, під проводом Б. Кук у Торонто, було багато працівників котрих ми вишколили за УНСоюзові гроші. Коли Б. Кук був звільнений ми не звертали увагу на тих працівників. Ми не цікавились, щоб втримати тих професійних сил яких ми вишколили. Їх скоро вхопили канадійські установи і тепер на нашім українським телебаченню, давно вишколені нами професійні продавці, продають забезпечення канадійських фірм.

Якщо, УНСоюз не постарається пояснити значення нашої праці, нашої установи новоприбулим, ми їх не здобудемо як члени.

Альберт Качковський (Від. 444) Директор на Канаду був зворушений словами предсідника, С. Качарай, що сказав ВИ в Канаді маєте таке завдання – чи не міг би предсідник сказати МИ в Канаді маємо таке завдання.

А. Качковський підкреслив, що як є проблеми потрібно про них говорити. С. Качковський просив предсідника вірити в потенціял в Канаді а не в слова актуарія. Потрібно памятати що президент УНСоюзі є не лишень президент в Америці але і в Канаді. В статуті написено, що позиція Директора на Канаду є не платною. (автор перевірив статут – немає такого написано в статуті), а скільки роботи має той директор.

СТАТУТ, Стаття 5, сторінка 117, точка #27 – *"Директор для Канади мая бути громадянин Канади, повноправний член канадського Відділу та мешканець Канади. Обовязки Директора для Канади мають бути такі самі, як заступників предсідника. Він або вона є відповідальним за сприяння і поширення праці УНСоюзу і всіх відділів його на терені Канади. Він або вона має виконувати всі інші обовязки доручені Екзекутивним комітетом."* З великою повагою до членів Екзекутивного комітету А. Качковський їх запитав, чи хтось із зних хотів би працювати на добровільних засадах. Він підкреслив, що потрібно бути реалістом і знати що таку працю на добровільних засадах не можна виконувати. Якщо буде рішення відкинути Канаду, то потрібно буде змінити лого, ліквідувати прапор канадський на Союзівці і тоді все буде гараст в Америці.

А. Качковськи подякував фундації Союзівки і вірить оптимістично, що з допомогою тих людей, які взялися її рятувати, Союзівка відродиться. Закликав делеґатів робити позитивні рішення для добра Українського Народного Союзу.

Мирон Ґрох (Від. 461) радний з Канади зазначив, що делеґати піднесли Канаду на дусі, додає, щоби щось здобути, треба в перш вкласти. Без вкладу немає бізнесу. М. Ґрох нагадує, що колись багато було ініціативи, в Торонті, в заході в Монтреалі були більші можливості. Десять років тому були нові пляни в Канаді, але нажаль вони не здійснилися позитивно. М. Ґрох не винує Екзекутиву за невдалість але він також вимагає щоб не винувати Канадців. Хоче знати чому тепер є таке звернення до канадців що, Ви мусите це і це робити. Чи УНСоюз є тілький мій, чи він є наш ?

Тяжко продавати забезпечення в Канаді як є чутки, що УНСоюз хоче позбутися Канади. Ніхто чуда не зробить! Добре було б почути, що УНСоюз щось добре зробив, робімо це разом!

Роман Куропась (Від. 20) вірить в майбутнє Канади і надієся, що Канада зробить свої пляни і їх виконає. Вірить, що є багато українців до яких УНСоюз ще не дійшов. Р. Куропась додав про історію УНСоюзу і його добрі діла. Р. Куропась запропонував організувати День УНСоюзу по всіх містах, округах, щоб відзначити працю союзу. Він також висловив надію, що наші діти і внуки будуть підтримувати і працювати на користь УНСоюзу.

Михайло Козюпа (Від. 76) запропонував виробити плян діяльности в Канаді та представити цей плян Екзекутиві. Члени Екзекутиви працюють для загального успіху УНСоюзу, та не можуть обійтися без праці в округах в США і в Канаді. Ми не сміємо закрити двері до Канадаи, бо там є потенціял, там є поверх 1,000,000 українців.

Андрій Скиба (Від. 399) радний слухаючи всіх доповідачів думає, що С. Качарай вже має половину відповіді на всі його проблеми. Якщо валюта майже рівна між канадською та американською, виплачені поліси будуть американськими дол. і це буде добре для канадців.

Думає, що ми повинні змінити актуарія бо на його думки вони не працюють в нашу користь. Вже давно було сказано що штат Ню-Джерзі не ставиться позитивно до братських установ. Якщо була б злука з Братським Союзом, а він ординує в штаті Пенсилванія, ми моглиб перейти, хоча на папері до Пенсильванії де штат ставиться більш позитивно до братських установ і тоді Екзекутива мали б час працювати над проблемами в Канаді. Це є його порада, як радний, можливо то не відповість на всі питання але це початок.

Стефан Качарай (Від. 25) президент на відповідь А. Скиби в справі актуарія, треба розуміти що УНСоюз платить актуаріям, вони працюють на нашу користь. Вони перевіряють фінансові звіти і хочуть упевнити установу, що вистачає активів щоб покрити виплати. С. Качарай подає інформації, що в Ню Джерзі залишилися тільки три братські установи а в штаті Пенсилванії є багато. Ню Джерзі ставиться до нас як до комерційних забезпеченевих установи а не як до братської установи. Ревізори з Трентону перевіряють звіти щоб упевнитися що вистачає активів щоб наша установа позитивно втрималася. Мій звіт включав звіт актуарія котрий перевіряє фінансовий наш стан і після того має своє застереження. Якщо ми будемо ставитися до проблем в Канаді серіозно і будемо старатися притягати нових членів то наступний раз актуарій небуде мати неґативні слова.

Щодо злуки з Братським Союзом та перехід до штату в Пенсилванії, заки ми будемо робити будь які задуми в тім напрямі, ми мусимо поліпшити наш фінансовий звіт. Щоб злучитися з іншою братською установою потрібно мати дозвіл від обох штатів. Але тому, що останно наша резерва впала на мільйон дол. це не добрий час опоминатися о злуку чи зміни.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії оголосив, що Секретарска комісія відбудить свої збори о 10 год. вечора в бібліотеці. Попросив о. Диякона Миколу Ткача до слова.

Диякон о. Микола Ткач (Від. 39) повідомив, що перша Служба Божа за добро УНСоюзу відбудеться в неділю о 8:30 ранку, а друга Служба Божа відправиться о 10:00 год. ранку в Українські католицькій церкві Святої Трійці. Рішено, що прелимінарне голосування та продовження дискусія над питанням Конвенції відбудеться одночасно.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив наступну точку #18.

18. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСоюзу

Михайло Савків (Від. 57-16) заступник предсідника президії оправдався, що не зможе бути на сесії в понеділок. Приїзджає Катерина Ющенко, дружина Президента України, до Вашінґтону і вона буде мати зустріч з представниками української громади. Перед його виїздом хотів торкнути важливу справу. В 2008 році буде вшанування 75-ої річниці трагічної сторінки украіньського народу – Голодомор-Геноцид українського народу (1932-1933). Комітет відзначення цієї трагедії плянує різні події.

Перше – побудувати у місті Вашінґтоні меморіял-пам'ятник жертвам голодомору в Україні.

Друге – позбавлення премії журналіста Волтер Дюранті, знаючи правду він приховував перед світом правду про голодомор в Україні

Третє – улаштовувати в американських школах кляси про трагедію голодомору в Україні. В американських школах вчать про єврейський голокост, про вірменський геноцид, але не вчать про український голодомор-геноцид

Четверте – пропозиція проєкту подорожуючої виставки по Америці, та славних музеях про голодомор на Україні.

П'яте – найголовніших приоритетів цього комітету це саме визнання в Американському Конґресі, що дійсно український голодомор був геноцид проти українського народу.

Михайло Савків звернувся до всіх присутніх, делеґатів, секретарів, голів округ, членів Головного Уряду бути активниму у проведенні заходів до 75-ої річниці голодомору-геноциду в Україні 1932-33. Нагадав всім, що якщо ми самі того не зробимо, ніхто інший небуде турбуватися, і небуде зроблено.

М. Савків пояснив, що зараз наша громада має надзвичайну нагоду, присвятити цей важний час в нашій українській громаді за для того, щоби розповісти американському суспільству, що сталося в Україні 75 років тому. Також буде нагода поінформувати американську громаду відомості щодо пам'ятника голодомору, та загальне знання про голодомор в Україні розуміючи що це дійсно був геноцид проти українського народу. він вірить, що ми як члени ширшої української громади маємо обов'язок росповсюджувати цю інформацію, перед

нашими предками і для України. Нагадав всім, що минулого року після інавґурації президента України Віктора Ющенка його перша промова була виключно в память українського Голодомору.

Тарас Шмаґала ст. (Від.358) предсідник президії запитав делеґатів на їхню думку коли краще перевести точку #16 "Дискусія – Накреслення майбутности УНСоюзу"

Рома Гадзевич (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" запропонувала провести дискусію над майбутності УНСоюзу в неділю між 12-2-ою год. по пол. Тепер пропонує мати дискусію над Союзівкою, та закінчити голосування.

Рома Лісович (Від. 25) касир розуміє, що буде багато питань на тему Союзівки. Думає, що то буде незручно проводити голосування під час такої важної дискусії. Люди будуть виходити, приходити та незможуть брати участі в дискусії. Вона пропонує відложити дискусії на тему Союзівки до неділі разом поєднати з дискусією про майбутність УНСоюзу бо це спільні проблеми.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії запропонував почати попередні вибори без паралельної іншої роботи, але попросив делеґатів не залишати залю сесії, щоб можна було після виборів продовжити дискусії або визначити час дискусії.

Роман Куропась (Від. 20) проголосив, що Виборча комісія вибрала голову, Романа Куропася (Від. 20) а Христину Бродин (Від. 27) секретарем комісії. Пояснив порядок голосування бальотами нагадуючи, що потрібно показати свою картку правила на голусування. До голосування можуть приступити 96 делеґатів та 17 членів Головного Уряду, разом буде 113 голосів. Р. Куропась подякував всім 11 членам комісії зокрема Миколі Бобечко (Від. 102) за його поміч, за їхню працю, щоби якнайкраще виконати свої обовязки.

Лев Боднар (Від. 131) вибачаєся, але пояснює, що він не знає всіх членів які кандидують. Просить, щоб всі кандидати встали рядом, проголосили хто вони є, і на яку кандидатури вони себе подають. Також, Л. Боднар хотів знати чи В. Прохоренко має право кандидувати.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відповів на Л. Боднара питання, що В. Прохоренко не вплачував членські вкладки богато років і не є активним членом УНСоюзу і тому він неможе висувати свою кандидатуру ні на які пости. По'яснив, що незаборонено поставити ім'я В. Прохоренка на бальот, але його прізвище не буде враховуватися. Також попросив тих делеґатів котрі кандидують, встати, без ніяких промов себе коротко представити всім членам.

Оля Черкас (Від. 381) пояснили, що це перший раз на конвенції, вона не знає делеґатів, і непевна за кого голосувати. Хотіла б знати ті, що висувають свою кандидатури які вони мають за собою досвід та їхний вклад в союзову чи громадську працю.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії пояснив, що голосуємо за предсідника, першого та другого заступника, директора на Канаду, головного секретаря, касира, 3-ох контролерів та 11 радних.

Рома Гадзевич (Від. 287-340)головний редактор "The Ukrainian Weekly" уточнює, що за Статутом за першого і другого заступника президента голосують окремо. Бо перший заступник предсідника має бути готовий перебрати діловодство предсідника, якщо б предсідник на міг виконувати свої обов'язки. Стаття 5, точка 25-26, сторінка 116,117.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії подякував та погодився зі заввагою Р. Гадзевич. Кандидати коротко представилися а в основному посилилися на летючки роздані делеґатам.

Стефан Качарай (Від. 25) предсідник УНС на Предсідника
Зенон Голубець (Від. 358) Гол. Контр. комісії на Першого заступника предсідника – попросив перечитати його летючку
Євген Осціславський (Від. 234) радний на Першого заступника предсідника – бувший офіцер в польській фльоти,енженер
Андрій Скиба (Від. 399) радний на Другого заступника предсідника – 8 років був радним, діяч в Чикаґо
Михайло Козюпа (Від. 76) на Другого заступника предсідника – активний в українській громаді
Мирон Ґрох (Від. 461) радний на Директора на Канаду – секретар 32 роки, радний та контролер 8 років
Христина Е. Козак (Від. 134) Гол. Секретар УНС на Головного секретара – 4 роки Головний. секретар
Рома Лісович (Від. 25) касир УНС на Касира УНС – банкер, 4 роки касир
Василь Лучків (Від. 16) радний на Контролера – радний, контролер, бувший професор, діяч УНСоюзу
Василь Шеремета (Від. 247-347) на Радного – радний 4 роки, професор, д-р медицини
Славко Тисяк (Від. 13) на Контролера – контролер в Самопомочі
Мая Лев (Від. 5) на Радну
Мирон Пилип'як (Від. 496) радний на Радного – радний, секретар УНС
Микола Філь (Від. 13) на Радного
Богдан Кукуруза (Від. 399) на Радного – проф. з України, активний в Чикаго, працює для міста Чикаґго
Ґлорія Горбата (Від. 414) радна на Радну – радна, громадський діяч
Олександер Редько (Від. 130) на Радного – професійний продавець забезпечення
Альберт Качковський (Від. 444) Дир.на Канаду на Радного – учитель, член Гол. Уряд 12 років
Сергій Джула (Від. 472) на Радного
Павло Принько (Від. 83) радний на Радного – радний 4 роки
Оля Черкас (Від. 381) на Радну

Юрій Солтис (Від. 327) запитав чи можна дописати кандидата?

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відповів, що можна додати кандидатів, бо в понеділок як цей процес буде продовженний тоді буде опит кандидатів чи вони погоджуються увійти до списку голосування. Т. Шмаґала додав, що сесія завтра, в неділю, буде під шатром біля будинку Ворохта. Вислiди цього голосування будуть оголошені на тій сесії. Також в неділю на тій сесії будуть дискусії на теми Союзівки та УНСоюзу.

Неділя, 28-го травня, 2006 р.

Зранку відбулася Служба Божа в церкві Святої Тройці за успіхи Українського Народного Союзу, за здоров'я його членів, та за упокій душ померлих членів УНСоюзу. Пополудні відбувся концерт.

Сесія почалася 4:30 по пол. під шатром, Продовженно Точки – #18

18. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСоюзу.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив, що перше завдання буде проголосити результати попереднього голосування, яке відбулося в суботу вечором. Рівночасно будуть задані питання до кожного кандидата, чи приймають кандидатуру.

Роман Куропась (Від. 20) голова Виборчої Комісії (20) подякував членам Виборчої комісії за співпрацю та проголосив, що начислено 110 голосів виборців з 113 делеґатів. Христина Бродин (27) секретар Виборчої комісії прочитала список результату перших виборів 36-ої Конвенції УНСоюзу.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив, що після прочитання списків і кількості голосів кожний кандидат отримав, кандидати повинні підтвердити свою кандидатуру і що годяться ввійти до списків основного голосування.

Христина Бродин (Від. 27) секретар Виборчої комісії, прочитала результат.

(1) Предсідник:
Стефан Качарай – 99
Стефан Гавриш – 1
Христина Е. Козак – 1

(2) Перший заступник предсідника:
Зенон Голубець – 63
Євген Осціславський – 40
Михайло Козюпа – 5
Андрій Скиба – 1

(3) Другий заступник предсідника:
Михайло Козюпа – 45
Андрій Скиба – 30
Євген Осціславський –13
Зенон Голубець – 12
Марта Лиско – 3
Василь Шеремета – 3

(4) Директор для Канади:
Мирон Ґрох – 80
Альберт Качковський – 6

(5) Головний секретар:
Христина Козак – 104
Тарас Шмаґала, ст. – 1
Євген Осціславський – 1

(6) Касир:
Рома Лісович – 104
Стефан Качарай – 1

Контролери:
Славко Тисяк – 90
Василь Шеремета – 84
Василь Лучків – 83
Оля Черкас – 3
Ґлорія Горбата – 2
Стефан Лис'як – 2
Ярослава Комічак – 1
Мирон Ґрох – 1
Михайло Козюпа – 1
Зенон Голубець – 1
Євген Осціславський – 1
Мирон Пилип'як – 1
Андрій Скиба – 1
Олександер Серафин – 1
Ярослав Завійський – 1
Христина Козак – 1
Мая Лев – 1
Альберт Качковський – 1
Богдан Кукуруза – 1

Радні:
Мая Лев – 91
Мирон Пилип'як – 83
Павло Принько – 83
Ґлорія Горбата – 80
Микола Філь – 76
Оля Черкас – 65
Богдан Кукуруза – 62
Альберт Качковський – 61
Александер Редько – 58
Сергій Джула – 45
Василь Лучків – 16
Євген Осціславський – 14
Анна Бурій – 13
Андрій Скиба – 11
Мирон Ґрох – 9
Юрій Солтис – 9
Михайло Козюпа – 8
Славко Тисяк – 5
Євген Щерба – 5
Зенон Голубець – 4
Стефа Гаврилюк – 2
Василь Шеремета – 2
Михайло Богдан – 2
Марта Лиско– 2
Роман Куропась – 2
Володимир Козіцький – 2
Оксана Тритяк – 2
Уляна Процюк – 1
Ірена Прийма – 1
Лонгін Старух – 1
Марія Осціславська – 1
Марія Вальчук – 1
Люба Кескі – 1
Стефан Лисяк – 1
Сохан – 1
Юрій Лазірко – 1
Ярослав Завійський – 1
Стефан Гавриш – 1
Ілля Матіяш – 1
Христина Е. Козак – 1
Рома Лісович – 1
Мотря Мілянич – 1
Павло Романович – 1
Юліян Пішко – 1

Прийняли кандидатури всі ті делеґати котрі підкреслені.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії привітав присутню на Конвенції вубшого предсідника УНСоюзу, Уляну Дячук, яка багато років свого життя посвятила праці для Українського Народного Союзу. Делеґати привітали Уляну Дячук оплисками.

Євген Осціславськи (Від. 234) радний запитав, чи він може висувати свою кандидатуру якщо його дружина працює в канцелярії УНСоюзу, деякі делеґати кажуть, що то конфлікт інтересів.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії упевнив Є. Осціславського,

що він має повне право кандидувати.

14. ДИСКУСІЯ – ПЛЯНИ РОЗВИТКУ СОЮЗІВКИ

Лонгін Старух (Від. 172) подав пропозицію, щоб проводити вечори в терені та розповідати громаді, своїй родині і знайомим про Союзівку.

Михайло Козюпа (Від. 76) подякував Ромі Лісович за її добру працю на користь Союзівки та висловив надію, що побільшаться її успіхи в цім напрямі.

Олександер Серафин контролер (Від. 175) нагадав що всі пляни подані Р. Лісович, для покращення Союзівки є дуже гарні але підкреслив, що неможна забути, що УНСоюз річно втрачає близько 1 мільйон дол. на Союзівку та видавництво. Треба установити термін, та щось верішувати, щоб запобігти втрати і поправити ситуацію. Ще одна каденція таких втрат і буде питання про загальне існування УНСоюзу.

Мирон Пилип'як радний (Від. 496) радить не продавати Союзівку а працювати над тим, щоб її зберегти.

Богдан Кукуруза (Від. 399) оповів який він захоплений Союзівкою, побачив багато позитивних змін і радив працювати над цим питанням так само з ентузіазмон, як в останні роки. Мав одну заввагу, провести телефони в всіх кімнатах на Союзівці.

Тимко Бутрей (Від. 164) сказав, що на його думку, немає такого члена в УНСоюзові родині, який б не любив Союзівку. Радив, якщо є великий недобір і ми не можемо втриматися фінансово, то потрібно продати цю землю, купити іншу блище Ню Йорку і назвати її Союзівкою.

Андрій Скиба (Від. 399) радний з інформативної презентації Р. Лісович, видно, що ми могли б зберігти Союзівку. А. Скиба обіцяв , що в цім напрямі буде працювати.

Василь Шеремета (Від. 247-347) радив, що Союзівку можна б продати самим собі, щоби її фінанси не зявлялися на книгах УНСоюзу. Для цього потрібно б кожному з нас вложити гроші в Фонд Союзівки. Тільки разом можна врятувати Союзівку, часом потрібно знайти не звичайні способи на розвязки проблем.

Оля Черкас (Від. 381) сказала, що 15 років вона була виховником дитячого табору на Союзівці. Минулого року було сказано, що тих таборів не потрібно, бо є спортивні, тенісові, танцювальні та інші табори. Останнім часом вона зауважила, що управа УНСоюзу дивиться з перспективи фінансової, а не на яку користь Союзівка дає українські дитині. О. Черкас поінформувала, що табір пташат минулого року заповнив всі кімнати в усіх будинках на Союзівці. Родичі учасників табору пташат, вимагають щоб діти знали більше про українські традиції, мову, історію, культуру і.т.п. Родичі просили звернути увагу на табори і на дітей, щоб вони могли навчитися чогось необхідного для їхніх душ на Союзівці.

Володимир Бакум (Від. 172) мав питання, скільки потрібно людей, які б заплатили 100 дол. річно і тим самим покрили дефіцит ? На його питання Василь Шеремета відповів, що потрібно 5,000 фундаторів по 100 дол. річно, щоб покрити дефіцит. На його думку, В. Бакум створення фундації для Союзівки є єдиний рятунок.

Павло Прінько (Від. 83) радний порадив, що потрібно підсилити активність на Союзівці, залучити нову хвилю еміґрантів до Союзівки, запрошувати їх на забави, музичні вечори, запросити артистів з України на концерти щоб зацікавити нових іміґрантів.

о. Мирон Ткач (Від. 39) нагадав всім клич "Нема то як на Союзівці ". Увійшло в традицію, що на Конвенції члени Головного уряду збирали датки на якусь ціль. Запрошував всіх делеґатів 36-ої Конвенції бути щирими своїми датками і стати першими членами нової Фундації для Союзівки.

Соня Круль (Від. 15) хотіла б втримати Союзівку. С. Круль свого часу працювала на Союзівці, тут одружилася та тут виростали її діти. Має питання до всіх делегатів кільки зних виповнили ті анкети роздані Маєю Лев про членство в Фундації, котре коштує 30 дол. річно. Нагадали всім виповнити ті анкети і включитися до членства Фундації.

Микола Філь (Від. 13) розповів про свою розмову з віце-премєром, міністром України, Миколою Джулинським, який дякував представникам діяспори за велику допомогу україні. Міністер теж сказав, що прийде час, коли Україна буде допомагати українцям за кордоном. М. Філь думає, що можливо домовитися з програмою для дітей з України, які могли б приїзджати до Союзівки на відпочинок.

Стефан Качарай (Від. 25) президент звернувся до всіх делегатів кажучи, що справи на Союзівці неє безнадійні. Всі табори на Союзівці, чи то спортивні чи табори пташат є чудові. Він має надію, що і його внучка, Алекса, буде мати нагоди перебути на таборі пташат, але пів мільйона дол. річно додавано з резерви УНСоюз неможливо. Ніхто не хоче продавати Союзівку. С. Качарай почуваєся до обов'язку поінформувати всіх про фінансову ситуацію наших установ, перед тим, коли делеґати роблять рішення.

Предсідник, годиться, якщо 5,000 членів УНСоюзу разом з членами української громади подарували б по 100 дол. річно, або 500 людей по 1,000 дол. річно то багато б помогло Союзівці. Але треба зрозуміти, що такий прибуток пішов би тільки на буденні видатки Союзівки. С. Качарай нагадує, що будинки Союзівки існують, ще від 1952 року і вони всі потрибують ремонт. Союзівка потрибує великий вклад грошей щоб вложити в капітальний ремонт.

С. Качарай немає сумніву, що багато з нас любимо Союзівку, але дуже мала скількість цих любителів дійсно приходять та помагають. І ми дуже вдячні тим добровольцям за їхний вклад. Але кінець кінцем треба оплачувати видатки Союзівки. УНСоюз буде мати серіозні проблеми якщо ще цей рік втратимо 500,000 з резерви. А. Серафин сказав, що УНС має 4.2 мільйону в резерву, скажім, що УНС втратить цего року 1 мільйон, то наступного року 1 мільйон з резерву, тоді напевно ревізори з штату Ню Джерзі прийдуть і нас зєднають з іншою братською установою. Вони не дозволять УНСоюзові стратити всю резерву.

То, що Союзівка є чудовою, то безперечно. Давно УНСоюз фінансово міг видавати по 500,000 річно на дефіцит Союзівки. То були часи коли УНСоюз мав велике членство і велику резерву. Часи змінилися, є інакші обставини. УНСоюз неможе далі покривати недобір Союзівки. С. Качарай додав, що недавно чув, що славний готел в Ню Йорку "Плаза Готель" себе перетворили в "Готель Кондомініум", бо їм такий плян ліпше підходив фінансово. Можливо на Союзівці можна продати частину землі, де ми немаємо великої користі, І побудувати нові будинки, остаточно мусимо щось зробити щоб не вечерпувати нашу резерву.

Тільки мати надію, що все поліпшиться, що будуть нові гості які будуть приїзджати на Союзівку, додати нові табори, піднести ціни це не вистарчате ме. Всі будинки на Союзівці потрибують великого ремонту. Без радикальних змін довго не витримаємо. Потрібно нам робити радикальні зміни щодо фінансування Союзівки.

Ґлорія Горбата (Від. 414) радна на її думку люди шукають українського коріння, української культури для себе та своїх дітей. Ті українці які роджені в діяспорі хочуть знати більше про українські звичаї, культуру і.т.п. Можливо потрібно мати на Союзівці курси української мови, історію, географію, культуру і.т.п. Цікаво було б мати курси дослідження родинного дерева, це цікавить і старших та молодих. Такі курси можна увезти на компютерних програмах. Вже настав час, що ті люди що колись приїзджали дітьми на Союзівку, тепер привозять своїх дітей та внуків на Союзівку. Ґ. Горбата ділиться тим, що її син котрий маленьким приїзджав на Союзівку тепер приїзджає своїми дітьми. Ми повинні залишати Союзівку відкриту весь рік та можливо проводити тут різні конференції та зїзди.

Лев Боднар (Від. 131) захоплений Союзівкою, на якій він знаходиться вперше, вважає, що, якби ми передали її чужинцям то був би наш великий гріх. Л. Боднар порадив звернутися до УМАНА, Лікарського Товариства, щоб вони проводили свої конференції на Союзівці, так як було давно. Л. Боднар теж порадив давати реклями про Союзівку в інших газетах як Міст, яку новоприбулі читають. Він думає, що пенсіонери не є в змозі дарувати великі датки на Союзівку. Л. Боднар обіцяв вислати свій чек на 1,000 дол. на підтримку Союзівки. Л. Боднар годиться, що ні Предсідник, ні Головний секретар, ні Касир чуда не зроблять, вони потрибують гурт ідейних та працьовитих людей. Тому Л. Боднар закликав на завтрашніх виборах голосувати за таких людей, які б самовіддано працювали на добро УНСоюзу. Він додав, що крім того, до цього часу багато з українських еміґрантів великі гроші посилали до України. Вже Україна незалежна і настав час на діяспору, наші діти та внуки є тут, і ми повинні подбати про наші установи.

Богдан Кукуруза (Від. 399) запитав чи ми могли б продавати акції на Союзівку, щоб ціла громада купували акції і були спів-власниками .

Мирон Ґрох (Від. 461) радний з Канади годиться з рекомендаціями всіх виступаючих. Теж думає, що настав час допомагати нашим установам в діаспорі. М. Ґрох підтримує ідею фундації для Союзівки.

Неділя, 28-го травня вечером відбувся Конвенційний бенкет та спільна знимка.

Понеділок, 29-го травня, 2006 р., 9:00 ранком

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив порядок нарад і попросив до звідомлення голову Фінансової Комісії, Славка Тисяка до слова. Було замітено, що Славко Тисяк святкує свої уродини цего дня. Всі Делеґати заспівали С. Тисякові – Многая Літа.

17. ЗВІДОМЛЕННЯ ФІНАСОВОЇ КОМІСІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ВИСОТИ ЗАПОРУК І ПЛАТЕНЬ ЕКЗЕКУТИВІ

Славко Тисяк (Від. 13) Голова Фінансової комісії, подав членів Фінансової комісії:

Славко Тисяк (Від. 13) – голова, Володимир Козіцький (8), Ґлорія Пашен (Від. 125-220), Михайло Грицик (Від. 161), Йосип Чабан (242)

Славко Тисяк прочитав Рекомендації Фінансової комісії:
1. Не підвищувати платню для платних членів Екзекутиви
2. Дієта для делеґатів, 170 дол. на день, а проїзд автом, 48.5 цента за милю.
3. Підвищити братську вкладку до 5 дол. на рік (тепер вкладка 3 дол. на рік)
4. Виділити по 25 дол. з коштів, запланованих для кожного делеґата Конвенції на підтримку Союзівки і перевести ці кошти до Фундації Союзівки.

С. Тисяк пояснив, що 48.5 цента за милю на проїзд автом, це не постійна рата, а тимчасова, тільки для цієї Конвенції. В майбутньому воно буде залежати від коливання цін на бензині.

Вище подані рекомендації Фінансової комісії принято більшістю голосів.

18. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив списки кандидатур делеґатів, обраних попередніми виборами бо небуло інших кандидатів котрі погодилися.

Предсідник – Стефан Качарай
Перший заступник предсідника – Зенон Голубець
Другий заступник предсідника – Михайло Козюпа, Андрій Скиба
Головний секретар – Христина Е. Козак
Касир – Рома Лісович
Директор на Канаду – Мирон Ґрох
Контролери – Славко Тисяк, Василь Шеремета, Василь Лучків

Микола Бобечко (Від. 102) підтримав внесок

За список вище поданий делеґатів для голосування на обрання Екзекутиви УНСоюзу та Контролерів проголосували делеґати одноголосно.

19. ЗВІДОМЛЕННЯ КОМІСІЇ ПРОСЬБ; ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Джуліян Пішко (Від. 385) Голова Комісії просьб, вичислив членів комісії Просьб: Зеня Серафин (Від. 175), Уляна Процюк (Від. 397), Люба Кеск (Від. 257-307) ,Ірена Прийма, (Від. 292).

Д. Пішко повідомив делеґатів, що комісія одобрила наступні просьби на загальну суму 3,000 дол.

1. СУМ, Канада – 350 дол.
2. Пласт, Канада – 350 дол.
3. Меморіял ветеранів, Ню Джерзі – 300 дол
4. Український Музей, Н.Й. – 200 дол.
5. Український Музей, Мішіган – 250 дол.
6. Школа Непорочного Зачаття, Мішіган – 350 дол.
7. Дитячий табір – Золотий Хрест – 250 дол.
8. Група Черемош, Філядельфія – 150 дол.
9. Українська Асоціяція в Каліфорнії – 400 дол.
10. Група Черемош, Міннесота – 150 дол.
11. Український Культурний Центр,Мініаполіс – 250 дол.

Люба Кеске (Від. 257-307) поінформувала делеґатів, що крім того що вона представляє два відділи УНСоюзу з Каліфорнії вона теж дуже діяльна в українські громаді в Лос Анджелес.

Лев Боднар (Від. 131) попросив взяти до уваги Українознавчу суботню школу в Чикаґо при Катедрі св. Володимира та дати їм 250 дол. і Українознавчі суботній школі при православій Катедрі дати 200 дол. бо та школа менша.

Богдан Кукуруза (Від. 399) запропонував виділити обом школам однакові суми, шоб не було образ.

Рома Гадзевич (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" поінформувала, що в північному НюДжерзі готується новий Українсько-Американський Культурний Центр. До якого нележать, Пласт, Сум, танцювальні групи, суботні школи де будуть проводити свої кляси. Цей центер обєднує всю нашу громаду. Це є новий проєкт, який зараз будується, Р. Гадзевич просить зробити вийняток і дати якусь суму, хоча б символічно.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії оголосив, що нові пропозиції будуть обговорені Комісією просьб і подані на розгляд Екзекутивному комітетові для прийняття рішення. Т. Шмаґала подякував членам Комісії просьб за їхню працю. Попросив Голову Секретарської комісії, Іллю Матіяша до слова.

20. ЗВІДОМЛЕННЯ СЕКРЕТАРСЬКОЇ КОМІСІЇ; ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Ілля Матіяш (Від. 120) Голова Секретарської комісії попросив, щоб член комісії Оксана Тритяк прочитала звідомлення:

Оксана Тритяк (Від. 25) прочитала звідомлення Секретарської комісії і вичислила членів комісії. Голова комісії: Ілля Матіяш (120), Анна Бурій (402), Джуді Гаврилюк (360), Мотря Мілянич (450), Оксана Тритяк (25).

Оксана Тритяк (Від. 25) прочитала резолюції Комісії:

1. 36-та Конвенція УНСоюзу сподівається, що секретарі Відділів присвятять більше уваги і часу для організування нових членів УНС.

2. 36-та Конвенція УНСоюзу сподівається, що секретарі Відділів, де можливо, знайдуть нових секретарів, щоб їх заступили якщо б вони самі більше не змогли виконувати обовязки секретаря. Теж секретарі повинні імена цих осіб подати УНСоюзові до своїх Відділів.

3. 36-та Конвенція УНСоюзу пропонує 5% звороту видатків для активних секретарів Відділів у 2005 році, хто організував щонайменше одного нового члена. А 5% звороту видатків продовжити в 2007 році для секретарів Відділів, хто організує 3-ох нових членів у 2006 році.

4. 36-та Конвенція УНСоюзу підкреслює важливість присутності секретарів Відділів на орієнтаційних курсах для всіх секретарів річно. Важно бути присутнім на одноденних семінарах, відновлюючих курсів організованих УНСоюзом

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії пропонував делеґатам проголосування за вище згадані Резолюції.

Резолюції подані Секретарскою комісією прийнято більшість голосів.

Оксана Тритяк (Від. 25) прочитала 8 рекомендацій подані Секретарською комісією.

1. Головному бюрі бажано періодично включити в свої чергові замітки до секретарів щодо змін в інформаціях про членів, тримати імена та адреси членів УНСоюзу на часі згідно з інформаціями про них.

2. Необхідно передавати секретарям наочні матеріяли, які б допомагали їм организовувати нових членів. Наочні матеріяли мусять включати всі друковані реклями, інформативні записи, компютерські диски (CD's), ілюстрації продуктів, які пропонує УНСоюз.

3. Зберігати поліси, ті члени, які перестали платити (поліси котрі не оплачені 3 або менше років) помогти їм стати активними членами. Зберігати членів, віддзеркає дуже позитивно на секретарів. Два збережених членів рівняється одного нового члена.

4. Секретарі, які організують членів, які закуповують додаткове забезпечення на існуючі поліси, отримають комісійні за їхні старання.

5. Рекомендується, щоб УНСоюз звернув увагу на секретарів, хто має труднощі в організації нових членів, перевірити їхні труднощі і надати їм відповідну допомогу.

6. Відновити забезпеченеву колонку в наших видданях, Свободі та Українському тижневику, яка має для читачів інформації про забезпеченеві продукти УНСоюзу як рівнож надати допомогу секретарам.

7. Відновити двомовні аплікації УНСоюзу.

8. Допомагати секретарям організувати нових членів, прикладаючи зусилля у побільшенні реклям УНСоюзу в газетах, по радію, телевізії, особливо в Канаді.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії запропонував делеґатам проголосувати за 8 точок Рекомендацій Секретарської комісії.

Вісім точок рекомендацій Секретарської комісії прийняті більшістю голосів.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проголосив наступну точку Конвенції.

21. РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ДОБРА НАШОЇ УСТАНОВИ

Василь Шеремета (Від. 247-347) голова Резолюційної комісії подякував делеґатам 36-ої Конвенції, які подали багато добрих думок і просьб. В. Шеремета, передав текст всіх резолюцій та рекомендацій в англійські мові. Для вигоди всіх делеґатів, Юрій Солтис рівночасно перекладав українською мовою.

1. Тому, що 33-та, 34-та і 35-та Конвенції УНСоюзу ухвалили резолюцію, щоби поставити погруддя патріярхові Мстиславу на Союзівці протягом одного року після закінчення Конвенції, і тому що Екзекутивні Комітети всіх трох каденцій не виконали цього завдання, найвищого юридичного органу УНС – Конвенції і тому, що ці резолюції були приняті і зобовязуючі, рішено щоби 36-та Конвенція дала директиву Екзекутиві як одному з найвищих приоритетів, щоби поставити погруддя патріярха Мстислава на Союзівці протягом одного року після закінчення цієї Конвенції.

Ілля Матіяш (Від. 120) підтримав резолюція.

Ґлорія Пашен (Від. 125-220) висловила думку, що виглядає дивним робити щось нове, коли ми на роздоріжжі. Немає значення, одна, дві чи три погруддя, якби наші фінансі стояли добре, тоді та пропозиція мала б значення.

Олександр Редько (Від. 130) уступаюча управа дала докладне вияснення, чому погруддя не поставлено, і ніхто не був проти того. На його думку то не є фінансово відповідально видавати великі гроші на статую коли ми є в фінансові кризі. Пропонує усунути цю точку.

Оля Черкас (Від. 381) підтримала резолюцію попередніх трьох Конвенцій.

Перша резолюція про встановлення погруддя патріярхові Мстиславові прийнято більшістю голосів.

2. Тому, що офіційні засоби публікації для УНСоюзу "Свобода" та "Український Тижневик " представляють УНСоюзі створюють незаперечну підтримку для цієї організації та української громади необхідно створити постійний фонд (endowment) для подальшої роботи над випуском цих газет.

Стефан Качарай (Від. 25) президент інформує всіх, що такий фонд вже існує і не потрібно створювати ще один фонд.

Ірена Яросевич головний редактор Свободи пояснює, що окрім поточного оперативного фонду, який уже існує, потрібний – вивінувальний (недоторканий) (endowment) фонд в який громада може вкладати окремі датки. Цей фонд забезпечував би газету в разі додаткових непередбачиних витрат.

Друга резолюція, про створення вивінувального фонду для видань УНСоюзу прийнято більшісто голосів.

3. Тому, що офіційні засоби публікації Українського Народного Союзу, "Свобода" і "Український Тижневик "репрезентують в українській громаді цей орган, та реклямують його активну діяльність, головні редактори газет повинні бути присутні на зібраннях Головного Уряду і мати право брати участь в дискусіях на цих зборах в ролі дорадників.

Рома Лісович (Від. 25) касир пояснила, що у минулом з попередніми головними редакторами цих газет Головний Уряд мав різні проблеми, але тепер вона вважає можливою участь редакторів газет УНС в роботі Головного уряду. Порадила замінити слово **повинні** на **можуть** (бути присутні).

Михайло Козюпа (Від. 76) пояснив, що в Самопомочі під-час зборів, як доторкалося справи працівників чи довірочні справи, ті працівники чи особи є випрошені з залі.

Рома Гадзевич (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" висловила побажання, щоби редактори мали право бути на засіданнях Головного Уряду і лише тоді вони могли б відповідати на запитання, які б ставив до них члени Головного Уряду. Вона запевнює, що вони не просять членство в Головному Уряді, а лише право брати участь у дискусіях на теми роботи наших газет. Ми б хотіли мати дорадчий голос тепер. Тепер вони не можуть брати участь в дискусіях тільки здати свій звіт.

Третя Резолюція, про право головних редакторі обидвох видань УНСоюзу можуть бути присутніми на зборах Головного Уряду, брати участь у дискусіях на теми роботи газет, прийнято більшістю голосів.

Роман Куропась (Від. 20) Голова Виборчої комісії оголошує порядок голосування та пояснює роботу електронної машини для голосування. Ті делеґати які потрибують раніше відїзджати, голосувати муть перше, потім продовжиться для всіх інших.

Андрій Гречак (Від. 76) член Виборчої комісії пояснив в англійські мові.

Четверта Резолюція
4. Тому що існування УНСоюзу залежить від сталого приходу нових членів, а також сталої продажі забезпеченевих та інших поліс, і тому що секретарі Відділів репрезентують, віддзеркалюють місцеву присутність і існування УНСоюзу в громаді, вирішено, щоб секретарі Відділі мають продати як мінімум 3 полісу протягом одного року, щоби залишитися повноправними секретарями. Якщо секретар Відділу відчуває, що він не є в змозі виповнити ту квоту, їм дається дозвіл, щоби вони апелювали до Головного уряду на звільнення від своїх секретарських обовязків. Також вирішено, щоби Екзекутива УНСоюзу дала змогу і показала зацікавленим секретарям Відділів, як можуть бути в компетиції з іншими забезпеченевими установами які продають подібні продукти. Щоби вжити ці методи слід вживати друковану та електронічну пресу.

Христина Е. Козак (Від. 134) Головний секретар зауважила, що вираз секретарі **мають** продати 3 поліси протягом одного року, ненадає можливості Езекутиві при потребі змінити це число, якби наприклад секретар захворів, потрапив до шпиталю, була поважна причина що він не виконав секретарський свій обовязок. Екзекутива не може бути суддею для секретарів Відділів – чи вони працюють совісно, чи ні.

Четверта резолюція, про працю секретарів Відділів змінено на рекомандіцію та як рекомандацію прийнато більшістю голосів.

5. П'ята резолюція відсунено до додаткового опрацювання стилістики речень і семантики виразів і т.п.

Шоста Резолюція,

6. Тому що на представлені зміни до Статуту на Конвенції не дано делеґатам досить часу, щоб проконсультуватись, продискутувати і розглянути можливості тому є рішення, щоб 36-та Конвенція вимагала від Екзекутиви щоби ті пропозиції змін до Статуту були відіслані до Відділів не пізніше, як 60 днів перед Конвенцією так, щоб вони могли бути розглянуті і продискутовані, як вже їх представлять на Конвенції.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії рекомендував, щоб вище згадана резолюція включила щоб дати дірективи Екзекутиві, щоб пропоновані зміни до Статуті були видруковані в обидвох наших виданнях. Резолюційний комітет згодився додати Т. Шмаґали зауввагу.

Шоста резолюція, тому що на представлені зміни до Статуту на Конвенції не дано делеґатам досить часу, щоб проконсультуватись, продискутувати і розглянути можливості тому є рішення, щоб 36-та Конвенція вимагала від Екзекутиви щоби ті пропозиції змін до Статуту були відіслані до Відділів не пізніше, як 60 днів перед Конвенцією так, щоб вони могли бути розглянуті і продискутовані, як вже їх представлять на Конвенції та видрукувати пропоновані зміни в наші пресі перед Конвенцією прийнято більшістю голосів.

Сьома резолюція

7. Тому що Статутова коміся виконує дуже важну ролю в житті Українського Народного Союзу і тому, що Конвенція як така, представляє найвищий юридичний орган в нашій організації, і тому, що радні, які вибрані Конвенцією просять та висловлюють думку, щоби вони мали більшу ролю в їхній діяльності рішено, щоби Екзекутива делеґувала зацікавлених радних служити або в Статутовій комісії або у Фінансовій комісії.

Юрій Солтис (Від. 327) після читання семої резолюції подав пояснення , щоб краще розуміти цю резолюцію. Деякі органи є відповідальні за закони а деякі органи за виконування законів, тому ми думаємо, що члени комісій не повинні бути наставлені Екзекутивою, а повинні бути вибрані, і найкращий вихід з тої ситуації є вживати радних, тому, що вони є вибрані Конвенцією, щоби вони стали членами чи одної чи другої комісії.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії запитав парламентариста, Андрія Шуля, чи це не зміна в Статуті, сьома Резолюціє. Тоді цим питанням повинна зайнятися Статутова комісія а не Резолюційна. Т. Шмаґала запропонував це як Рекомендацію а не Резолюцію для тих членів хто в майбутньому буде працювати над змінами до Статуту.

Зенон Голубець (Від. 358) контролер підтримав пропозіцію.

Оля Черкас (Від. 381) запитала коли роблено зміни до Статуту.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії відповів на питання О. Черкас, що зміни робляться під час Конвенції згідно з порядком. Зміни на цій Конвенції вже були зроблені. Щодо, даної рекомендації, то рішення відносно неї буде розгладатися на наступній Конвенції

Юрій Солтис (Від. 327) пояснив, що на меті Резолюційної комісії було щоб радні дістали директиву праці в Головному уряді.

Сьома Резолюція, перенесена на Рекомендацію на наступній Конвенції, про доручення радних в Головнім Уряді працювати в Статутовій або Фінансовій комісіях в майбутньому, прийнято одноголосно.

Повернулисая до П'ятої Резолюції:

П'ята Резолюція –

5. Рішено, що Статутовий комітет має подати до відома всі рекомендації, які були дані до тих змін, включно з автором тих рекомендацій, і також головні точки – ЗА – або – ПРОТИ –. тої резолюції незалежно від того, чи Статутова комісія погоджується з резолюціями, чи ні. Конвенція має право мати повні інформації, якщо комісія рекомендує певні точки до змін.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер підтримав пропозіцію.

Вище згадана п'ята резолюція перейшла з більшістю голосів.

Восьма Резолюція –

8. Рішено, що 36-та Конвенція УНСоюзу піддержує діяльність Народного комітету для відзначення українського геноциду, який був створений в 1932-1933 роках і також звертається до Українського Народного Союзу і до делеґатів Конвенції вз'яти активну участь у різних заходах, щоб донести до американської громади, включно з американським урядом, пресою і загальною громадою і також рішено, щоб 36-та Конвенція УНСоюзу вз'яла до уваги рекляму в організаційній пресі "Свободі" та "Українському Тижневику" щоби піддержувати і розповсюджувати знання про український геноцид 1932-1933 голодомору на сторінках їхніх газет і також реклямувати всякі активності чи діяльність Народного комітету на відзначення цієї події.

Пропозиція була підтримана.

Восьма Резолюція вище згадана про відзначення 75-ої річниці геноциду голодомору українського народу створено 1932-1933, перейшла більшістю голосів.

Десята Резолюція –

10. Тому, що час праці під час Конвенції є обмежена і багато звітів потребують перегляду в деталях, та щоби послідовно переглянути зміст цих звітів, рішено, що члени Головного уряди вислали свої звіти всім делеґатам 30 днів до початку Конвенції, щоби дати делеґатам нагоду перевірити звіти. Також рішено що протокол чергової Конвенції УНСоюзу буде розданий усім делеґатам після 6-ти місяців по закінченню цієї Конвенції і цей протокол буде опублікований в "Свободі" та "Українському Тижневеку".

Десята Резолюція перейшла більшістю голосів.

11. Тому, що це обов'язок організації сприяти прищепленню любові до української спадщини і культури також сприяти покращенню освіти в Україні, особливо для молодих людей даючи їм зразок, щоби вони знали про їхнє національне коріння і також їхню спадщину є рішено, щоби повернутися до так званих курсів культури для середніх шкіл, подібних до тих, які були вже на Союзівці в минулому, щоби навчити їх мови, спадщини, ґеоґрафії, історії і мистецтво, що співпадає з місією Фундації Спадщини Союзівки.

Ґлоріа Горбата (Від. 414) радна підтримала пропозицію.

Стефан Качарай (25) президент небачить потреби подавати таку резолюцію, як Фундація вже створена і це питання вже вирішене.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії годиться з С. Качараєм, та пропонує усунути ту пропозицію.

Одинадцята Резолюція Фонд Спадщини Союзівки - рішено змінити на Рекомендацію, бо ця Фундація вже існує.

Девята Резолюція –

9. Верішено, щоби вибрати організаторів, які мають практику, щоби давали курси для тих, хто зацікавлені, щоби дістати нових членів. Також є пропоновано, щоби програма була зроблена тими, які мають досвід для тих, які її не мають практики, рекомендовано вживати вебсайти та інтернет.

Михайло Козюпа (Від. 76) підтримав пропозицію.

Христина Е. Козак (Від. 134) головний секретар, погодилася з такою ідеєю, але не як Резолюція але як Рекомендація.

Альберт Качковський (Від. 444) Директор на Канаду сказав, що він брав участь в складанні обговорюваних тут Резолюцій і Рекомендацій, що головна ціль того, щоб ми чули раз на чотири роки від головних організаторів щось особистого до даної теми: як вони здобувають членів, які успіхи роблять і т.п. Запропонував проголосувати за точку 9 як Резолюцію.

Ґлорія Горбатий (Від. 414) радна годиться з резолюцією, що секретарі Відділів могли б мати зїзди, де вони могли б ділитися досвідом, та їхніми успіхами. На її думку, Головний секретар, Христине Е. Козак, могла б допомогти порадами. На жаль на Конвенції не приїхало багато секретарів делеґатів, може краще було б по інтернеті, навчати секретарів Відділів, а саме в їхніх домах.

Євген Осціславський (Від. 234) радний додав, що повинна бути відповідальність у проведенні Конвенції. На його думку за багато часу є витрачено на вислухання дуже добре приготовлених звітів. Замість того ми могли б відложити кілька годин часу під час Конвенції де секретарі можуть зійтися, вислухати опінії тих успішних секретарів які вміють продавати, та навчити організаторів і ми всі могли б дечого нового навчитися.

Зенон Голубець (Від. 358) контролер поінформував всіх присутніх, що Головний секретар, Христина Е. Козак, є все готова помогти тим хто зацікавлений. Якщо хтось має клієнта, і потрібно допомоги все можна дістати інформації та допомогу від Головного секретаря або працівників в Головній канцелярії. З. Голубець запросив всіх хто хоче довідатися про його успіхи в продажі забезпечення подзвонити до нього він радо поділиться своїм знанням. Він також порадив щоб перейти забезпеченеві курси та отримати ліцензії. Каже що в кожному віці є цікаво щось нового навчитися, ті забезпеченеві курсі є цікаві і іспити не тяжкі. Він здав іспити вже в пенсійному віці.

Михайло Козюпа (Від. 76) годиться, що для секретарів найважливіше є продавати поліси. Але радить, що тому що будуть молодші секретарі потрібно для них поради та інформації по інтернеті. Радить, що УНСоюз мусить мати інтернет-сайт, щоб допомогти всім секретарям але особливо молодшим.

Тимко Бутрей (Від. 164) поінформував, що він вже 16 років секретарем Відділу і мав успіхи. В минулім Він розбудував 3 нові Відділи але ніхто з управи його не питав про його успіхи і щоб він поділився з його досвідом. На його думку потрібно бути чемним, ввічливим, скромним, не хвалитися, скілки в тебе школи, які в тебе докторати бо цим неприєднайте членів. Радить отримувати поради не від самохвальків але від тих хто справжні мають успіхи в придбанню нових членів.

Девята Резолюція –

9. Верішено, щоби вибрати організаторів, які мають практику, щоби давали курси для тих, хто зацікавлені, щоби дістати нових членів. Також є пропоновано, щоби програма була зроблена тими, які мають досвід для тих, які її не мають практики, рекомендовано вживати вебсайти та інтернет перейшла більшістю голосів.

Дванадцята Резолюція –

12. Тому, що є дуже важливо, щоби делеґати Конвенції Українського Народного Союзу зрозуміли і були поінформовані, хто є кандидати на певні пости, є рішено, щоби при виборах всі кандидати, які хочуть бути вибрані, мусять зголосити себе до голови Виборчої комісії з їхніми намірами, що вони хочуть бути кандидати на даний пост. Виборча комісія тоді створить списки всіх імен, які будуть видруковані на бальотах. Також будуть місця дла додаткових делеґатів на бальотах.

Христина Е. Козак, головний секретар, підтримала пропозицію.

Зенон Голубець (Від. 358) контролер на його думку, резолюція повинна складатися з того, над чим може працювати Екзекутива наступних чотири роки до наступної Конвенції. Рекомандації натомість може виконатися, якщо її треба один раз зробити, себто на другу Конвенцію. Тому він пропонує 12 Резолюція змінити на Рекомендацію.

Олександер Редько (Від. 130) сказав, що він не думав кандидувати, що в останній хвилині його ім'я було внесено на список до бальоту.

Михайло Козюпа (Від. 76) сказав, що при голосуванні ми потребуємо електронної техніки.

12. Дванадцята Резолюція вище згадана перейшла більшістю голосів.

Прочитано 6 Рекомендацій.

1. Пропонується Союзівці зменшити ціни на харчування для людей старшого віку.
2. Екзекутивний Комітет повиннин продовжувати перевіряти УНСоюзові забезпеченеві продукти і порівнювати їх із іншими продуктами інших асекураційних компаній. Такі інформації, Екзекутива повинна розіслати всім секретарам Відділів. Це може момогти Секретарам вписувати нових членів і продавати забезпеченеві наші продукти.
3. Тому, що кошти енергії високі і вони є великою частиною видатків Союзівки, пропоновано, щоб управі Союзівки продовжувати брати всі молживі методи, щоби запевнитися, щоб Союзівка стала прибутковою, як тільки можливо.
4. Якщо можливо з пункту ґеоґрафічного, давати можливість членам Головного уряду бути активними в роботі Екзекутиви.
5. Під час літа на Союзівці працівники УНСоюзу повинні мати кіоск, де вони могли б роздавати інформації про УНСоюз та його продукти.
6. В усіх кімнатах які вживаються для зборів, Союзівка повинна мати сучасні комунікаційні можливості на приклад, телефони, кабельне телебачення та інтернет.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер підтримує всі 6 Рекомендацій.

Лонгін Старух (Від. 172) пропонує нижчі родинні рати на Союзівці, для тих родин які мають більше як двоє дітей, щоб притягнути ці сім'ї до Союзівки.

Леб Боднар (Від. 131) пропонує дати від Українського Народного Союзу і цеї Конвенції, пропозицію президентові Вікторові Ющенкові щодо української мови в Україні, де вже декілька областей оголосило державною мовою російську мову.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії зауважив, що дана пропозиція не до теми, бо ми обговорюємо першу пропозицію про знижку оплати за харчування для людей похилого віку, на Союзівці.

За кожну точку голосували окремо.
Перша Рекомендація – НЕ перейшла.
Друга Рекомендація – Перейшла одноголосно
Третя Рекомендація – Перейшла більшістю голосів
Четверта Рекомендація – Перейшла одноголосно
П'ята Рекомендація – Перейшла більшістю голосів

Дискусія до 6-ої Рекомендації.

Богдан Кукуруза (Від. 399) думає, що на Союзівці між кімнатами, будинками та Головним Будинком повинні бути внутрішні зв'язки, якщо немає коштів на більше.

Стефан Качарай (Від. 25) президент на його думку 6-та точка само собою зрозуміла. Якщо ми хочемо розбудовувати Союзівку, ми повинні мати найновіші способи зв'язків між кімнатами та будинками, питання як цей ремонт оплачувати?

Володимир Бакум (Від. 172) сказав, що кожна кімната не може мати інтернет, бо то б коштувало дуже багато, але в головному будинку Союзівки є всі ці атрибути і там можна їх уживати і ними користуватися.

Голосували за шестою точкою.
Шоста Рекомендація – НЕ перейшла.

Юрій Солтис (327) пояснив що різниця між Рекомендацієюа Резолюцією є, що Рекомендація не є зобов'язуюча а Резолюція є зобовязуюча.

Василь Шеремета (Від. 247-347) голова Резолюційної комісії прочитав сьому додаткову Рекомендазію.

Сьома Рекомендація
7. Рекомендується, щоб Конвенція не відбувалася під час вихідних днів чи кінця тижня. Пояснення, що подорожі під кінець тижня є на багато дорожчі і ті що приїзджають автами, то є багато більше руху на дорогах і більш небезпечно їхати – а з другої сторони члени мусили б просити більше днів вакацій в праці , для додаткової відпустки.

Зенон Голубець (Від. 358) контролер підтримав пропозицію.

Дискусія

Рома Гадзевич (Від. 287-340) головний редактор "The Ukrainian Weekly" зауважила, що на цій Конвенції один день було втрачено. Не треба було мати великої розвагової програми. На її думко потрібно було лишень три дні на Конвенцію, тоді непотрібно б було брати ще один день вихідний.

Голосування над вище згаданою семою Рекомендацією
Сема Рекомендація – НЕ перейшла.

Василь Шеремета (Від. 247/347) голова Резолюційної комісії прочитав Восьму Рекомендазію.

Восьма Рекомендація
8. Рекомендація а саме, головний керівник Союзівки буде мати нагоду брати участь і виступати на нарадах Головного уряду.

Тарас Шмагала ст. (Від. 358) предсідник президії, щоб головний адміністратор Союзівки виступав і був присутній тільки в конфліктних ситуаціях.

Олександер Редько (Від. 130) не точно зрозумів восьму рекомендацію.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії уточнює, що питання про участь редакторів газет УНСоюзу вже було розглядене. Тепер розглядається питання про Головного керівника на Союзівці, і які є його зобовязення до Головного уряду. Він має тільки звітувати про його працю на Союзівці та відповідати на питання, бо він є працівник і не член Головного уряду і тому не повиннин брати загальної участі в нарадах.

Ірена Яросевич Головний редактор "Свободи" пояснила, що вона як працівник УНСоюзу, має зобовязання звітувати перед Головним Урядом. Крім того, як редактори ми звітуємо про засідання в наших газетах. На її думку тому вони на зборах Головного уряду повинні бути.

Василь Шеремета (Від. 247-347) Голова Резолюційної Комісії пояснює, що В. Колодчина пояснення не є точне. В. Шеремета з ясував значення восьмої рекомендації, яка твердить, що обовязково головний керівник Союзівки був присутній на нарадах Головного уряду. Він має дати звіт про Союзівку як він покликаний Урядом але теж мав би право бути пристутнім під час нарад, без право голосу але правом виступати в дискусіях.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії додає, що менеджер може, але не мусить бути пристуній, крім цього, він не має право голосу.

Голосування за восьму Рекомендацію, відносно участи головного керівника Союзівки на Головних нарадах.

Восьма Рекомендація перейшла більшістю голосів.

Василь Шеремета (Від. 247-347) Голова Резолюційної комісії прочитав девяту Рекомендацію подану Детройтським Окружним Комітетом.

Девята Рекомендація
9. Рекомендація щоб, Український Народний Союз перестав давати фінансову допомогу Союзівці, починаючи з 30, червня 2007 року і щоб публікувати що два місяці про діяльність Союзівки починаючи з серпня 2006 року.

Василь Лучків (Від. 16) радний підтримує рекомендацію.

Володимир Козіський (Від. 8) каже, що йому ця пропозиція не підходить, і її не підтримує. Каже, що не стала сильною недавно створена Фундація Союзівки, треба дати Фундації час. На його думку рекомендація не є добре обдумана. Питає, що далі робити з Союзівкою, замикати її, відріктися від неї. Справа Союзівки взагалі за мало дискутована, багато часу витратили на менш важливі справи.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер нагадав, що вчора на його виступі та на виступі предсідника С. Качарая, як було обговорення про майбутність Союзівки і УНСоюзу, делеґати чули фінансовий стан УНСоюзу, непотрібно ще раз всі деталі обговорювати. УНСоюз є в критичному положенні, ми мусимо позбутися витрат в сумі 600,000 дол. на Союзівці. УНСоюз має 4 мільйони резерви. Витрати Союзівки та витрати наших газет що року виходить на 1,000,000 дол., котру ми вичерпуємо з резерви – а маємо тільки 4,000,000 в резерві. Як довго думайте ми ще потягнемо, 4 роки. Ми говориме не про майбутність Союзівки але про майбутність Українського Народного Союзу.

Махайло Богдан (Від. 133) зауважив, що рішення треба приймати тепер, бо можливість існує, що небуде наступної Конвенції.

Роман Куропась (Від. 20) Голова Виборчої комісії запитав, чи всі тут присутні делегати голосували, просить всіх хто, ще не голосував, приступити до голосування.

Мая Лев (Від. 5) сказала, що всім відомо, що станеться, якшо не буде приплив нового членства до УНСоюзу і це проблема УНСоюзу. Закликала всіх постаратися зацікавити громаду, щоб вступили в членство новоствореної Фундації – Фундація Спадщини Союзівки.

Стефан Качарай (Від. 25) президент пояснює, що якщо ми будемо продовжувати оплачувати дефіцит Союзівки, уряд нас зєднає скорше ніж наша резерва вичерпається. Єдиний вихід, щоб зберегти Союзівку є щоб громада перебрала на себе декотрі фінансові обов'язки.

Володимир Бакум (Від. 172) сказав, що на його думку Резолюція з Дітройту дуже песемістична, та його дивує виступ предсідника. Фундація може врятувати Союзівку. Треба, щоб всі пристуні здали по 200 дол. на Фундацію і вже є допомога. Ми мусимо дати нові Фундації можливість. Як примір, він з дружиною вжа стали члени фундації з датком 200 дол.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії передає від парламентариста пояснення, що це не Резолюція а тільки Рекомендація.

Рома Гадзевич головний редактор "The Ukrainian Weekly" (Від. 287-340) годиться з словами В. Бакумом, що потрібно дати Фундації час і можливість. Р. Гадзевич нечула на Конвенції конкретиних пропозицій, що далі робити. Було багато дискусій, обміна думок, на її думку це позитивно але небуло конкретних пропозицій, як врятувати Союзівку з боку Екзекутиви, Головного уряду чи навіть Дітройтської округи, яка пропонує закривати Союзівку. Р. Гадзевич просила голосувати проти Рекомендації. Р. Гадзевич поінформувала всіх, що ціла її родина вступили в членство фундації. Запрошувала всіх вписатися в членство Фундації Союзівки.

Оля Черкас (Від. 381) сказала, що ми неможемо продавати частини одного тіла, бо так ми не втримаємося. Маємо УНСоюз, Союзівку та газети, ми мусимо втриматися в цілості бо єдности є сила.

Люба Кеске (Від. 257-307) дала знати, що вона делеґат з Лос Анжелос, але в молодих літах жила в Ню Джерзі і працювала на Союзівці довгі роки. Вона не приїхала з делекої дороги на похорон Союзівки. На її думку Союзівка має все для навчання наших дітей. Ми як громада маємо обовязки перед нашими дітьми і внуками, щоби навчати дітей нашу культуру. Хоча її чоловік не українець, він дуже

прихильно ставиться до нашої культури, і працює в українській громаді зокрема в церкві. Тож як ми будемо працювати як носії нашої культури, за нами йтимуть і люди інших національностей, які бачитимуть, що ми поважаємо те, що нам важне.

Мотря Мілянич (Від. 450) запропонувала, щоби представники Фундації дали інформацію, про фінансування в наступному році Союзівки. Чи є реально Фундації фінансувати Союзівку наступний рік? То значить, що Фундація мусить мати якийсь плян. Якщоб вони вже мали у своїй скарбниці пів мільйона дол. на наступний рік, і мали плян, як зібрати такі гроші на 2008 рік і далі, аж до наступної Конвенції, тоді було б можливо виконати дану рекомендацію.

Мая Лев (Від. 5) вірить в успіх, бо направду немає іншого вибору. Щоби зберегти Союзівку мусимо піднімати нашу активність та зміцнити Фундацію. Вона подала деякі поради щодо підвищення активности на Союзівці, нові способи виконувати роботи на Союзівці. Пропонує запрошувати найновіщу іміграцію на Союзівку на такі імпрези які їх цікавлять, та дальше святкувати різні свята, "Halloween", родинні свята, влючати наради, зїзди та сеньйорські зїзди. Вона має надію, що делеґати не забудуть ці всі проблеме, приїхавши додому, а будуть працювати на користь Союзівки та УНСоюзу та ще і залучувати інших людей до праці.

Зенон Голубець (Від. 358) контролер зауважив, що рекомендація, каже, щоб УНСоюз перестав субсидувати Союзівку від 30 червня 2007 року, себто один рік і один місяць від нині. Рекомендація не каже закривати Союзівку. Чи ми можемо далі емоційно дискутувати і тримати Союзівку, аж доки УНСоюз перестане існувати? Йдеться про існування Українського Народного Союзу а не Союзівки. Він також став членом Фундації, і вірить в те, що українська громада зрозуміє цінність Союзівки і підтримає і доможоме зберегти Союзівку. Пам'ятаймо, що ідеться про існування УНСоюзу який є для нас важніший ніж Союзівка.

Альберт Качковський (444) Директор на Канаду повторює, що ідеться про долю УНСоюзу. Думає, що так як ми підтримуємо церкви, ми повинні підтримувати Союзівку. На його думку неможна відділювати Союзівку тимчасово від УНСоюзу бо то спричинить фінансові втрати Союзові. Нагадує, що фундація буде незалежна від Союзу та окрема установа з своїми робітниками і.т.п.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер пропонує закінчити дискусію.

Славко Тисяк (Від. 13) підтримав пропозицію.

Пропозицію закрити дискусію, прийнято більшістю голосів. Дискусію закрито.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії пропонує, тому, що ця проблема є важлива і дуже чутлива радить всім делеґатим, як вернуться до своїх Відділів чи Округ обговорити і продискутувати ці питання і написати свої рекомендації до членів Екзекутиви, та членам Головного уряду та предсідника УНСоюзу.

9. Девята Рекомендація щоб, Український Народний Союз перестав давати фінансову допомогу Союзівці, починаючи з 30, червня 2007 року і щоб піблікувати щодва місяці про діяльність починаючи з серпня 2006 року.

Рекомендація НЕ перейшла.

22. РІЗНІ СПРАВИ

Василь Лучків (Від. 16) радний пригадав пристунім, що сьогодні в Америці велике свято, "День Пам'яті", день коли ми згадуємо всіх тих, хто віддав життя за свою батьківщину. Ми вшановуємо всіх людей, які віддали своє життя в битві за незалежність своєї країни. В. Лучків, ветеран, попросив встати присутніх ветеранів другої світової війний, корейської війни, в'єтнамської війни, українців з дивизії та УПА. Пригадує, що всі ці люди брали лучасть у битвах за краще життя. Делеґати привітали всіх ветеранів теплими оплесками. Нагадує, що в цей день у кожній країні о 3-ій год. по пол. є хвилина мовчання на честь тих, хто поліг у битвах. Всі присутні встали, щоб вшанувати полеглих вояків, хвилиною мовчанки.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії уточнює, чи всі точки Конвенції переслухано. Повідолмяє, що залишилося повідомити про результати голосування і закрити формально Конвенцію.

Мирон Ґрох (Від. 461) радний пропонує після вислухання вислідів голосування, прослухати присягу нового Уряду, привітати нововибрану Екзекутиву і тоді закрити Конвенцію.

Ґлоріа Пашен (Від. 125-220) підтримує пропозицію.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії проводить голосування за дану пропозицію.

Пропозиція НЕ перейшла.

Тимко Бутрей (Від. 164) сказав, що не було дискусії для подальшої програми про майбутнє УНСоюзу.

Роман Куропась (Від. 20) голова Виборчої комісії подякував всім членам Виборчої комісії та їх представив всім делеґатам. Андрій Гречак, (Від. 76) Newark, NJ – Надя Салабай (155), Morris Plains, NJ – Оксана Козяк (Від. 47) Bethlehem, PA. – Христина Бродин (27), Springfield, NJ – Сесілія Качковська (Від. 444), Saskatoon, SK, Canada – Оксана Лев (5) , New York, NY – Богдан Добощак (Від. 59) , Bridgeport, CT – Стефан Лис'як (283) , Auburn, NУ, – Ігор Кобіль (Від. 412), St. Catherines, ON, Canada - Богдан Одежинський (Від. 216), Philadelphia, PA. – Р. Куропась (Від. 20) Detroit, MI, проголосив, що в голосуванню брало участь 108 делеґатів. Попросив до відчитання висліду голосування члена Виборчої комісії, Андрія Гречака.

Андрій Гречак (Від. 76) член комісії прочитав висліди, вибрано:

Екзекутива
Предсідник: Стефан Качарай – виграно аклямацією
Перший заст. предсідника: Зенон Голубець – виграно аклямацією
Другий заст. предсідника: Михайло Козюпа – 54 голосів
Директор на Канаду: Мирон Ґрох – виграно аклямацією
Головний секретар: Христина Е. Козак – виграно аклямацією
Касир: Рома Лісович – виграно аклямацією
Контролери: Василь Шеремета – виграно аклямацією
Славко Тисяк – виграно аклямацією
Василь Лучків – виграно аклямацією

Радні

Мая Лев – 87 голосів	Альберт Качковський – 75 голосів
Ґлорія Горбата – 84 голосів	Павло Принько – 61 голосів
Микола Філь – 79 голосів	Богдан Кукуруза – 59 голосів
Євген Осціславський – 79 голосів	Евген Щерба – 54 голосів
Мирон Пилипяк – 78 голосів	Сергій Джула – 51 голосів
Оля Черкас – 77 голосів	

Андрій Гречак (Від. 76) пояснив, що на прохання делеґатів він прочитає список кандидатів на різні пости, які не перейшли, та кількість голосів отримано.

Другий заст. Предсідника: Андрій Скиба – 42 голосів
Радні: Джуліян Пішко – 46 голосів, Олександер Редько – 44 голосів, Юрій Солтис – 40 голосів, Михайло Богдан – 39 голосів, Павло Романович – 14 голосів.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії, оголосив дискусію над точкою 16.

16. ДИСКУСІЯ – НАКРЕСЛЕННЯ МАЙБУТНОСТЙ УНСОЮЗУ

Василь Колодчин (94) заступник предсідника президії зауважив, що в більшості виступають по різних питаннях ті самі люди. Заохочує всіх делеґатів виступати та ділитися своїми думками.

Оксана Тритяк (Від. 25) підкреслила, що ми хочемо придбати до членства з найновійшої іміграції людей, та молодих людей, котрі мають дітей. Про тих людей, які живуть дальше від центрів українців, ми менше знаємо і вони мають іншого роду проблем. Ті молоді люди, що живуть в цій околиці мають Союзівку. Під час сезону, на Союзівці відбуваються багато таборів. Маса дітей, родичів, бабців і дідусів і цілі родини приїзджають на Союзівку. На Союзівці у вихідні дні влітку є маса молоді. Союзівка, наші видання та УНСоюз, це все є дуже пов'язане. Тут де є маса молоді, на Союзівці, ми повинні шукати нових членів до Союзу. Без Союзівки, без газет тяжко буде шукати нове членство до УНСоюзу.

Тимко Бутрей (Від. 164) думає, що без наших газет неможна йому уявити УНСоюз. Рекомендує підвищити передплату на кожну газету.

Юрій Солтис (Від. 327) на його думка ця Конвенція була дивна тому, що був усього один кандидат на предсідника. Було говорення про інфляцію, вартість канадського доляра і, що секретарі не вивяжуються від своїх обовязків. В америці, якщо хтось хоче бути вибраний на пост, він часом може і неправду казати але підкреслює щось конкретного, що він, думає зробити для справи, якщо його вибирують, наприклад, на президента. Ю. Солтис нечув від предсідника жодних плянів на будучи. Одиноке, що було сказано є що фінансові обставини погані і, що мабуть добре було б позбутися Канади. Все було негативне. Ю. Солтис хотів би почути нині від предсідника 3 або 4 обіцянки позитивні котрі предсідник думає виконати для направи ситуації.

Володимир Козіцький (Від. 8) висловив думку, що делеґати приїхали на цю Конвенцію з тягарем і за всі дні перебування на Конвенції нічого не вирішили. Жодні наші проблеми небули розв'язані. Каже, що делеґати дискутували менш важні справи а найважніші проблеми залишили Екзекутиві до розвязання. І ось залишаємося з тими самими проблемами. УНСоюз мусить удержатися, але без нашої преси та Союзівки не має жодної будучності. В. Козіцький нагадує всім, коли повернемося до домів, слід вживати всілякі засоби помогти справі. Треба шукати фонди. Кожний знає повиннин дати даток 100 дол. Треба подати клич – Рятуймо нашу спадщину. Діяспора посвятила багато уваги та грошей на допомогу Україні і тоді то було потрібно. Але тут ми є маленька частина України. Мусимо виховувати нашу молодь, щоб вони були активними в громаді, в українській та американській, щоб ми могли доступитися і одержати піддержку від американського уряду. Це все вимагає великої праці. Наша громади вкладає великі гроші в Києво Могилянську Академію, Український Католицький Університет, Острозьку Академію в Україні і це потрібно, але ми мусимо памятати, що потрібно вдержати ті установи тут, котрі виховують нашу молодь і втримують нашу громаду. Ніхто нам небуде помагати.

Ми горді з наших молодечих організацій, та Союзівки. Якщо не збережемо Союзівки то чим будемо гордитися. Володимир Козіцький казав, що буде делеґатом на Конвенції ЦУКА (Централя Українських Кредитівок-Америки) у Вашінґтоні. Інформує, що кредитівки також є контрольовані американським урядом і йому звітує. Але кредитівки дають на громадські цілі сотки тисяч долярів. Нам треба там постукати. Одна кредитівка сплатила 100,000 дол. боргу за сумівську оселю. На його думку, Союзівка є громадська установа, і можна просити в кредитівок о їх фінансову поміч.

Микола Філь (Від. 13) радить звернутися до митрополита православної церкви з проханням, щов віруючі зібрали гроші для встановлення пам'ятника патріярхові Мстиславові на Союзівці. Таким чином вирішилася б ця проблема і при тім додалося б членів УНСоюзові.

Також радив написати прохання до адвокатської, лікарської, інженерської організацій та другі установи щоб виділили для Союзівки якісь датки. М. Філь запрошував всіх брати участь на "День Батька" на Союзівці, котрий відбувається в третю неділю червня. З його околиці, він організує автобус біля 100 людей приїзджає для вшановлювання дня Батька на Союзівці. Він теж заохочував всіх закуповувати сувеніри з крамнички на Союзівці, і це враховується в дохід.

Роман Куропась (Від. 20) сказав, що нам не потрібно неґативізму. Якщо буде охота, все можна зробити. Нагадує всім, що наша установа вже існує понад 100 років. Україна дивиться на нас з надією. УНСоюз має понад 40,000 членів, між ними найкращі спеціялісти в Америці і в світі. Р. Куропась згадує, що його діти і їхні приятелі є спеціялісти в богатьох ділянках. Він думає, що вони би радо приходили з ідеями і помогли б нам. Нам потрібно удосконалити наші сили.

Також Р. Куропась закликав активно втручатися в той наґативний процес на

Україні, де деякі області приймають російську мову за державну. Ми в діяспорі повинні писати листи і заклики до наших конґресменів, щов вони дали свою оцінку цьому явищу. Треба захищати українську мову на світовому рівні, де б ми нежили. Ми і інші покоління українців працювали тяжко щоб зберегти нашу ідентичність. Нам потрібно звертатися до засобів масової інформації для висвітлення даних проблем.

Юліян Котляр (Від. 42) відмітив, що найважніші питання цієї Конвенції, а це Союзівка і УНСоюз. Він вже 5 ий раз на Конвенції УНСоюзу. Він перечитав у звітах, що єдиний вихід для Союзівки є щоб її продати. Він памятає, що дещо з майна УНСоюзу було продано і дохід з продажі пішло в небуття, і так само буде з прадажею Союзівки. Весь дохід з продажі піде в небуття, і громада стратить Союзівку.

Люба Стрілецька (Від. 10) розповіла, що вона вже 16 років працює серед нової іміґрації. І в її околиці, Філядельфії, що року більше новоприбулих. У Філядельфії проживає біля 300 тис. словянського населення, і всі вони є потенційними нашими членами. Але тяжко сказати скільи людей працює серед них. Гарні промови не врятують УНСоюз. Нам потрібно продавати забезпечення. Для цього потрібно мати ринок людей, серед кого можна працювати. Кожна наша іміґрація інакша інепотрібно порівнювати одну до другої, то не поможе. Л. Стрілецька пояснює, що найновіща іміграція, виросла в іншій країні, в інший час, багато зних мають іншу українську мову, або загалі чужу. На її думку, треба з ними говорити їхною мовою, котру вони розуміють. В Україні вони платили за державне забезпечення, з якого ніхто не користав. Себто, коли вони приїзджають тут, і ми стараємося їм продати забезпечення вони вже ворожо до того ставляться, бо памятають забезпечення в україні. По перше треба добре їм пояснити різницю між забезпеченням, що було продане на Україні і забезпеченням тут в Америці.

Наприклад, Л. Стрілецька недавно їхала до України і на литовищі в Україні, сказали її, що вона мусить закупити забезпечення на здоров'я, якщо вона не є громадянка України. Вони їх запитала користі з такого забезпечення, було її сказано немає користі але Ви мусите купити. Л. Стрілецька не купила того забезпечення. Але всі інші туристи купували.

Як продавець забезпечення, Л. Стрілецька має зауваження, що вона не може продавати Терміноме Забезпечення наше бо воно дороще порівняно з американськими забезпеченями.

Л. Стрілецької зауваження, що до Фундації для Союзівки, на її думку це добра ідея. Але це означає, що ми мусимо збирати гроші щоб покрити дефіцит, краще було б знайти виходи, щоб дефіциту не було.

Ольга Марущак (Від. 82) каже, що на цій Конвенції ми стоїмо над питанням існуванням, наших газет, Союзівки та самого УНСоюзу. Вона думає, що великі надії не варта покладати на силу Фундації. Думає, що кожний делеґат тут повиннин когось нового вписати в членство УНСоюзу. В справі Союзівки, в Дітройті є дві оселі котрі громада підтримує, незнати чи буде багато охочих давати датки на Союзівку, як їм потрібно втримувати їхні оселі.

Ніхто з делеґатів не подав конкретної розвязки на наші проблеми. О. Марущак задала питання, якби нині потрібно було вибирати, УНСоюз і пресе (без якої ми не можемо обійтися, чи УНСоюз і Союзівка. Що ж би ми вибирали? Це тяжке питання. Порадила Екзекутиві вирішити це питання і поінформувати членів, про напр'ямок на майбутнє чи будемо існувати чи ні. Це є тяжке фінансове питання до розвязання, яке неможливо розвязати за один день.

Славко Тисяк (Від. 13) на його думку ми повинні продати Союзівку до людей, що живуть біля Союзівки. Щодо нових іміґрантів, багато зних належуть до всіляких релігій, треба їх поінформувати, що Союзівка радо вітає членів всіх релігій, всіх партій і.т.п.

На його думку може треба присвятити місце для них на Союзівці. Добре було б заохочувати всі громади щоб відбували зїзди на Союзівці не лишень УНСоюзовці, але ціла громада повинна користати з Союзівки.

Радив, що секретарі повинні зазделегідь готувати собі молоду зміну. Добре було б включити секретарів з четвертої хвилі. Треба дати рекламями про те, що пошукується людей до праці як продавці забезпечення. Це є робота котру можна виконувати поза межами денної праці і отримувати дуже добру оплату.

В справі Союзівки, годиться, що багато зроблено для покращення Союзівки, але тут потрібно серіозного ремонту на багатьох будинках. Деякі люди хотіли б вшанувати пам'ять батьків і поставити їхні імена на нових чи відновлених будинках на Союзівці. Це добра нагода притягнути нових членів і зібрати поважні датки.

Також С. Тисяк радив шукати малі фірми, які мають свої зустрічі найчастіше в осені та запрошувати їх на Союзівку.

Петро Щерба (Від. 173) радив не підвищувати передплату за газети, бо багато передплатників є емирити які неможуть собі підвишку оплатити. На його думку мало людей користується Союзівкою. Також, нарікав що дуже часто працівники Головної Канцелярії залишають записку на телефоні на автовідповідачі. То є дуже невигідно членам залишати записку і тоді чикати пів або цілий день поки хтось з канцелярії відзвонить.

Марта Лиско перший заступник предсідника щиро дякує усім делеґатам за довгі роки співпраці, і звертає увагу на кілька факторів. ЇЇ дивує, як члени які дають себе вибрати до Головної управи питаються Екзекутиви що їм робити. На її думку кожний, що дає себе вибирати, знає УНСоюз, свою околицю і громаду, знає свої здібності і можливості і мусить працювати на корість УНСоюзу. Також М. Лиско хоче звернути увагу, щоби кожний член уряду, та делеґати подивилися, скільки вони мають забезпечення в УНСоюзі. Чи то ще є 500 дол. поліса закуплена їм їхніми бабцями тому 30 років? До того часу УНСоюз вже продає 30 інших поліс. Чи ми і наші діти купують забезпечення в "Prudential Insurance Co." ? Ми замало продаємо нашого забезпечення. Але подивімося на себе в перше, якби кожний з нас взяв відповідну суму забепечення, то вже був би початок.

Олександер Серафин (Від. 175) контролер задав питання, до минуло-річної Пресової комісії, під головством Тараса Шмаґали, ст., що було рішено підвищити передплату на наші обидві газети, чому це небуло виконано. А друге питання про Володимира Прохоренка який був прийнятий на роботу до редакцій. Він був приготовив ряд рекомендацій для редакцій, О. Серафин, хотів би почути ті рекомендації, та чи декотрі зних будуть виконані.

Стефан Качарай (Від. 25) президент відповів на питання О. Серафина і для інформацій для всіх делеґатів, що успіхи наших видань є добра робота працівників, технічним удосконаленням, та краща робота з реклям. Не підвищували передплату, бо є газети в діяспорі, які є безплатні, як "Міст", "Закордонна" та інші.

Ірена Яросевич, редактор Свободи, перебила С. Качараєви пояснуючи, що не підняли передплату, бо нехотіли стратити передплатників. Також додала, що одна з рекомендацій В. Прохоренка була знизити передплату до 25 дол., котре на його думку пренесло б більше передплатників.

Стефан Качарай, продовжує про справи на Союзівці висловлюючи надію, що з допомогою громади та новоствореною Фундацією, Союзівка підніметься. С. Качарай інформує, що є пляни подавати реклями про Союзівку в американських, польських, російських та інших газетах, щоб зацікавити громади Союзівкою. Також повідомив, що є пляни бажаючим родинам за їхній кошт ремонтувати будинки на Союзівці. Це дасть цим родинам можливість уживати будинок 2-3 тижні під час сезону, а в інший час цим будинкам оперувала б Союзівка. Є теж можливість будувати кондомініум на Союзівці, але на цей плян потрібно інвесторів, бо ні Союзівка ні УНСоюз неможе це фінансувати.

Порадив також робити реклями у вигляді буклетів, відеоплівок, DVD's та розсилати їх людям, щов бачили красу і можливості на Союзівці. Крім того, С. Качарай просив, щоб кожний член Головного уряду, що був вибраний на цій Конвенції, повернувся до своєї громади та почав роботу в громаді на корість Союзівки та УНСоюзу. Думає, що щороку в громадах члени Головного Уряду з секретарами, та головами Округ повинні організувати 2-3 зустрічі з громадами, це повинно залучити нових членів. УНСоюз також потребує більше професійних продавців. Ми мусимо шукати продавців не тільки серед українців але між іншими слов'янами, це покращалоб наш здобут. Вірить, що наша наступна Конвенція відбудеться знова на Союзівці бо хоче щоб Союзівка була в наших руках.

Рома Лісович (Від. 25) касир, додала кілька слів, просила делеґтів не перебільшувати наші неґативи і не розповсюджувати інформації про Союзівку в траґічному пляні. Люди мають пляни на наступний рік, на весілля, на зїзди і т.п. така неґативна рекляма може пошкодити праці Союзівки. Наприкалд товариство лікарів вже замовило їхню конвенцію на наступний рік. Радить працювати для добра Союзу і бути більш позитивним.

Неназваний делеґат запропонував закрити дискусію, інший неназваний делеґат підтримав пропозицію.

Пропозиція закрити дискусію перейшла більшістю голосів.

Василь Колодчин (Від. 94) заступник предсідника президії, порадив делеґатам від імені Пресової Комісії після повернення додому писати скрізь про нашу працю, та наголошувати на позитивах, та робити добру рекляму нашій організацій.

Рома Гадзевич головний редактор "The Ukrainian Weekly" (287-340), повідомила, що вона напише "press release" про нашу Конвенцію в англійській мові а колеги перекладуть на українську мову. Просить делеґатів приступити до пресового стола і подати імена та адреси льокальних газет де вона може вислати всі "press releases".

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії коротко оповів про його родину та їхний вклад в УНСоюз, його батько в 40 их роках був членом Головного уряду, він був членом Головного Урядку та його син теж був членом Головного уряду УНСоюзу, пояснює, що йому не байдужа історія нашої понад 100 річної організації. Тому він дав слово Богдану Одежинському, щоб він сказав слово на тему збереження історії УНСоюзу.

Богдан Одежинський (Від. 216) проголосив, що Оксана Тритяк зібрала та оформила знимки, котрі тут виставлені, що є частиною нашої історії. Його донька працювала для великої американської фірми "John Deer" і вони мають виставку різних річей. Б. Одежинський пропонував, щоб Екзекутива УНСоюзу збирала всі ті експонати історії УНСоюзу, як давні знимки, медаль о. Грушки, старі оголошення, олівці ручки і т.п. Ці речі це частина української історії діяспори як рівнож історія Америки. Можна б показати ці речі в Україні, щоб вони зорієнтувалися нашою давною працею. Б. Одежинський подякував М. Лиско та Н. Салабай за їхню поміч йому, як секретар.

Стефан Гавриш (Від. 83) радний перевів присягу згідно зі Статутом УНСоюзу. Кожний нововибраний член Головного уряду має зложити наступну присягу, яку проведе назначена особа, "Я (тут кожний назвав своє імя і прізвище) присягаю перед Всемогучим Богом і перед Вами, Шановні делеґати, що я буду чесно й вірно сповняти й виконувати всі мої обовязки й завдання, що буду завжди придержуватися, сповняти і слухати правил постанов що я буду охороняти й обороняти добре ім' я і буду дбати про його добробут і по моїй найкращій змозі працювати для загального добра Відділу й Українського Народного Союзу. Так мені, Боже, допоможи ! Амінь."

Стефан Гавриш (Від. 83) радний побажав всім нововибраним членам Головного уряду УНСоюзу щастя і здоров'я.

Тарас Шмаґала ст. (Від. 358) предсідник президії дав слово для закриття Конвенції предсідникові УНСоюзу, Стефанові Качараєві.

Стефан Качарай (Від. 25) президент Українського Народного Союзу щиро подякував від глибини свого серця за довір'я і обрання його предсідником УНСоюзу на наступну чотирирічну каденцію. Він закликає всіх присутніх, та всіх в громаді на північно-американському континенті і по всьому світі, до єдности, до спільних зусиль в ім'я спільних цілей і спільних інтересів. Просить, щоб всі були разом наступні чотири роки. "Я з Вами, а Ви зі мною!"

23. ЗАКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

З відспіванням українського національного гимну, котрий заінтонувала Святослава Качарай, закінчено 36-ту Конвенцію Українського Народного Союзу, 29 травня, 2006 р. на Союзівці.

Україномовний секретар 36-ої Конвенції УНСоюзу
Ніна Василькевич (Від. 174)

UNA GENERAL ASSEMBLY 2006-2010

Executive Committee – Екзекутивний Комітет

President – Президент
Stefan Kaczaraj – Стефан Качарай
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

First Vice-President – Перший Заступник Предсідника
Zenon Holubec – Зенон Голубець
5566 Pearl Rd
Parma, Oh 44129

Second Vice-President – Другий Заступник Предсідника
Michael Koziupa – Михайло Козюпа
26 Summit Ave
Cedar Knolls, NJ 07927

Director for Canada – Директор для Канади
Myron Groch – Мирон Ґрох
16 Kevin Dr
Fonthill, ON L0S 1E4 CANADA

National Secretary – Головний Секретар
Christine E. Kozak – Христина Е. Козак
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Treasurer – Касир
Roma Lisovich – Рома Лісович
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Auditing Committee – Контрольна Комісія

Gerald Tysiak – Славко Тисяк
38 Providence Dr
W Sand Lake, NY 12196

Wasyl Szeremeta – Василь Шеремета
1510 Hilltop Ter
Huntingdon Valley, PA 19006

Eugene Serba – Евген Щерба
233 Belaire Dr
Mt. Laurel, NJ 08054

Advisors - Радні

Maya Lew – Мая Лев
245 E 25th St Apt 8-G
New York, NY 10010

Gloria Horbaty – Ґлорія Горбатий
3 Pequot Rd
Wallingford, CT 06492

Nicholas Fil – Микола Філь
105 Latham Ridge Rd
Latham, NY 12110

Eugene Oscislawski – Евген Осціславський
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822

Myron Pylypiak – Мирон Пилипяк
11204 SE 234th St
Kent, WA 98031

Olya Czerkas – Оля Черкас
565 Riviera Bay Dr NE
St Petersburg, FL 33702

Al Kachkowski – Альберт Качковський
126 Simon Fraser Cres.
Saskatoon, SK S7H 3T1 CANADA

Bohdan Kukuruza – Богдан Кукуруза
5441 N Neva Ave
Chicago, IL 60638

Lubov Streletsky – Любов Стрілецька
9804 Hardy Rd
Philadelphia, PA 19115

Honorary Members – Почесні Члени

Anna Chopek – Анна Чопик
1001 Oppenheimer Dr #101
Los Alamos, NM 87544

Myron Kuropas – Мирон Куропась
107 Ilehamwood Drive
DeKalb, IL 60115

Taras Szmagala Sr. – Тарас Шмагала Ст.
10976 Tanager Trail
Brecksville, OH 44141

Anatole Doroshenko – Анатолій Дорошенко
16955 Sycamore Court
Northville, MI 48168

THE UNA: 115 YEARS OF SERVICE TO OUR COMMUNITY